ROZSUDEK SOUDU (druhého rozšířeného senátu)

12. září 2007 *

Ve věci T-68/03,

Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE, dříve Olympiaki Aeroporia AE, se sídlem v Aténách (Řecko), původně zastoupená D. Waelbroeckem a E. Bourtzalasem, advokáty, J. Ellisonem a M. Hallem, advokáty, A. Kalogeropoulosem, C. Tagarasem a A. Chiotelisem, advokáty, dále P. Anestisem a T. Soamesem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené D. Triantafyllou a J. L. Buendía Sierrou, jako zmocněnci, ve spolupráci s A. Oikonomou, advokátem,

žalované,

* Jednací jazyk: řečtina.

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2003/372/ES, ze dne 11. prosince 2002 o podpoře poskytnuté Řeckem Olympic Airways (Úř. věst. 2003, L 132, s. 1),

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (druhý rozšířený senát),

ve složení J. Pirrung, předseda, A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová a S. Papasavvas, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: C. Kantza, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 29. listopadu 2006,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

I – *Rozhodnutí z roku 1994*

1 Komise dne 7. října 1994 přijala rozhodnutí 94/696/ES ohledně podpor poskytnutých Řeckým státem společnosti Olympic Airways (Úř. věst. L 273, s. 22, dále jen „rozhod-

nutí z roku 1994“). Podle článku 1 tohoto rozhodnutí byly podpory na restrukturalizaci poskytnuté nebo plánované ve prospěch Olympic Airways (Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE, dříve Olympiaki Aeroporia AE, dále jen „OA“ nebo „žalobkyně“) slučitelné se společným trhem na základě čl. 87 odst. 3 písm. c) ES za podmínky, že řecká vláda dodrží dvacet jedna závazků popsaných v uvedeném článku. Tyto podpory spočívaly v:

— zárukách na půjčky poskytnuté OA do 7. října 1994 podle článku 6 řeckého zákona č. 96/75 ze dne 26. června 1975 (FEK A’154/26.7.1975);

— nových zárukách na půjčky ve výši 378 milionů dolarů Spojených států (USD) týkajících se půjček sjednaných před 31. prosincem 1997 na koupi nových strojů;

— snížení dluhu společnosti ve výši 427 miliard řeckých drachem (GRD);

— přeměně dluhu společnosti na kapitálový vklad za 64 miliard GRD;

— kapitálovém vkladu 54 miliard GRD ve třech tranších ve výši 19 miliard v roce 1995, 23 miliard v roce 1996 a 12 miliard v roce 1997.

2 Poslední čtyři z těchto pěti podpor byly částí plánu rekapitalizace a restrukturalizace OA pro období týkající se let 1994 až 1997, předem oznámeného Komisi.

3 Článek 1 rozhodnutí z roku 1994 však slučitelnost pěti dotčených podpor podmiňoval dodržením 21 závazků přijatých Řeckou republikou za účelem zajištění, že uvedené podpory neovlivní obchod v rozsahu neslučitelném se společným zájmem. Na základě těchto závazků, které se týkaly jak OA, tak její dceřiné společnosti Olympic Aviation, měla Řecká republika zejména:

„a) […] zrušit před 31. prosincem 1994 článek 6 řeckého zákona č. 96/75, který Řeckému státu [umožnil] poskytnout záruky na půjčky sjednané OA;

b) […] do budoucna již nezasahovat do řízení OA jinak než v přísných mezích svého postavení akcionáře;

c) […] dát OA před 31. prosincem 1994 daňový statut akciové společnosti srovnatelný s obecným statutem řeckých podniků, avšak s výjimkou osvobození OA od

daní, které by se mohly vztahovat na rekapitalizaci podniku stanovenou plánem rekapitalizace a restrukturalizace společnosti předloženým Komisi;

[…]

e) […] již OA neposkytnout podporu v jakékoli podobě, v souladu s právem Společenství;

f) […] zajistit neodkladné přijetí právních předpisů nezbytných k účinnému provedení plánu v oblasti odměn, sociální a finanční;

[…]

h) […] jednak Komisi každý rok předložit alespoň čtyři týdny před platbou každé tranše navýšení kapitálu stanovené na leden 1996 a leden 1997 zprávu o provádění plánu, aby Komisi umožnila sdělit své poznámky, jednak posunout splatnost platby těchto tranší o čtyři týdny v případě, že by Komise předložila dotčenou zprávu k posouzení nezávislého poradce;

i) […] nepřistoupit k navýšením kapitálu stanoveným na rok 1995, 1996 a 1997 v případě, že by cíle plánu, tak jak jsou uvedeny v kapitole IV [rozhodnutí z roku 1994], nebyly za předchozí účetní období dosaženy;

[…]

p) dbát na to, aby OA v průběhu let 1994 až 1997 neměla chování podniku určujícího cenu (price leader) na pravidelných spojeních Atény-Stockholm a Atény-Londýn;

[…]

s) dbát na to, aby počet míst nabídnutých OA na pravidelných letech v Evropském hospodářském prostoru kromě spojení mezi kontinentálním Řeckem a [řeckými] ostrovy nebyl během celé doby trvání plánu vyšší než počet míst, která OA nabídla na tomto trhu Evropského hospodářského prostoru v průběhu roku 1993 (3 518 778 míst), avšak s ohledem na případný poměrný růst daného trhu;

t) [dbát] na to, aby záruky na zbývající půjčky poskytnuté OA, jakož i nové záruky poskytnuté před 31. prosincem 1997 výslovně v plánu stanovené na výši 378 milionů [USD] dodržovaly podmínky uvedené v dopise zaslaném dne 5. dubna 1989 Komisí členským státům;

[…]“

4 V roce 1995 byla OA vyplacena první tranše kapitálového vkladu stanoveného rozhodnutím z roku 1994 o částce 13 miliard GRD.

II – *Rozhodnutí z roku 1998*

5 Vzhledem k tomu, že Komise měla za to, že Řecká republika nedodržela některé závazky uvedené v článku 1 rozhodnutí z roku 1994, a měla rovněž pochybnosti ohledně slučitelnosti nových a neoznámených podpor s článkem 87 ES, zahájila v roce 1996 řízení stanovené v čl. 88 odst. 2 ES. Řecká republika v červenci 1998 Komisi oznámila upravený restrukturalizační plán. Tento upravený plán, aby zohlednil podpory protiprávně poskytnuté OA, stanovil snížení částky dosud nevyplacené druhé a třetí tranše kapitálového vkladu stanovené v rozhodnutí z roku 1994.

6 Toto řízení vedlo k přijetí rozhodnutí Komise 1999/332/ES ze dne 14. srpna 1998 o podporách poskytnutých Řeckem OA (Úř. věst. 1999, L 128, s. 1, dále jen „rozhodnutí z roku 1998“), ve kterém Komise přijala výše uvedený upravený plán. Komise v čl. 1 odst. 1 tohoto rozhodnutí prohlásila za slučitelné se společným trhem záruky na půjčky, jakož i snížení a přeměnu dluhů na kapitál, které byly schváleny v roce 1994, a nové záruky na půjčky týkající se půjček sjednaných před 31. prosincem 2000 na koupi nových strojů. Snížila kapitálový vklad 54 miliard GRD stanovený rozhodnutím z roku 1994 na kapitálový vklad o celkové částce 40,8 miliardy GRD splatný ve třech tranších o 19 miliardách GRD v roce 1995, 14 miliardách GRD v roce 1998 a 7,8 miliardy GRD v roce 1999.

7 Poskytnutí těchto podpor bylo spojeno s upraveným restrukturalizačním plánem na období týkající se let 1998 až 2002 (dále jen „restrukturalizační plán z roku 1998“) a podřízeno na základě čl. 1 odst. 1 rozhodnutí z roku 1998 dodržení následujících závazků Řeckou republikou:

„a) […] dodržet [21] [výše uvedených] závazků uvedených v článku 1 rozhodnutí z roku 1994;

b) […] dbát na to, aby OA v průběhu let 1998 až 2002 neměla chování podniku určujícího cenu (price leader) na pravidelných spojeních Atény-Stockholm a Atény-Londýn;

c) […] dbát na to, aby až do 31. prosince 2002 včetně počet míst nabídnutých OA na pravidelných letech v [Evropském hospodářském prostoru], včetně doplňujících a sezónních letů a spojení mezi kontinentálním Řeckem a [řeckými] ostrovy nebyl vyšší než počet míst, která OA nabídla na tomto trhu [Evropského hospodářského prostoru] v roce 1997 (7 792 243 míst), avšak s ohledem na případný poměrný růst daného trhu;

d) […] dbát na to, aby OA k 1. prosinci 1998 zavedla zcela operativní a dostačující informační řídící systém a předložila Komisi k 1. prosinci 1998 ohledně toho zprávu.“

8 Podle čl. 1 odst. 2 rozhodnutí z roku 1998 byla platba poslední tranše 7,8 miliardy GRD (přibližně 22,9 milionů eur) podřízena dodržení všech podmínek uložených pro zajištění slučitelnosti podpor se společným trhem a účinného provádění restrukturalizačního plánu z roku 1998, jakož i dosažení očekávaných výsledků, co se týče zejména poměru nákladů a produktivity. Řecká republika měla alespoň deset týdnů před zaplacením této poslední tranše, stanovené na 15. červen 1999, a na konci října 1999, března 2000 a října 2000 předložit Komisi zprávu ohledně dodržení všech podmínek uložených pro zajištění slučitelnosti podpory a provádění restrukturalizačního plánu z roku 1998, jakož i ohledně dosažení očekávaných výsledků.

III – *Vývoj OA po rozhodnutí z roku 1998*

9 Řecká republika v září 1998 zaplatila OA druhou tranši kapitálového vkladu o částce 14 miliard GRD (přibližně 41 milionů eur) stanovenou rozhodnutím z roku 1998 a udělila jí část záruk na schválené půjčky.

10 Dopisem ze dne 7. května 1999 Řecká republika Komisi předložila zprávu týkající se provádění restrukturalizačního plánu z roku 1998. Dopisy ze dne 12. května 1999 a 19. května 1999 Komise řecké orgány požádala o určité informace. Řecké orgány v červnu 1999 doplnily výše uvedenou zprávu memorandem. Tato zpráva byla v souladu s ustanoveními rozhodnutí z roku 1998 [článek 1 uvedeného rozhodnutí a závazek uvedený v čl. 1 písm. h) rozhodnutí z roku 1994] přezkoumána nezávislým poradcem (Deloitte & Touche).

11 Komise řeckým orgánům dopisem ze dne 27. července 1999 oznámila analýzu namítaných nesplnění povinností týkajících se provádění restrukturalizačního plánu z roku 1998, uvedenou ve zprávě Deloitte & Touche ze dne 21. července 1999. Komise v tomto dopise řeckou vládu zejména vyzvala, aby jí předložila restrukturalizační plán aktualizovaný pro OA za účelem jeho přezkoumání Komisí s ohledem na podmínky týkající se vkladu třetí a poslední tranše kapitálu o částce 22,9 milionů eur. Podle údajů uvedených v napadeném rozhodnutí uznala Řecká republika ve své odpovědi ze dne 26. srpna 1999 zaslané Komisi, že restrukturalizační plán měl být upraven, aby byly dosaženy očekávané výsledky a Komisi bylo umožněno přijmout příznivé rozhodnutí ohledně uvolnění poslední tranše.

12 Řecké orgány dopisem ze dne 7. července 1999 Komisi informovaly o svém úmyslu svěřit po mezinárodním otevřeném nabídkovém řízení správu OA řídící organizaci s mezinárodními zkušenostmi. Smlouva byla svěřena Speedwing, poradenské společnosti, dceřiné společnosti British Airways. Stanovila rovněž ve prospěch British Airways opci na získání až 20 % akcií OA ve lhůtě jednoho roku od podpisu smlouvy o řízení.

13 Řecké orgány po schůzi dne 3. srpna 1999 v Bruselu mezi novou řídící skupinou Speedwing a úředníky Komise dopisem ze dne 18. listopadu 1999 předložily upravený restrukturalizační plán vypracovaný Speedwing (dále jen „plán Speedwing“). Z písemností ve spise vyplývá, že tento upravený plán byl doplněn podnikatelským plánem a pokrýval období týkající se let 2000 až 2004. Plán Speedwing byl prováděn, aniž by se čekalo na výsledek přezkumu Komisí. Společnost Deloitte & Touche ve své původní zprávě týkající se tohoto plánu vyjádřila své znepokojení, pokud jde o některé jeho aspekty. Hlavní rozdíl mezi tímto plánem a plánem z roku 1998, prováděným v roce 1998 a na počátku roku 1999, spočíval v důrazu kladeném na zvýšení příjmů a rozvoj aktivit společnosti.

14 Komise dopisem ze dne 20. března 2000 řeckým orgánům oznámila konečnou zprávu Deloitte & Touche z března 2000 týkající se plánu Speedwing, která potvrzovala původní obavy. Speedwing zpochybnila závěry této zprávy a v půli roku 2000 opustila řízení OA. Řecké orgány dopisem ze dne 29. srpna 2000 Komisi potvrdily, že OA nemá za rok 1999 oficiální výsledky v podobě auditované účetní závěrky, a zavázaly se nezaplatit poslední tranši kapitálu. Řecká republika Komisi požádala, aby v této věci nepřijala rozhodnutí.

15 OA na podzim roku 2000 zadala poradenské společnosti Price WaterhouseCoopers vypracovat rekapitulující zprávu týkající se předběžné neauditované konsolidované účetní závěrky k 31. prosinci 1999, aby získala pevný základ pro svou pozdější restrukturalizaci. Řecké orgány jmenovaly Crédit Suisse First Boston finančním poradcem za účelem privatizace OA.

IV – *Rozhodnutí z roku 2000*

16 Řecká republika dopisem ze dne 17. července 2000 Komisi informovala o svém záměru použít zbývající schválenou podporu pro nové záruky na půjčky sjednané před koncem roku 2000 pro investice za účelem přestěhování OA z letiště Elliniko na nové letiště v Aténách, Spata, a prodloužit splatnost do 31. března 2001. Až do této doby Řecký stát schválil záruky na půjčky ve výši 201,6 milionů USD na koupi čtyř Airbusů 340.

17 Komise dne 4. října 2000 rozhodla nevznést námitku vůči tomuto záměru a pozměnila v tomto smyslu čl. 1 odst. 1 rozhodnutí z roku 1998. Nové záruky na půjčky ve výši 378 milionů USD, které byly schváleny rozhodnutím z roku 1998, mohly tedy být schváleny až do 31. března 2001 na koupi nových strojů a pro investice nezbytné k přestěhování OA na nové letiště Spata.

V – *Stížnosti HACA a formální vyšetřovací řízení*

18 Sdružení řeckých leteckých dopravců (dále jen „HACA“) podalo stížnost, ve které uvedlo, že Řecký stát nadále poskytuje různé podpory OA, v rozporu s tím, co bylo stanoveno rozhodnutími z roku 1994 a z roku 1998. Řecké orgány předložily svá vyjádření ohledně této stížnosti dopisem ze dne 19. února 2001. HACA dne 24. července 2001 podalo doplňující stížnost, na kterou řecké orgány odpověděly dopisy ze dne 25. října, 7. listopadu a 11. prosince 2001.

19 Komise v důsledku těchto stížností rozhodnutím ze dne 6. března 2002 (Úř. věst. C 98, s. 8) zahájila řízení stanovené v čl. 88 odst. 2 ES z důvodu, že restrukturalizační plán nebyl uplatněn a že některé z podmínek stanovených rozhodnutím z roku 1998 nebyly dodrženy. Komise krom toho v tomto rozhodnutí Řecké republice podle článku 10 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [88] Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339), přikázala, aby jí poskytla informace.

20 Řecká republika předložila Komisi své odpovědi dopisem ze dne 11. dubna 2002.

21 Komise dne 9. srpna 2002 zaslala Řecké republice druhý příkaz k poskytnutí informací. Řecké orgány odpověděly dopisem ze dne 30. září 2002.

22 Řecké orgány v listopadu 2002 Komisi předložily dvě zprávy vypracované Deloitte & Touche: „Report on the Limited Review of Olympic Airways' Performance as Compared to its 2002 Financial Plan (July 2002)" [„Zpráva o omezeném přezkumu výsledků (OA) vzhledem k jejímu finančnímu plánu z roku 2002 (červenec 2002)"], a zprávu ohledně OA nazvanou „Restructuring and Privatisation (november 5th, 2002)" [„Restrukturalizace a privatizace (5. listopad 2002)"].

VI – *Napadené rozhodnutí*

23 Komise dne 11. prosince 2002 přijala rozhodnutí 2003/372/ES o podpoře poskytnuté Řeckem OA (Úř. věst. 2003, L 132, s. 1; dále jen „napadené rozhodnutí"). Konstatuje v něm, že většina cílů restrukturalizačního plánu z roku 1998 nebyla dosažena, že podmínky, které byly uvedeny v rozhodnutí z roku 1998, nebyly plně dodrženy, a že podpora na restrukturalizaci byla tedy zneužita.

24 Uvádí krom toho existenci nových neoznámených podpor spočívajících pro Řecký stát hlavně v tolerování neplacení nebo posunutí lhůt pro platby příspěvků na sociální pojištění, daně z přidané hodnoty (DPH) z pohonných hmot a náhradních dílů,

poplatků a nájemného dlužného letištím a poplatku vybíraného z letenek při odletu z řeckých letišť zvaného „spatosimo“. Komise považuje tyto protiprávní podpory za neslučitelné se společným trhem. Uplatňuje, že jejich poskytnutí porušuje závazek řeckého státu již neposkytovat podpory OA a porušuje zásadu jedné podpory. OA krom toho, i když nedodržela restrukturalizační plán z roku 1998, neměla alternativní plán, který by Komisi umožnil dospět k závěru, že společnost opět nalezla cestu střednědobé a dlouhodobé konkurenceschopnosti.

25 Komise ukládá navrácení podpor prohlášených za neslučitelné. Co se však týče podpor na restrukturalizaci, má za to, že:

„[…] nemůže být vyloučena možnost, že příznivé rozhodnutí Komise z roku 1998 vzbudilo očekávání, že ‚balíček‘ opatření podpory z roku 1994 nezpůsobí problémy. Ve světle velmi zvláštních okolností projednávaného případu tedy není nezbytné uložit navrácení podpor poskytnutých před 14. srpnem 1998.“ (bod 229 odůvodnění)

26 Výrok napadeného rozhodnutí zní následovně:

„Článek 1

Podpora na restrukturalizaci poskytnutá Řeckem [OA] ve formě

a) záruk na půjčky poskytnuté společnosti do 7. října 1994 podle článku 6 řeckého zákona č. 96/75 […];

b) nových záruk na půjčky ve výši 378 milionů dolarů Spojených států [USD] týkajících se půjček sjednaných před 31. březnem 2001 na koupi nových strojů a pro investice nezbytné k přestěhování [OA] na nové letiště Spata;

c) snížení dluhu OA ve výši 427 miliard [GRD];

d) přeměny dluhu společnosti na kapitálový vklad za 64 miliard [GRD];

e) kapitálového vkladu 54 miliard [GRD] sníženého na 40,8 miliardy [GRD] ve třech tranších ve výši 19 miliard [GRD] v roce 1995, 14 miliard [GRD] v roce 1998 a 7,8 miliardy [GRD] v roce 1999

je považována za neslučitelnou se společným trhem ve smyslu čl. 87 odst. 1 [ES], vzhledem k tomu, že následující podmínky poskytnutí podpory již nejsou dodrženy:

a) účinné provádění restrukturalizačního plánu [z roku 1998] za účelem dosažení dlouhodobé životaschopnosti společnosti;

b) dodržení 24 specifických závazků doprovázejících schválení podpory a

c) pravidelné monitorování provádění podpory na restrukturalizaci.

Článek 2

Státní podpora poskytnutá Řeckem ve formě tolerance vůči přetrvávajícímu neplacení příspěvků na sociální zabezpečení, DPH dlužné Olympic Aviation z pohonných hmot a náhradních dílů, nájemného dlužného jednotlivým letištím, letištních poplatků dlužných letišti Spata, jakož i jiným letištím, poplatku zvaného ‚spatosimo' je neslučitelná se společným trhem.

Článek 3

1. Řecko přijme opatření, která jsou nezbytná k navrácení ze strany společnosti, která byla příjemcem podpory, podpory uvedené v článku 1, o částce 14 miliard [GRD] (41 milionů eur), která je neslučitelná se smlouvou, jakož i podpory uvedené v článku 2, která jí byla poskytnuta protiprávně.

2. Navrácení podpory se provede bezodkladně v souladu s postupy stanovenými vnitrostátními právními předpisy za podmínky, že umožňují okamžitý a účinný výkon rozhodnutí. Částky, které mají být navráceny budou zahrnovat úroky splatné od data, kdy byla podpora k dispozici příjemci až do dne jejího skutečného navrácení. Úroky budou vypočteny na základě referenční sazby používané pro výpočet čistého ekvivalentu dotace regionálních podpor.

Článek 4

Řecko Komisi ve lhůtě dvou měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí informuje o opatřeních přijatých podle tohoto rozhodnutí.

[…]“ *(neoficiální překlad)*

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

27 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 24. února 2003 podala žalobkyně projednávanou žalobu.

28 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zcela nebo zčásti zrušil napadené rozhodnutí;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení;

— nařídil jakékoliv organizační procesní opatření nebo důkazní opatření, které považuje za nezbytné;

— nařídil jakékoliv jiné opatření, které považuje za vhodné.

29 Komise navrhuje, aby Soud:

— zamítl žalobu jako neopodstatněnou;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

30 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Soud (druhý rozšířený senát) o zahájení ústní části řízení, aniž by předem provedl důkazní opatření.

31 Řeči o odpovědi účastnic řízení na otázky Soudu byly vyslechnuty na jednání dne 29. listopadu 2006.

Právní otázky

32 Žalobkyně zpochybňuje napadené rozhodnutí v rozsahu, ve kterém konstatuje neslučitelnost se společným trhem a ukládá navrácení jednak podpory na restrukturalizaci schválené v rozhodnutí z roku 1998, a jednak namítaných nových podpor.

33 Před tím, než budou postupně zkoumány tyto dvě části žaloby a žalobní důvod společný těmto dvěma částem vycházející ze zneužití pravomoci, považuje Soud za vhodné zaprvé úvodem upřesnit právní rámec, ve kterém se nacházejí výtky žalobkyně týkající se obrácení důkazního břemene, jakož i porušení procesních pravidel a práva být vyslechnuta a zadruhé bez dalšího přezkoumat žalobní důvod vycházející z porušení práv žalobkyně být vyslechnuta.

I – *Úvodní poznámky ohledně důkazního břemene, procesních povinností účastnic řízení a výtek týkajících se porušení práva být vyslechnut*

34 Žalobkyně právem uplatňuje, že v zásadě náleží Komisi, aby v napadeném rozhodnutí prokázala jak zneužití podpory na restrukturalizaci, tak poskytnutí nových podpor. Z ustanovení čl. 88 odst. 2 a 3 ES totiž vyplývá, že v případě, že to prokázáno není, musí být existující podpora považována za podporu, na kterou se vztahuje předchozí rozhodnutí o schválení, a dotčené nové podpory nemohou být považovány za státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES (viz, co se týče důkazního břemene zneužití dříve schválené podpory, rozsudek Soudu ze dne 11. května 2005, Saxonia Edelmetalle a Zemag v. Komise, T-111/01 a T-133/01, Sb. rozh. s. II-1579, bod 86, a co se týče důkazního břemene poskytnutí nové podpory, rozsudek Soudního dvora ze dne 13. dubna 1994, Německo a Pleuger Worthington v. Komise, C-324/90 a C-342/90, Recueil, s. I-1173, bod 23). Naopak důkazní břemeno slučitelnosti podpory se společným trhem, jako výjimky z ustanovení čl. 87 odst. 1 ES, náleží v zásadě dotyčnému členskému státu, který musí prokázat, že podmínky pro tuto výjimku jsou splněny.

35 Je však namístě zdůraznit, že toto rozložení důkazního břemene podléhá dodržení procesních povinností Komisí a dotyčným členským státem v rámci výkonu tímto

orgánem pravomoci, kterou má k tomu, aby členský stát přiměl, aby mu poskytl všechny nezbytné informace.

36 Z judikatury zejména vyplývá, že za účelem získání schválení nových nebo upravených podpor výjimkou z pravidel Smlouvy přísluší dotyčnému členskému státu na základě jeho povinnosti spolupráce s Komisí vyplývající z článku 10 ES poskytnout všechny poznatky, které umožní tomuto orgánu ověřit, že podmínky pro výjimku jsou splněny (rozsudek Soudního dvora ze dne 28. dubna 1993, Itálie v. Komise, C-364/90, Recueil, s. I-2097, bod 20, a rozsudky Soudu ze dne 15. června 2005, Regione autonoma della Sardegna v. Komise, T-171/02, Sb. rozh. s. II-2123, bod 129, a ze dne 6. dubna 2006, Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke v. Komise, T-17/03, Sb. rozh. s. II-1139, bod 48). Komise je krom toho oprávněna přijmout rozhodnutí na základě dostupných informací, pokud jí členský stát v rozporu se svou povinností spolupráce neposkytne informace, o které jej požádala buď pro přezkoumání kvalifikace a slučitelnosti nové nebo upravené podpory se společným trhem, nebo pro ověření řádného použití dříve schválené podpory. Komise však před přijetím takového rozhodnutí musí dát členskému státu příkaz, aby jí poskytl ve lhůtě, kterou stanoví, všechny dokumenty a informace nezbytné pro výkon jejího přezkumu. Pouze v případě, že členský stát opomene i přes příkaz Komise poskytnout požadované informace, má Komise pravomoc ukončit řízení a přijmout na základě informací, které má k dispozici, podle případu, rozhodnutí týkající se existence a slučitelnosti podpory se společným trhem (rozsudky Soudního dvora ze dne 14. února 1990, Francie v. Komise, zvaný „Boussac“, C-301/87, Recueil, s. I-307, bod 22, a Německo a Pleuger Worthington v. Komise, bod 34 výše, bod 26), nebo rozhodnutí konstatující řádné použití dříve schválené podpory (rozsudek Saxonia Edelmetalle a Zemag v. Komise, bod 34 výše, bod 93, a rozsudek ze dne 19. října 2005, Freistaat Thüringen v. Komise, T-318/00, Sb. rozh. s. II-4178, bod 73).

37 Tyto procesní povinnosti jsou dotyčnému členskému státu a Komisi uloženy za účelem umožnění Komisi výkonu jejího přezkumu na základě dostatečně jasných a přesných informací, při současném dodržení práva dotyčného členského státu být

vyslechnut. Je totiž třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je dodržování práv obhajoby v každém řízení vedeném vůči osobě, které může vést k aktu nepříznivě zasahujícímu do jejího právního postavení, základní zásadou práva Společenství, která musí být zajištěna, i když neexistuje jakákoliv právní úprava týkající se řízení (rozsudek Soudního dvora ze dne 12. února 1992, Nizozemsko a PTT Nederland v. Komise, C-48/90 a C-66/90, Recueil, s. I-565, bod 44; viz rovněž rozsudek Soudu ze dne 6. března 2003, Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Land Nordrhein-Westfalen v. Komise, T-228/99 a T-233/99, Recueil, s. II-435, bod 121).

38 Výše uvedené procesní povinnosti jsou v projednávaném případě uvedeny a konkretizovány čl. 2 odst. 2, čl. 5 odst. 1 a 2, článkem 10, čl. 13 odst. 1 a článkem 16 nařízení č. 659/1999.

39 Žalobkyně v projednávaném případě Komisi v podstatě vytýká, že opomenula určit a vyžádat si podstatné důkazy, které mohly odstranit její pochybnosti, pokud jde o kvalifikaci dotyčných opatření nebo slučitelnosti podpor se Smlouvou. Žalovaný orgán tedy obrátil důkazní břemeno a porušil právo Řecké republiky být vyslechnuta. Porušení tohoto práva přímo ovlivnilo výsledek řízení (rozsudky Soudního dvora Boussac, bod 36 výše, bod 31, a ze dne 21. března 1990, Belgie v. Komise, zvaný „Tubemeuse“, C-142/87, Recueil, s. I-959, bod 48). Krom toho porušila právo být vyslechnuta žalobkyně, zcela vlastněné státem, která byla jediným možným zdrojem podstatných důkazů, které Komise považovala za chybějící.

40 Z této argumentace vyplývá, že žalobkyně tím, že uvedla porušení práva dotyčného členského státu být vyslechnut, jakož i porušení svého vlastního práva být vyslechnuta Komisi konkrétněji vytýká, že ani Řeckou republiku, ani ji samotnou neupozornila na

významné skutečnosti, ohledně kterých měl tento orgán nadále pochybnosti, a že si nevyžádala dodatečné informace ohledně těchto skutečností před přijetím napadeného rozhodnutí.

41 Výtky týkající se obrácení důkazního břemene a současného porušení práva Řecké republiky být vyslechnuta postupně uváděné žalobkyní, co se týče podpory na restrukturalizaci a jednotlivých údajných nových podpor prohlášených v napadeném rozhodnutí za neslučitelné se společným trhem, je namístě přezkoumat ve světle výše uvedených procesních zásad.

II – *K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení práva žalobkyně být vyslechnuta*

42 Co se týče žalobního důvodu vycházejícího z práva žalobkyně být vyslechnuta, je třeba na začátek připomenout, že čl. 88 odst. 2 ES opravňuje zúčastněné strany, mezi kterými figurují příjemci dotyčné podpory, k podání připomínek. Toto ustanovení bylo vyloženo v tom smyslu, že zúčastněné strany mají pouze právo účasti ve správním řízení v rozsahu přiměřeném s ohledem na okolnosti projednávaného případu (rozsudky Soudu ze dne 25. června 1998, British Airways a další v. Komise, T-371/94 a T-394/94, Recueil, s. II-2405, bod 60, a Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Land Nordrhein-Westfalen v. Komise, bod 37 výše, bod 125). Dodržení takto vymezených procesních práv zúčastněných stran je podstatnou náležitostí, jejíž porušení může vést ke zrušení napadeného rozhodnutí. Tak je tomu zejména v případě, jestliže příjemci podpory, která má být navrácena, neměli skutečně možnost podat v rámci formálního vyšetřovacího řízení připomínky, protože nebyli Komisí označeni v rozhodnutí o zahájení řízení nebo v pozdějším stadiu formálního vyšetřovacího řízení, a pokud nelze vyloučit, že v případě neexistence takové nesrovnalosti mohlo řízení vést k odlišnému výsledku (viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 22. února 2006, Le Levant 001 a další v. Komise, T-34/02, Sb. rozh. s. II-267, body 82 až 95 a 137).

43 V rozsahu, ve kterém je řízení v oblasti státních podpor zahájeno pouze vůči dotyčnému členskému státu, však zúčastněné strany v zásadě nemohou uplatňovat právo na obhajobu přiznané osobám, vůči kterým bylo zahájeno řízení, které mají nárok zúčastnit se kontradiktorní diskuse s Komisí, obdobné té, která je zahájena ve prospěch dotyčného členského státu (rozsudky Soudu British Airways a další v. Komise, bod 42 výše, bod 60; Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Land Nordrhein-Westfalen v. Komise, bod 37 výše, body 122 a 125; ze dne 8. července 2004, Technische Glaswerke Ilmenau v. Komise, T-198/01, Sb. rozh. s. II-2717, bod 192, a Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke v. Komise, bod 36 výše, bod 54).

44 V projednávaném případě je nutno konstatovat, že žalobkyně neuvádí žádnou zvláštní okolnost umožňující mít za to, že se neúčastnila správního řízení v rozsahu přiměřeném s ohledem na okolnosti projednávaného případu. V tomto ohledu pouhá skutečnost uvedená zúčastněnou stranou, že je jediným možným zdrojem důkazů považovaných Komisí za nezbytné, neodůvodňuje, aby jí tento orgán zaslal žádosti o informace. Jak totiž již bylo uvedeno (viz bod 36 výše), přísluší v zásadě dotyčnému členskému státu, aby na žádost Komise poskytl všechny nezbytné informace. Za těchto podmínek nemohou být procesní práva žalobkyně ovlivněna ani namítaným neoznačením Komisí podstatných důkazů vyžadovaných pro odstranění jejích pochybností, ani neexistencí žádostí o dodatečné informace tohoto orgánu (viz bod 40 výše). Tyto výtky budou tedy přezkoumány pouze v rámci žalobního důvodu vycházejícího z porušení práva Řecké republiky být vyslechnuta, rovněž uvedeného žalobkyní.

45 Krom toho je každopádně namístě mít za to, že žalobkyně se mohla nepřímo účastnit správního řízení prostřednictvím dotyčného členského státu, který je jejím jediným akcionářem. Krom toho ze spisu vyplývá, že řídící pracovníci OA se po celou dobu správního řízení účastnili schůzí mezi službami Komise a řeckými orgány.

46 Ze všech těchto důvodů musí být žalobní důvod vycházející z porušení práva žalobkyně být vyslechnuta zamítnut jako neopodstatněný.

III – *Co se týče podpory na restrukturalizaci (články 1, 3 a 4 napadeného rozhodnutí)*

47 Žalobkyně zpochybňuje skutečnosti, na kterých Komise v napadeném rozhodnutí zakládá prohlášení existující podpory na restrukturalizaci za neslučitelnou se společným trhem. Kritizuje zaprvé závěry Komise, podle kterých restrukturalizační plán z roku 1998 nebyl proveden (A). Dále tvrdí, že Řecká republika splnila povinnosti, které jí byly uloženy čl. 1 odst. 1 písm. d) rozhodnutí z roku 1998, co se týče realizace informačního systému řízení (dále jen „SIG“) (B). Řecká republika krom toho dodržela povinnosti, které jí náleží na základě čl. 1 odst. 2 rozhodnutí z roku 1998, týkající se předložení zpráv týkajících se provádění podmínek uložených uvedeným rozhodnutím (C). Konečně byly rovněž dodrženy podmínky uvedené v čl. 1 písm. b), c) a e) rozhodnutí z roku 1994 (D).

A – *Co se týče účinného neprovedení restrukturalizačního plánu namítaného v napadeném rozhodnutí*

48 Žalobkyně má za to, že restrukturalizační plán z roku 1998 byl proveden, aby byla zajištěna dlouhodobá konkurenceschopnost OA. Uplatňuje zaprvé, že závěry Komise ohledně provádění tohoto plánu nezohledňují, že byl upraven, a jsou tedy stiženy nesprávným skutkovým zjištěním, zjevně nesprávným posouzením nebo

nedostatkem odůvodnění (1). Komise zadruhé náležitě nepřezkoumala, zda podpora schválená v roce 1998 mohla být považována za slučitelnou s čl. 87 odst. 3 písm. c) ES na základě upraveného restrukturalizačního plánu, použitelného při přijetí napadeného rozhodnutí. Napadené rozhodnutí je v tomto ohledu stiženo zjevně nesprávným posouzením a porušením čl. 87 odst. 3 písm. c) ES (2). Komise se zatřetí dopustila zjevně nesprávného posouzení učiněním závěru, že nebylo přijato žádné restrukturalizační opatření OA (3).

1. Ohledně výtky týkající se nezohlednění úpravy restrukturalizačního plánu

a) Argumenty účastnic řízení

49 Žalobkyně jednak tvrdí, že Komise se dopustila nesprávného skutkového zjištění a zjevně nesprávného posouzení tím, že nezohlednila úpravu restrukturalizačního plánu z roku 1998, schválenou podle žalobkyně tímto orgánem v rámci jediné a déle trvající restrukturalizace, kterou úspěšně vedla. Komise totiž přezkoumala dodržení povinností restrukturalizace uložených OA s ohledem na restrukturalizační plán v jeho původní verzi z roku 1998. Při přijetí napadeného rozhodnutí však upravený plán stanovil většinovou privatizaci Olympic Airways, opatření snižování nákladů a prodej aktiv, která nejsou nezbytná. Jediné přerušení restrukturalizace bylo způsobeno událostmi z 11. září 2001. První část privatizace byla již ke dni napadeného rozhodnutí uskutečněna.

50 Napadené rozhodnutí je krom toho stiženo nedostatkem odůvodnění v rozsahu, ve kterém Komise neanalyzovala upravený plán, avšak vycházela z původního plánu

z roku 1998. Komise tedy řádně neodůvodnila svůj závěr, podle kterého (upravený) restrukturalizační plán nezajistil dlouhodobou životaschopnost Olympic Airways.

51 Žalobkyně na podporu výše uvedených žalobních důvodů zpochybňuje tvrzení Komise v napadeném rozhodnutí (bod 173 odůvodnění), podle kterého Řecká republika nenavrhla úpravy restrukturalizačního plánu, které měla za nezbytné. Namítá, že bylo zjevné pro všechny strany dotčené ve správním řízení, že restrukturalizační plán byl upraven.

52 Komise již v roce 1999 souhlasila, aby byl restrukturalizační plán upraven. Podporovala totiž úpravu tohoto plánu pod vedením Speedwing, jak ukazují její dopisy řecké vládě ze dne 12. května 1999, ze dne 27. července 1999 a ze dne 23. srpna 1999. Byla předem informována o tomto prvním návrhu úpravy dopisy řecké vlády ze dne 7. května 1999, ze dne 23. června 1999 a ze dne 7. července 1999. Plán Speedwing, vysoce podrobný, byl tedy prvním upraveným restrukturalizačním plánem. Byl Komisi předložen dne 18. listopadu 1999 spolu s dopisem řecké vlády. Komise ve svém dopise Řecké republice ze dne 29. března 2000 připustila, že plán Speedwing byl již uplatňován.

53 Vzhledem k tomu, že Komise však plán Speedwing neschválila, informovala ji řecká vláda již v roce 2000, zejména dopisy ze dne 29. srpna a ze dne 6. září 2000 o druhém upraveném restrukturalizačním plánu stanovícím privatizaci OA, jak potvrzují zejména body 73 a 175 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Podrobné informace ohledně postupu privatizace byly Komisi předloženy zejména v memorandu vypracovaném Crédit Suisse First Boston v prosinci 2000, poté v dopise řecké vlády ze dne 16. května 2001.

54 Z vyměněné korespondence vyplývá, že restrukturalizační plán od roku 2000 předpokládal většinovou privatizaci, opatření snižování nákladů a prodeje aktiv, která nejsou podstatná. Žalobkyně upřesňuje, že opatření snižování nákladů přijatá Komisí, jak vyplývá z napadeného rozhodnutí (body 106 a 174 odůvodnění), byla zahájena v souladu s rozhodnutím z roku 1998 v roce 1998.

55 Několik prohlášení Komise potvrzuje, že uznala, že plán z roku 1998 byl upraven tak, aby byl přizpůsoben nové situaci, a že restrukturalizace OA nezbytně předpokládala privatizaci. Komise totiž ve svém rozhodnutí ze dne 4. října 2000, které formálně povolovalo úpravu plánu z roku 1998, neuvedla své obavy, pokud jde o stav postupu restrukturalizace, avšak výslovně se odvolala na privatizaci tím, že uvedla zejména, že „[…] současný směr je přechodný, v očekávání privatizace [OA] na počátku příštího roku […]".

56 Komise navíc přijala skutečná opatření za účelem privatizace, zejména v dopise řeckým orgánům ze dne 25. dubna 2001, jakož i v dopise místopředsedkyně Komise pověřené dopravou Loyoly de Palacio řeckému ministru dopravy a spojů ze dne 5. července 2001. Tento dopis se totiž odvolává na schůzi „na téma právě probíhající privatizace [OA]" konanou dne 29. května 2001 mezi úředníky Komise a členy kabinetu Loyoly de Palacio na straně jedné a finančními a právními poradci řecké vlády na straně druhé.

57 Krom toho nezaplacení poslední tranše podpory schválené v rozhodnutí z roku 1998 (22,9 milionu eur) prokazuje, že řecká vláda a Komise připustily, že restrukturalizační plán z roku 1998 byl již v roce 1999 upraven, aby zohlednil vývoj konjunktury trhu letecké dopravy, jakož i situaci OA. S ohledem na tuto úpravu nebo namítané

upuštění od restrukturalizačního plánu, které se zejména projevily nezaplacením poslední tranše podpory, porušuje napadené rozhodnutí tím, že činí závěr o nedodržení restrukturalizačního plánu z roku 1998, a nařizuje navrácení druhé tranše podpory, rovněž zásadu ochrany legitimního očekávání, podstatné náležitosti a zásadu *ne bis in idem*. Komise totiž měla před přijetím napadeného rozhodnutí upozornit, že výše uvedenou úpravu nepřijímá. Nezaplacení poslední tranše podpory měla být krom toho Komisí zohledněno pro vymezení částky podpory, která má být navrácena.

58 Provádění druhého upraveného restrukturalizačního plánu bylo přerušeno v důsledku událostí z 11. září 2001. Řecká vláda dopisem ze dne 1. února 2002 Komisi oznámila nová opatření přijatá OA v souladu s tímto restrukturalizačním plánem upraveným za účelem čelení poklesu celkové letecké dopravy. Většinová privatizace OA, opatření snižování nákladů a prodej aktiv, která nejsou podstatná, byla ve světle těchto okolností reálnými a přiměřenými opatřeními restrukturalizace.

59 Současný postup privatizace probíhal úspěšně již od února 2002, jak uvádí dopis řecké vlády Komisi ze dne 22. února 2002. Činnost OA v roce 2002 se totiž podstatně zlepšila. Řecká republika Komisi informovala o postupu privatizace a opatřeních snižování nákladů, zejména ve svých odpovědích ze dne 11. dubna 2002 na první příkaz Komise k poskytnutí informací, v jejím dopise ze dne 16. července 2002 a v jejích odpovědích ze dne 30. září 2002 na druhý příkaz Komise k poskytnutí informací ze dne 9. srpna 2002. Ve svých odpovědích zejména potvrdila prodej 58 % dceřiné společnosti Olympic Catering.

60 Zápis ze schůze ze dne 16. října 2002 prokazuje, že Komise byla při této příležitosti opětovně informována o situaci. Bylo v něm výslovně zapsáno, že restrukturalizační plán z roku 1998 (v podobě schválené v roce 1998) „již není aktuální" (poslední odstavec bodu 2 nazvaný „Finanční a obchodní přehled"). Tento zápis rovněž uvádí („Příloha II", odstavec 16), že členka Komise pověřená dopravou Loyola de Palacio se dne 2. a 3. října 2002 setkala s p. Verelisem, řeckým ministrem dopravy a spojů, a požádala o vypracování nového restrukturalizačního plánu před koncem roku 2002.

61 Zpráva nazvaná „Report on the Limited Review of [OA] Performance as Compared to its 2002 Financial Plan (July 2002)", která byla předána vedoucímu kabinetu Loyoly de Palacio dne 5. listopadu 2002 a zaslána službám Komise dne 14. listopadu 2002, navíc uváděla podstatné zlepšení provozní situace OA v roce 2002. Za těchto okolností nebylo odložení většinové privatizace leteckých aktivit po konci roku 2002 významné.

62 Dne 21. listopadu 2002 byla podrobná zpráva nazvaná „Restructuring & Privatisation Report on OA (5 november 2002)" *[Restrukturalizace a privatizace: zpráva o OA (5. listopad 2002)]* předána Komisi. Tato zpráva velmi přesně popisovala návrh privatizace až do podrobnosti počtu zaměstnanců a obsahovala finanční projekt pro letové operace od roku 2003 do roku 2005 prokazující životaschopnost podniku.

63 Člen Komise pověřený dopravou byl dopisem řeckého ministra dopravy a spojů ze dne 2. prosince 2002 informován, že šest soukromých investorů vyjádřilo svůj zájem získat většinu akcií OA (viz bod 9 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

64 V tomto kontextu, oproti tomu, co tvrdí Komise, jí byl druhý upravený restrukturalizační plán předložen „s uvedením dostatečných podrobností“ v souladu s bodem 32 pokynů Společenství o státní podpoře na záchranu a restrukturalizaci podniků v nesnázích z roku 1999 (Úř. věst. C 288, s. 2, dále jen „pokyny“). Zejména výše uvedená zpráva z 5. listopadu 2002 obsahovala všechny vyžadované „informace, domněnky, odhady, opatření, cíle a podmínky“ a její název jasně označoval, že se jedná o restrukturalizační plán. Výše uvedené pokyny se krom toho omezují na uvedení v bodě 3.2.4, že členský stát může „požádat“ Komisi o schválení změn restrukturalizačního plánu. Výše uvedená hojná korespondence mezi Řeckou republikou a Komisí je tedy platnou žádostí. Druhý změněný restrukturalizační plán byl Komisi ostatně předložen podle stejného postupu jako ten, který byl sledován, co se týče plánu Speedwing, a s nímž se jevila Komise spokojená.

65 Komise tvrdí, že skutkový důvod uvedený žalobkyní, podle kterého jí byl plán privatizace předložen a byl schválen, nebyl nikdy uveden OA, nebo řeckými orgány v průběhu správního řízení, ať jako žádost o doplňkovou podporu nebo jako nový restrukturalizační plán nahrazující plán z roku 1998. I v průběhu schůze ze dne 16. října 2002 bylo zdůrazněno, že Komise přezkoumá dodržení závazků uložených rozhodnutím z roku 1998 Řeckou republikou. Žalobkyně tedy nemůže uvádět tento žalobní důvod založený na nové skutečnosti (viz a *contrario* stanovisko generálního advokáta Darmona předcházející rozsudku ve věci Německo a Pleuger Worthington v. Komise, bod 34 výše, Recueil, s. I-1175, body 33 a 107; rozsudky Soudu British Airways a další v. Komise, bod 42 výše, bod 81, a ze dne 15. září 1998, BFM a EFIM v. Komise, T-126/96 a T-127/96, Recueil, s. II-3437, bod 88). Komise ve věci samé zpochybňuje, že OA byla předmětem „jediného a trvajícího postupu restrukturalizace“, založeného na změněném restrukturalizačním plánu. Namítá, že plán Speedwing se zcela lišil od plánu privatizace. Krom toho jí po upuštění od plánu Speedwing nebyl žádný změněný restrukturalizační plán předložen ani tímto orgánem *a fortiori* nebyl schválen.

66 Komise uplatňuje, že podle judikatury (rozsudek BFM a EFIM v. Komise, bod 65 výše, body 98 až 100) pouhé prohlášení o úmyslu nepostačuje pro změnu restrukturalizačního plánu. Je nezbytné formální předložení změněného plánu (doplněného informacemi, domněnkami, odhady, opatřeními, cíli a podmínkami) za účelem jeho posouzení Komisí. Řecké orgány ostatně zjevně znaly použitelný postup, neboť jej uplatnily jak v případě přizpůsobení plánu z roku 1994, který Komise schválila v rozhodnutí z roku 1998, tak v případě plánu Speedwing.

67 Korespondence uvedená žalobkyní nemohla být v projednávaném případě v žádném případě považována za odpovídající podmínkám změněného restrukturalizačního plánu. Zejména zpráva nazvaná „Report on the limited review of [OA] performance as compared to its 2002 financial plan" se opírá o nepotvrzené informace a domněnky a údaje, které se ukázaly mnohdy nepřesné nebo neúplné. Pokud jde o zprávu ze dne 5. listopadu 2002 nazvanou „Restructuring and Privatization", představuje postup privatizace jako „koncept", přičemž byla předložena Komisi v listopadu 2002, tedy méně než 2 měsíce před uplynutím doby restrukturalizačního plánu schváleného v roce 1998. Ostatně žádná z těchto dvou zpráv nebyla explicitně předložena jako upravený plán.

68 Konečně argument, podle kterého nezaplacení poslední tranše podpory prokazuje, že plán z roku 1998 byl změněn společnou dohodou, přichází pozdě, neboť nebyl uplatněn ve správním řízení. Krom toho není opodstatněn. Je navíc v rozporu s vyjádřeními předanými dne 21. listopadu 2002 řeckými orgány, podle kterých nebylo zaplacení poslední tranše schváleno Komisí, čímž bylo zabráněno, aby měl plán výsledky.

69 Komise měla za těchto podmínek, jelikož se doba trvání restrukturalizačního plánu schváleného rozhodnutím z roku 1998 chýlila ke konci, posoudit provádění tohoto plánu.

b) Závěry Soudu

70 Před tím, než budou zkoumány žalobní důvody vycházející jednak z nedostatku odůvodnění, a jednak nesprávného skutkového zjištění, jakož i zjevně nesprávného posouzení, je třeba zkoumat nepřípustnost argumentace žalobkyně týkající se změny restrukturalizačního plánu namítanou Komisí.

K námitce nepřípustnosti namítané Komisí

71 Komise tvrdí, že argumentace žalobkyně založená na údajném předložení plánu privatizace pozměňujícího restrukturalizační plán z roku 1998 je nepřípustná v rozsahu, ve kterém nebyla uplatněna ve správním řízení.

72 Soud připomíná, že v rámci žaloby na neplatnost podané na základě článku 230 ES je nutno legalitu aktu Společenství posuzovat na základě skutkového a právního stavu, který existoval v době přijetí aktu. Především je třeba zkoumat komplexní posouzení, která Komise provedla jen na základě informací, kterými disponovala v době provádění těchto posouzení (rozsudky Soudu British Airways a další v. Komise, bod 42 výše, bod 81, a dne 15. června 2005, Corsica Ferries France v. Komise, T-349/03, Sb. rozh. s. II-2197, bod 142).

73 Z toho vyplývá, že žalobce se v zásadě nemůže dovolávat argumentů týkajících se skutkových okolností, které byly Komisi neznámé a které jí nebyly oznámeny v průběhu vyšetřovacího řízení. Naopak nic nebrání zúčastněné straně uplatnit proti konečnému rozhodnutí právní důvod, který nebyl vznesen ve fázi správního řízení (rozsudky Soudu ze dne 6. října 1999, Kneissl Dachstein v. Komise, T-110/97, Recueil, s. II-2881, bod 102, a Saxonia Edelmetalle a další v. Komise, bod 34 výše, bod 68).

74 Komise v projednávaném případě nezpochybňuje, že otázka privatizace OA uvedená zejména v jejích výměnách dopisů s řeckými orgány a v některých zprávách, které jí byly těmito orgány předány, na kterých žalobkyně zakládá svůj žalobní důvod týkající se existence změněného restrukturalizačního plánu schváleného tímto orgánem, jí byla oznámena ve správním řízení.

75 Otázka, zda plán privatizace pozměňující restrukturalizační plán z roku 1998 byl náležitě předložen Komisi za účelem jeho schválení posledně uvedenou v souladu s platnými pravidly, je tedy právním posouzením na základě výše uvedených skutkových okolností, o kterých je nesporné, že byly Komisi sděleny.

76 Co se tedy týče právního důvodu, a nikoliv argumentace týkající se čistě skutkových okolností, je přípustné, aby žalobkyně uplatňovala namítanou existenci plánu privatizace nahrazujícího restrukturalizační plán z roku 1998, ať tento žalobní důvod uplatnila ve správním řízení, či nikoliv.

77 Námitka nepřípustnosti vznesená Komisí vůči právnímu argumentu žalobkyně, podle kterého nezaplacení poslední tranše podpory schválené rozhodnutím z roku 1998 prokazuje, že restrukturalizační plán z roku 1998 byl změněn se souhlasem Komise, musí být ze stejných důvodů rovněž zamítnut.

K žalobnímu důvodu vycházejícímu z nedostatku odůvodnění

78 Úvodem je třeba zkoumat dosah argumentace žalobkyně týkající se nedostatku odůvodnění.

79 Soud v tomto ohledu připomíná, že povinnost uvést odůvodnění je podstatnou formální náležitostí, která musí být odlišena od otázky opodstatněnosti odůvodnění, která spadá pod legalitu sporného aktu ve věci samé. Výtky a argumenty směřující ke zpochybnění opodstatněnosti tohoto aktu jsou tedy v rámci žalobního důvodu vycházejícího z neexistence nebo nedostatečnosti odůvodnění neúčinné. Odůvodnění vyžadované článkem 253 ES musí být přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musejí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření a příslušný soud mohl vykonávat svůj přezkum (rozsudek Soudního dvora ze dne 22. března 2001, Francie v. Komise, C-17/99, Recueil, s. I-2481, body 35 až 38; rozsudky Corsica Ferries France v. Komise, bod 72 výše, body 52 a 59, a Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke v. Komise, bod 36 výše, body 70 a 71).

80 Podle ustálené judikatury musí být krom toho otázka, zda odůvodnění rozhodnutí splňuje požadavky článku 253 ES, posuzována nejen s ohledem na jeho text, ale také s ohledem na jeho celkovou souvislost, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (rozsudky British Airways a další v. Komise, bod 42 výše, bod 94, a Freistaat Thüringen v. Komise, bod 36 výše, bod 202).

81 Žalobkyně v projednávaném případě Komisi v podstatě vytýká, že opomenula uvést odůvodnění napadeného rozhodnutí, co se týče neexistence životaschopnosti OA vzhledem ke změněnému restrukturalizačnímu plánu.

82 Je pravda, že Komise v napadeném rozhodnutí zkoumala účinné provádění restrukturalizačního plánu vzhledem k plánu stanovenému rozhodnutím z roku 1998. Nicméně v bodě 173 odůvodnění tohoto rozhodnutí tento přístup odůvodnila podle ní nepředložením návrhu konkrétní změny restrukturalizačního plánu z roku 1998 řeckým státem, jediným akcionářem OA, po jejím zamítnutí plánu Speedwing. V bodě 116 třetím pododstavci odůvodnění rozhodnutí již v tomto ohledu uvedla, že i když prahové hodnoty ztrát dosahující 50 % základního kapitálu byly již v roce 1999 překročeny, nebylo uskutečněno žádné navýšení kapitálu a restrukturalizační plán nebyl ve stanovené době „zcela přijat".

83 Za účelem vymezení, zda toto vysvětlení je v projednávaném případě dostatečným odůvodněním, je namístě jej posoudit v kontextu řízení, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí. Soud v tomto ohledu jednak uvádí, že Komise ve svém rozhodnutí ze dne 6. března 2002 zahájit formální vyšetřovací řízení zejména uvedla, že restrukturalizační plán z roku 1998, na kterém bylo založeno rozhodnutí z roku 1998, kterým se schvaluje dotčená podpora na restrukturalizaci, nebyl proveden, jak bylo stanoveno, a že existence vážných pochybností, pokud jde o slučitelnost současné hospodářské a finanční situace OA s provozními a finančními ukazateli dotčeného plánu, odůvodňují přezkum rozhodnutí z roku 1998 z pohledu správného uplatnění tohoto plánu. Ze spisu krom toho nevyplývá, že řecké orgány Komisi po upuštění od plánu Speedwing a před přijetím napadeného rozhodnutí předložily dne 11. prosince 2002 formální a výslovnou žádost o změnu restrukturalizačního plánu z roku 1998, aby byla uskutečněna nezbytná přizpůsobení tohoto plánu v projednávaném případě privatizací OA.

84 Za těchto podmínek je nutno konstatovat, že Komise nemusela v napadeném rozhodnutí nadto uvést důvody, ze kterých měla za to, že musí přezkoumat provádění restrukturalizačního plánu z roku 1998 v jeho původní verzi.

85 Z toho vyplývá, že žalobní důvod vycházející z nedostatku odůvodnění tohoto rozhodnutí, co se týče otázky, zda změněný restrukturalizační plán uvedený žalobkyní umožňoval nastolit v přiměřené lhůtě dlouhodobou životaschopnost OA, není opodstatněný.

86 Je tedy namístě zkoumat výtky týkající se nezohlednění změněného restrukturalizačního plánu v rámci žalobních důvodů vycházejících z nesprávného skutkového zjištění a zjevně nesprávného posouzení uplatněných žalobkyní.

K žalobním důvodům vycházejícím z nesprávného skutkového zjištění a zjevně nesprávného posouzení

87 Žalobkyně uvádí čtyři řady argumentů, aby prokázala, že plán z roku 1998 byl upraven po upuštění od plánu Speedwing. Je třeba upřesnit právní rámec, ve kterém se nachází sporná otázka, před tím, než budou postupně zkoumány tyto argumenty žalobkyně, založené zaprvé na, podle ní, jediném a trvajícím postupu restrukturalizace OA a nezbytnosti aktualizovat plán z roku 1998, zadruhé na nezaplacení poslední tranše podpory, zatřetí na rozhodnutí ze dne 4. října 2000 a začtvrté na korespondenci vyměněné mezi řeckými orgány a Komisí, jakož i na zprávách předaných posledně uvedené ve správním řízení.

— Právní rámec a otázka, která vyvstala v projednávaném případě

88 Z ustálené judikatury vyplývá, že aby podpory pro podniky v nesnázích byly prohlášeny za slučitelné se společným trhem na základě čl. 87 odst. 3 písm. c) ES, musí být vázány na soudržný restrukturalizační plán, který musí být předložen Komisi

se všemi potřebnými přesnými údaji (rozsudky Francie v. Komise, bod 79 výše, bod 45; BFM a EFIM v. Komise, bod 65 výše, bod 98, a Technische Glaswerke Ilmenau v. Komise, bod 43 výše, bod 151). Pokyny použitelné v projednávaném případě potvrzují, že restrukturalizační plán musí obnovit dlouhodobou životaschopnost podniku během rozumné doby a na základě reálných předpokladů, pokud jde o budoucí provozní podmínky, a že musí být předložen s uvedením dostatečných podrobností [bod 3.2.2, písm. b)].

89 Podle pokynů krom toho musí společnost plně provést restrukturalizační plán, který byl přijat Komisí a musí splnit všechny další závazky stanovené v rozhodnutí Komise [bod 3.2.2 písm. f)]. Provádění restrukturalizačního plánu se uskutečňuje pod dohledem Komise, která musí mít možnost se ujistit, prostřednictvím podrobných pravidelných zpráv předkládaných dotyčným členským státem, že restrukturalizační plán je řádně prováděn [bod 3.2.2 písm. g)].

90 Pokyny (bod 3.2.4) rovněž upřesňují, že pokud byla podpora na restrukturalizaci schválena, dotyčný členský stát může během restrukturalizačního období požádat Komisi o schválení změn učiněných v restrukturalizačním plánu a změny výše podpory. Komise může takové změny povolit, pokud splňují určité množství podmínek. Přepracovaný plán musí zejména nadále vést k obnovení životaschopnosti podniku v přiměřené lhůtě.

91 Z ustanovení čl. 87 odst. 3 písm. c) ve spojení s ustanoveními čl. 88 odst. 2 a 3 ES, tak jak jsou vykládána výše uvedenou judikaturou a provedena výše uvedenými ustanoveními pokynů, vyplývá, že jakákoli významná změna restrukturalizačního plánu schválená Komisí v zásadě vyžaduje, aby dotyčný členský stát předložil přepracovaný plán zahrnující všechny podrobnosti nezbytné k tomu, aby Komise mohla posoudit

slučitelnost podpory se společným trhem s ohledem na podmínky uvedené v bodě 3.2.4 pokynů.

92 Na úrovni procesní krom toho judikatura uvádí, že pokud jedna z podmínek, kterým podléhalo schválení podpory, není splněna, může Komise běžně přijmout rozhodnutí odchylující se od této podmínky, aniž by opět zahájila řízení stanovené čl. 88 odst. 2 ES, pouze pokud jsou odchylky od původní podmínky relativně malé (rozsudek Soudu ze dne 15. září 1998, Ryanair v. Komise, T-140/95, Recueil, s. II-3327, bod 88). Zejména, pokud změna restrukturalizačního plánu vyvolává pochybnosti, pokud jde o slučitelnost podpory, musí Komise opět provést formální přezkum slučitelnosti této podpory se společným trhem.

93 Tato procesní pravidla potvrzují, že při neúplném provedení restrukturalizačního plánu schváleného v rozhodnutí o schválení podpory na restrukturalizaci může Komise popřípadě schválit významnou změnu tohoto plánu pouze na základě důkladnějšího formálního přezkumu souladu přepracovaného plánu předloženého dotyčným členským státem za výše uvedených podmínek uvedených pokyny. V případě nepředložení upraveného restrukturalizačního plánu dotyčným členským státem Komise tedy v zásadě ani nemusí, ani nemůže při svém posouzení slučitelnosti podpory zohlednit případné významné změny původního plánu na základě pouhých prohlášení úmyslu dotyčného členského státu.

94 V projednávaném případě je tedy namístě ověřit, zda v případě neexistence druhé formální žádosti o změnu restrukturalizačního plánu po upuštění od prvního upraveného restrukturalizačního plánu oznámeného Komisi, tedy plánu Speedwing (viz body 13 a 83 výše), nicméně jednotlivé skutečnosti uvedené žalobkyní umožňují mít

za to, že druhá žádost o změnu restrukturalizačního plánu z roku 1998 byla Komisi předložena s uvedením dostatečných podrobností, aby jí bylo umožněno posoudit slučitelnost podpory.

— Přezkum argumentů týkajících se postupu jediné a trvající restrukturalizace OA a nezbytnosti aktualizovat restrukturalizační plán z roku 1998

95 Je třeba nejprve uvést, že argument žalobkyně, podle kterého OA pokračovala v jediné a trvající restrukturalizaci, během které byl změněn restrukturalizační plán z roku 1998, není v každém případě relevantní. Ať totiž byla povaha prováděných nebo zamýšlených podpor na restrukturalizaci jakákoli, jestliže příslušné vnitrostátní orgány chtěly dosáhnout, jako je tomu v projednávaném případě, podstatného přizpůsobení původního plánu (viz bod 97 níže), náleželo jim předložit upravený plán ke schválení Komise v souladu s výše uvedenými ustanoveními pokynů, aby tomuto orgánu umožnily přezkoumat slučitelnost podpory se společným trhem s ohledem na tento upravený plán. Zejména nepostačovalo požádat Komisi o přezkoumání finanční situace OA nezávisle na skutečném provádění restrukturalizačního plánu z roku 1998, jak opakovaně činily podle napadeného rozhodnutí (bod 184 odůvodnění) řecké orgány. Musí být ostatně uvedeno, že restrukturalizace OA byla zahájena již v roce 1994, jak je zdůrazněno v konečné zprávě vyhotovené Deloitte & Touche ohledně plánu Speedwing v březnu 2000, a že byla Komisí v rozhodnutí z roku 1998 po oznámení upraveného restrukturalizačního plánu doplněného podrobným plánem provádění (viz body 40, 46, 78 a 85 tohoto rozhodnutí) Řeckou republikou v červenci 1998 schválena aktualizace plánu z roku 1994 a prodloužení období restrukturalizace, nezbytné pro umožnění OA zlepšit situaci podle cílů stanovených původním plánem. Restrukturalizační plán z roku 1998 sledoval obnovení dlouhodobé životaschopnosti OA úplným provedením restrukturalizačních opatření stanovených již v plánu z roku 1994, ke kterým byla připojena doplňující restrukturalizační opatření, aby bylo zohledněno zhoršení finančních výsledků OA v roce 1997.

96 Opatření restrukturalizace OA postupně prováděná během období uplatňování restrukturalizačního plánu z roku 1998 navíc podléhala odlišným strategiím

způsobujícím takto diskontinuitu v postupu restrukturalizace. Jak totiž řecké orgány uznaly zejména ve svých odpovědích ze dne 11. dubna 2002 na příkaz k poskytnutí informací ze dne 6. března 2002, „filozofie plánu Speedwing byla zcela odlišná od filozofie plánu schváleného v roce 1998 v tom, že byla více zaměřena na expanzi a maximalizaci příjmů než na výdaje“. Plán Speedwing doplněný podnikatelským plánem byl Komisi oznámen v listopadu 1999 (viz bod 13 výše). Uskutečňování tohoto plánu však bylo zahájeno již v srpnu 1999 bez souhlasu Komise. Provádění restrukturalizačního plánu z roku 1998 bylo tedy v srpnu 1999 pozastaveno až do odchodu Speedwing v polovině roku 2000 a nová fáze snižování nákladů a provádění restrukturalizačního plánu z roku 1998 mohla být zahájena v létě 2000.

97 V projednávaném případě však bylo již od roku 1999 zjevné, že pro zajištění dlouhodobé životaschopnosti OA byla nezbytná podstatná úprava restrukturalizačního plánu z roku 1998, jak zdůraznila řecká vláda zejména v plánu Speedwing, přičemž zejména odkazovala na zprávu Deloitte & Touche ze dne 21. července 1999 o provádění plánu z roku 1998 (viz bod 11 výše). V této zprávě bylo totiž zdůrazněno, že špatná finanční situace OA a zhoršení podmínek trhu činily nezbytným doplňující opatření pro zajištění dlouhodobé životaschopnosti společnosti. Nepřiměřenost finančních výsledků OA očekávaných v restrukturalizačním plánu z roku 1998 bylo ostatně již uvedeno ve zprávě ohledně provádění tohoto plánu předané Komisi dne 7. května 1999 (viz bod 10 výše), ve které tyto orgány vysvětlovaly, že po přijetí rozhodnutí z roku 1998 se skutečné výsledky vyplývající z auditované účetní závěrky účetního období 1997 jevily „horší než nejpesimističtější odhady uvedené na konci února 1998, když byly vypracovány restrukturalizační plán a podnikatelský plán, který jej doplňoval“. Konečně ze zápisu této schůze vypracovaného Komisí vyplývá, že na schůzi se službami Komise ze dne 16. října 2002 právní poradci řecké vlády opětovně potvrdili, že restrukturalizační plán z roku 1998 nebyl od roku 1999 aktuální z důvodu významných odchylek, ke kterým došlo již od prvního roku plánu.

98 Vzhledem k rozsahu změn považovaných oběma stranami za nezbytné nemohly být výše uvedené požadavky (viz body 91 a 93 výše) týkající se předložení dotyčným státem v restrukturalizačním období upraveného restrukturalizačního plánu za účelem jeho podrobného přezkumu Komisí, změněny pouze z důvodu, že Komise podporovala – jak sama uvádí – změnu restrukturalizačního plánu z roku 1998. Komise totiž změnu tohoto plánu podporovala nejprve pod vedením Speedwing, jak vyplývá zejména z jejích dopisů ze dne 27. července 1999 a ze dne 23. srpna 1999, jakož i z napadeného rozhodnutí (bod 29 odůvodnění), poté po upuštění od plánu Speedwing, jak uvádí například její dopis ze dne 29. března 2000, dopis členky Komise pověřené dopravou Loyoly de Palacio ze dne 5. července 2001, a skutečnost, že posledně uvedená na setkáních ze dne 2. a 3. října 2002 s p. Verelisem, řeckým ministrem dopravy a spojů, vyjádřila pochybnosti Komise ohledně životaschopnosti OA a naléhavosti mít k dispozici nový plán probíhající restrukturalizace před uplynutím doby probíhajícího restrukturalizačního plánu, jak vyplývá z přílohy II zápisu ze schůze ze dne 16. října 2002.

99 Z dokumentů ze spisu krom toho vyplývá, že Komise opakovaně trvala, zejména ve svém výše uvedeném dopisu ze dne 23. srpna 1999, i když se vyjádřila ve prospěch změny restrukturalizačního plánu z roku 1998, na skutečnosti že před tím, než přijme své konečné rozhodnutí ohledně slučitelnosti podpory, musí podrobně přezkoumat nový upravený plán. Komise předem zejména zdůraznila, že přednost musí být příslušnými vnitrostátními orgány dána vymezení upravených finančních projektů pokrývajících celou dobu trvání plánu (viz dopis Komise řeckým orgánům ze dne 12. května 1999).

100 Existence konsensu mezi řeckými orgány a Komisí ohledně nutnosti aktualizovat restrukturalizační plán z roku 1998 ve správním řízení v tomto kontextu neumožňuje sama o sobě předpokládat, že nový upravený plán splňující výše uvedené požadavky (viz body 91 a 93 výše) byl předložen Komisi za účelem jeho schválení.

— Přezkum argumentu týkajícího se nezaplacení poslední tranše podpory

101 Pokud jde o nezaplacení třetí a poslední tranše podpory, z písemností ve spise jasně vyplývá, že bylo odůvodněno neprovedením restrukturalizačního plánu z roku 1998. Rozhodnutí z roku 1998 (čl. 1 odst. 2) totiž zaplacení této tranše o částce 22,9 milionu eur podmiňovalo dodržením všech podmínek uložených tímto rozhodnutím pro zajištění slučitelnosti podpory se společným trhem a skutečným provedením restrukturalizačního plánu z roku 1998, jakož i realizací očekávaných výsledků (zejména, co se týče poměrů nákladů a produktivity). Komise tedy po předání řeckými orgány dne 7. května 1999 již uvedené zprávy stanovené čl. 1 odst. 2 rozhodnutí z roku 1998 před zaplacením poslední tranše řeckým orgánům oznámila, zejména výše uvedeným dopisem ze dne 27. července 1999, že analýza nesplnění povinností týkajících se provádění restrukturalizačního plánu z roku 1998 uvedená ve zprávě Deloitte & Touche ze dne 21. července 1999 (viz body 10 a 11 výše) ukazuje, že nemůže přijmout příznivé rozhodnutí ohledně zaplacení poslední tranše. Jak Soud již uvedl (viz bod 98 výše), vyzvala v tomto dopise řeckou vládu, aby jí předložila aktualizovaný restrukturalizační plán OA, aby přezkoumala, zda odůvodňuje zaplacení kapitálového vkladu o částce 22,9 milionu eur. Řecká vláda ve svém dopise ze dne 18. listopadu 1999 oznamujícím plán Speedwing Komisi (viz bod 13 výše) tento orgán požádala, jestli by po jejím přezkumu s ohledem na upravený plán mohla zaplatit poslední tranši podpory. Dopisem ze dne 17. prosince 1999 však tento orgán vyzvala, aby své rozhodnutí týkající se zaplacení poslední tranše odložila, aby řeckým orgánům umožnila uskutečnit posouzení případných dopadů postupu směřujícího k umožnění soukromé investice v OA, která byla zahájena, a rozvinout optimální plán pro zajištění životaschopnosti OA. Smlouva uzavřená se Speedwing totiž stanovila ve prospěch British Airways před červencem 2000 právo na koupi akcií OA ve výši 20 % jejího kapitálu. Nezaplacení poslední tranše podpory může být v tomto kontextu tím méně vysvětleno okolností, že řecká vláda a Komise měly za to, že restrukturalizační plán z roku 1998 byl upraven, když od plánu Speedwing bylo definitivně upuštěno po oznámení nepříznivé konečné zprávy vyhotovené Deloitte & Touche v březnu 2000 (viz bod 14 výše) Komisí řeckým orgánům dopisem ze dne 20. března 2000.

102 To, co bylo ve věci uvedeno později, rovněž neumožňuje mít za to, že nezaplacení poslední tranše podpory svědčí o změně restrukturalizačního plánu z roku 1998. Vzhledem k tomu, že British Airways nepředložily nabídku koupě před červencem 2000, informovala řecká vláda Komisi dopisem ze dne 29. srpna 2000 o svém rozhodnutí zahájit mezinárodní nabídkové řízení, aby určila strategického investora. V tomto dopise zopakovala svou žádost směřující k odložení Komisí rozhodnutí ohledně uvolnění poslední tranše, pokud OA „neposoudí výsledky tohoto pokusu" privatizace. Tyto skutečnosti pouze potvrzují, že Komise byla informována o záměru většinové privatizace OA směřující k usnadnění realizace cílů restrukturalizačního plánu (viz bod 106 níže). I když tedy řecké orgány ve svých odpovědích ze dne 11. dubna 2002 (bod 1.9) představily „zmrazení" poslední tranše podpory jako výsledek svého otevřeného postoje ke kompromisu s Komisí, toto „zmrazení" nemůže být ve výše uvedeném kontextu vykládáno jako výsledek předložení žádosti o úpravu restrukturalizačního plánu doplněné upraveným plánem v souladu s ustanoveními pokynů. Toto zmrazení vyplývalo výlučně z provedení čl. 1 odst. 2 rozhodnutí z roku 1998 (viz bod 101 výše) Komisí.

103 Z toho oproti tvrzením žalobkyně vyplývá, že nezaplacení poslední tranše podpory nemůže být považováno za ukazatel změny restrukturalizačního plánu z roku 1998 nebo předložení Komisi žádosti o úpravu tohoto restrukturalizačního plánu z roku 1998 doplněnou upraveným druhým plánem po upuštění od plánu Speedwing.

104 Nehledě na nezaplacení poslední tranše podpory zůstával tedy restrukturalizační plán z roku 1998 zcela platný a byl nadále pro žalobkyni plně závazný v souladu s ustanoveními pokynů (viz bod 89 výše). Oproti tvrzením žalobkyně Komisi zejména nenáleželo oznámit před přijetím napadeného rozhodnutí, že nepřijímá údajnou změnu tohoto plánu, což se projevilo nezaplacením poslední tranše podpory. Krom toho jí nenáleželo, když v napadeném rozhodnutí přezkoumala dodržení

restrukturalizačního plánu z roku 1998 a zaujala stanovisko ohledně navrácení již poskytnuté podpory, kterou měla za neslučitelnou se společným trhem, aby zohlednila výše uvedenou údajnou změnu a nezaplacení poslední tranše podpory, pokud jí nebyla žádná změna restrukturalizačního plánu z roku 1998 řádně oznámena. Z toho vyplývá, že doplňující žalobní důvody uvedené žalobkyní ve vztahu s touto argumentací týkající se nezaplacení poslední tranše, které vychází z porušení zásady ochrany legitimního očekávání, podstatných náležitostí a zásady *ne bis in idem* musí být rovněž zamítnuty jako neopodstatněné.

— Přezkum argumentu týkajícího se rozhodnutí ze dne 4. října 2000

105 Stejně tak poznámka – v rozhodnutí Komise ze dne 4. října 2000 nevznést námitku proti změně rozhodnutí z roku 1998 – přechodného charakteru vedení OA v očekávání privatizace OA na začátku roku 2001 neumožňuje předpokládat, že druhý změněný restrukturalizační plán zahrnující privatizaci OA byl Komisi předložen po upuštění od plánu Speedwing. Výše uvedená poznámka byla v kontextu rozhodnutí ze dne 4. října 2000 pouze jedním z důvodů rozhodnutí Komise prodloužit lhůtu použití nových záruk na půjčky schválených v rozhodnutí z roku 1998 (viz body 16 a 17 výše). Oproti tvrzením žalobkyně na jednání, pouze menší změna představovaná výše uvedeným prodloužením lhůty použití nových záruk na půjčky byla v rozhodnutí ze dne 4. října 2000 považována za nevzbuzující žádnou pochybnost, co se týče slučitelnosti podpory v souladu s judikaturou představovanou rozsudkem Ryanair v. Komise, bod 92 výše.

106 Z toho vyplývá, že rozhodnutí ze dne 4. října 2000 uvedené žalobkyní nemůže být vykládáno v tom smyslu, že obsahuje ukazatel předložení upraveného druhého privatizačního plánu Komisi a schválení tohoto plánu.

— Přezkum argumentů založených na korespondenci mezi řeckými orgány a Komisí a na zprávách předaných tomuto orgánu

107 Je třeba úvodem připomenout, že ani pravidelné informování Komise o provádění záměru většinové privatizace OA, zejména o vývoji dvou následujících privatizačních řízení zahájených počátkem léta 2000 a v únoru 2002, ani konání schůzí na toto téma mezi poradci řecké vlády a službami Komise nemohlo řecké orgány zbavit povinnosti předložit jakoukoli významnou změnu restrukturalizačního plánu z roku 1998 ke schválení Komise.

108 Je tedy třeba ověřit, zda korespondence a jednotlivé zprávy uvedené žalobkyní umožňují mít za to, že žádost o změnu restrukturalizačního plánu doplněná upraveným plánem byla Komisi předložena v souladu s požadavky pokynů, ať v souvislosti s prvním, nebo druhým privatizačním řízením.

109 Co se týče prvního privatizačního řízení po přijetí, v září 2000, rozhodnutí vyžadovaného za účelem uskutečnění většinové privatizace OA, nabídkové řízení bylo podle informací poskytnutých v odpovědích řeckých orgánů ze dne 11. dubna 2002 na příkaz k poskytnutí informací ze dne 6. března 2002 (body 2.7.4 a 2.19.2) zahájeno v prosinci 2000. Řecký ministr dopravy a spojů v dopise Loyole de Palacio ze dne 6. září 2000 zdůraznil, že podle komentářů získaných Crédit Suisse First Boston od soukromých investorů, bude zájem vyjádřen pouze v případě prodeje většinového balíčku a za podmínky, že finanční parametry OA budou „jasné“. Pokud jde o memorandum Crédit Suisse First Boston ze dne 20. prosince 2000 předaného Komisi, bylo určeno k pomoci omezenému počtu společností, které vyjádřily svůj zájem získat OA, v jejich rozhodnutí uskutečnit, či nikoliv doplňující šetření týkající se situace

této společnosti. Obsahovalo zejména zprávu vyhotovenou PriceWaterhouseCoopers (viz bod 15 výše). Otázka přizpůsobení restrukturalizačního plánu z roku 1998 za účelem obnovení životaschopnosti OA však nebyla nastolena ani v tomto memorandu, ani ve výše uvedené korespondenci a odpovědích.

110 Je tomu tak i u dopisu zaslaného řeckými orgány Komisi dne 16. května 2001 jako odpověď na dopis tohoto orgánu ze dne 25. dubna 2001. Komise v posledně uvedeném dopise, který odkazoval na úvodní diskuse, které se konaly od prosince 2000 mezi službami Komise a poradci řecké vlády ohledně záměru privatizace OA, jednak vyjádřila pochybnosti, co se týče slučitelnosti nabídkového řízení s jejím postojem k privatizacím uvedeným v její XXIII. zprávě o politice hospodářské soutěže z roku 1993 (body 402 a 403). Komise dále v témže dopise připomněla, že dodržení restrukturalizačního plánu a návrat k životaschopnosti OA byly klíčovými podmínkami s ohledem na rozhodnutí z roku 1994 a 1998.

111 Řecké orgány se však ohledně tohoto posledního bodu omezily ve svých výše uvedených odpovědích ze dne 16. května 2001 na odkaz na svá vyjádření ze dne 19. února 2001 ke stížnosti HACA (viz bod 18 výše), aniž by uvedly případné přizpůsobení restrukturalizačního plánu z roku 1998. Krom toho, co se týče privatizačního řízení, pouze Komisi informovaly o předložení tří nabídek ve stanovené lhůtě a oznámily, že operace jí bude oznámena po neformálních konzultacích s jejími službami. Z této výměny korespondence ze dne 25. dubna a 16. května 2001 tedy vyplývá, že žádná žádost o úpravu restrukturalizačního plánu nebyla Komisi v tomto stadiu předložena.

112 Řecké orgány Komisi dopisem ze dne 1. února 2002 informovaly o diskusích probíhajících s jedním z uchazečů. Krom toho tomuto orgánu oznámily opatření snižování provozních nákladů, racionalizace sítě OA a zlepšení výnosnosti zrušením snížených tarifů a uplatněním způsobů řízení výnosnosti. Tato doplňující opatření přijatá za

účelem čelení krizi na trhu letecké dopravy následující po událostech ze dne 11. září 2001 a plně slučitelná s restrukturalizačním plánem z roku 1998, však nebyla doplněna žádnou žádostí o přizpůsobení tohoto plánu.

113 Z toho vyplývá, že ani z dopisů a dokumentů uvedených žalobkyní, ani z jiných částí spisu není zřejmé, že byla Komisi během prvního privatizačního řízení přerušeného v únoru 2002 z důvodu neschopnosti přednostního uchazeče prokázat svou finanční spolehlivost předložena, byť i jen konkludentní, žádost o úpravu restrukturalizačního plánu z roku 1998.

114 Co se týče druhého privatizačního řízení, řecká vláda Komisi oznámila dopisem ministra dopravy a spojů ze dne 22. února 2002, že privatizační řízení postoupilo do nové fáze, během které byl prováděn plán reorganizace OA za účelem zahájení činnosti nového životaschopného leteckého dopravce do několika měsíců. OA zároveň ukončí všechny své letové aktivity. Všechna aktiva a dceřiné společnosti OA budou prodány ve lhůtě přibližně dvou let. Podrobný plán privatizace, jakož i podrobný podnikatelský plán nového leteckého dopravce budou v nadcházejících týdnech předloženy Komisi.

115 Z dokumentů předaných řeckými orgány Komisi velmi jasně vyplývá, že druhé privatizační řízení OA směřovalo k usnadnění realizace hlavního cíle definovaného v rozhodnutí z roku 1998, tedy obnovení životaschopnosti této společnosti. Je tedy třeba přezkoumat tyto dokumenty, aby bylo posouzeno, zda mohou být považovány za obsahující alespoň konkludentně upravený restrukturalizační plán.

116 Řecké orgány ve svých odpovědích ze dne 11. dubna 2002 na první příkaz k poskytnutí informací ze dne 6. března 2002 uvedly, že snaha o restrukturalizaci OA zahrnovala od léta 2000 dvě části, tedy jednak postup většinové privatizace OA, díky které byla realizována její dlouhodobá restrukturalizace, a jednak paralelně racionalizaci aktivit OA (zejména snížením kapacit a nákladů) tak, aby nebylo ohroženo probíhající privatizační řízení (body 2.7.5, 2.3.13 a 2.7.1). Vysvětlily, že vzhledem k tomu, že provádění restrukturalizace OA bylo různými vnitřními a vnějšími faktory zpožděno, uplatnění privatizace směřovalo ke zrychlení restrukturalizačního úsilí (bod 1.6). Stručně uvedly, že cíle privatizace jsou zejména následující: společnost New Olympic Airways (NOA) bude vykonávat jedině letové aktivity; mezinárodní letiště Atény ve Spatě bude její hlavní korespondenční základnou („hub"); NOA bude mít nezbytnou finanční spolehlivost a nezbytné kapacity, aby zajistila její dlouhodobou životaschopnost; vystavení Řecké republiky a skupiny OA rizikům a dluhům, které zůstanou k tíži skupiny OA po její restrukturalizaci, by měly být minimalizovány a konečně příjmy z prodeje by měly být maximalizovány (bod 2.19.8).

117 Řecké orgány ve svých odpovědích ze dne 11. dubna 2002 zejména zdůraznily, že privatizace OA není uvedena mezi podmínkami schválení dané podpory a že je pro Komisi doplňujícím ujištěním pevného závazku řecké vlády restrukturalizovat společnost. Trvaly na skutečnosti, že privatizace byla podstatným prvkem restrukturalizace a dlouhodobé životaschopnosti OA. Původní informace týkající se prvního privatizačního řízení, přerušeného v únoru 2002, byla poskytnuta p. Verelisem pí Loyole de Palacio v létě 2000 a doplněna na schůzi konané dne 20. října 2000. Od té doby se konalo mezi poradci řecké vlády pro privatizaci a členy kabinetu pí Loyoly de Palacio a službami Komise několik schůzí, aby byly aktualizovány tyto informace, zejména od zveřejnění vyzvání vyjádřit zájem o získání OA a předání výše uvedeného memoranda ze dne 20. prosince 2000 (viz bod 109 výše) tak, aby bylo zajištěno, že privatizační řízení bude Komisí schváleno, a zvláště že cíl restrukturalizace bude dosažen (body 2.19.3 až 2.19.7).

118 Řecká vláda dopisem ze dne 16. července 2002 Komisi informovala o dokončení prodeje Olympic Catering na konci následujícího měsíce. Uvedla, že očekává, že privatizace OA a jejích částí a dceřiných společností bude ukončena „na konci října [2002]“.

119 Řecké orgány ve svých odpovědích ze dne 30. září 2002 na druhý příkaz k poskytnutí informací ze dne 9. srpna 2002 připomenuly provádění opatření snižování nákladů a snižování nabízených služeb. Krom toho uvedly, že náprava finanční a provozní situace OA v roce 2002 prokazuje dlouhodobou životaschopnost navigační části podniku za podmínky posílení vlastního kapitálu zejména privatizačním řízením. Vysvětlily, že privatizace sleduje dva cíle, tedy jednak okamžité vytvoření likvidity prodejem akcií, účastí a částí skupiny, a jednak vstup soukromého kapitálu do společnosti. Zpráva ohledně výsledku vyjednávání se zájemci o investování měla být předložena před koncem října 2002. Řecké orgány konečně Komisi informovaly o tom, že v případě neúspěchu tohoto pokusu budou letové aktivity odděleny od skupiny a svěřeny NOA, dceřiné společnosti OA. Upřesnily, že přednost daná tomuto řešení se vysvětluje skutečností, že zdravá situace NOA jí poskytuje úvěruschopnost a že nové pracovní smlouvy posádky NOA jsou v souladu s podmínkami trhu. Uvedly, že plán financování NOA stanovil bankovní půjčku zajištěnou akciemi společnosti. Shrnuto, NOA měla následující charakteristiky: restrukturalizovanou a ziskovou síť bez strukturálně ztrátových linek; sourodější a modernější letectvo přizpůsobené restrukturalizované síti a kolektivní smlouvy odpovídající podmínkám trhu.

120 Ostatně, jak již bylo uvedeno (viz bod 97 výše), ze zápisu schůze ze dne 16. října 2002 vyplývá, že právní poradci řecké vlády tvrdili, že restrukturalizační plán z roku 1998 již od roku 1999 není aktuální a že pro posouzení životaschopnosti OA je třeba

odkázat na skutečná a aktuální čísla. Žádost o konkrétní změnu restrukturalizačního plánu z roku 1998 doplněná upraveným plánem zohledňujícím probíhající privatizační řízení však nebyla nikterak zmíněna.

121 Výše uvedené dokumenty, které byly zkoumány, pouze prokazují, že Komise byla postupně informována o postupu privatizačního řízení. Z těchto dokumentů zejména vyplývá, že toto privatizační řízení bylo řeckými orgány zahájeno jako doplněk k provádění restrukturalizačních opatření – zejména snižování nákladů a snižování nabízených plnění – která byla součástí řady opatření již stanovených restrukturalizačním plánem z roku 1998. Z rozhodnutí z roku 1998 totiž vyplývá, že tento plán přesněji směřoval k obnovení životaschopnosti OA snížením provozních nákladů prostřednictvím reorganizace struktury nákladů, zlepšením výnosnosti a reorganizací společnosti. Mezi účastnicemi řízení je nesporné, že tento plán se již od roku 1999 jevil jako nepřizpůsobený pro zajištění životaschopnosti OA z důvodu zejména zhoršení finanční situace společnosti. Reorganizace a privatizace OA v tomto kontextu, jak potvrzují zejména výše uvedené odpovědi ze dne 30. září 2002 na druhý příkaz k poskytnutí informací, směřovala zejména jednak k okamžitému vytvoření dalších likvidních prostředků individuálním a odděleným prodejem nepodstatných aktiv a doplňujících aktivit tak, aby absorbovaly dluhy OA, a jednak k uskupení a realizování většinové privatizace letových aktivit vykonávaných doposud OA a jejími dceřinými společnostmi Macedonian Airlines a Olympic Aviation, aby bylo umožněno rekonstituování vlastního kapitálu díky kapitálovému vkladu do budoucí soukromé letecké společnosti.

122 Řecké orgány však ve výše uvedených dokumentech jasně a přesně nenavrhly konkrétní přizpůsobení restrukturalizačního plánu z roku 1998. Naopak se omezily na navržení Komisi odchýlit se od restrukturalizačního plánu z roku 1998, přičemž zejména zdůraznily skutečnost, že privatizace OA – jejíž podmínky hodlaly předložit ke schválení Komisi (viz body 110, 111, 114 a 117 *in fine* výše) – potvrzuje

pevný závazek Řecké vlády restrukturalizovat společnost (viz body 117 a 120 výše). V rozsahu, ve kterém však restrukturalizační plán z roku 1998 vázal zejména podnik, který je příjemcem, mohl členský stát získat jeho změnu pouze předložením upraveného plánu ke schválení Komisi, jak již bylo uvedeno (viz body 89 až 93 výše).

123 V tomto ohledu je nutno konstatovat, že obě dvě zprávy Deloitte & Touche předložené řeckými orgány Komisi v listopadu 2002 neobsahovaly více skutečností, které by mohly být chápány jako žádost o úpravu restrukturalizačního plánu z roku 1998 doplněného upraveným plánem.

124 I když je totiž pravda, že zpráva Deloitte & Touche nazvaná „Report on the Limited Review of Olympic Airways Performance as compared to its 2002 Financial Plan (July 2002)" předložená Komisi v příloze k výše uvedenému dopisu ze dne 13. listopadu 2002 potvrdila zlepšení týkající se provozních výsledků OA v roce 2002 vzhledem k dřívějším účetním obdobím, tato zpráva však neobsahovala žádnou žádost o aktualizaci restrukturalizačního plánu z roku 1998, co se týče zejména finančních ukazatelů a délky stanoveného restrukturalizačního období, aby bylo zohledněno toto zlepšení a dopad probíhající privatizace. Tato zpráva výslovně uváděla, že jejím předmětem je pouze omezený přezkum odhadovaných provozních výsledků OA s vyloučením Olympic Aviation a Macedonian Airlines pro období osmi měsíců od ledna do srpna 2000 pouze s cílem pomoci řídícím pracovníkům OA při jejich posouzení přiměřenosti finančních promítnutí pro rok 2002. Bylo v ní zdůrazněno, že finanční plán OA pro rok 2002 shrnuje účinky širokého spektra organizačních, operativních a obchodních změn směřujících – mimo jiné faktory – ke kontrole kapacit, zvýšení cen, a pokud možno ke kontrole nákladů (bod 2.1). Privatizační řízení, které započalo v roce 2002, bylo v této zprávě uvedeno pouze v rámci uvedení kontextu („background"), ve kterém byl vypracován finanční plán pro rok 2002. Zpráva v tomto ohledu uváděla, že se očekává, že opatření prodeje nepodstatných aktiv a restrukturalizace/

privatizace letových operací stanovené souběžně se sledováním strategie snižování kapacit a nákladů a zlepšení příjmů a výnosů, povedou v roce 2002 k příznivějšímu finančnímu výsledku než v předchozích letech. Neobsahovala žádné promítnutí, co se týče výsledků OA v průběhu rozpočtových let 2003 a 2004, během kterých se bude odehrávat privatizace skupiny OA.

125 Ve zprávě Deloitte & Touche nazvané „Restructuring and Privatization (November 5th, 2002)" předložené Komisi v příloze dopisu ze dne 21. listopadu 2002 se řecké orgány omezily na uvedení některých informací poskytnutých dříve tomuto orgánu ohledně druhého privatizačního řízení. Tato zpráva, která neodkazovala ani na restrukturalizační plán z roku 1998, ani na finanční situaci OA, obsahovala stručný přehled bilančních prognóz budoucí letecké společnosti NOA, jakož i jejích očekávaných výsledovek pro účetní období 2003, 2004 a 2005. Nebyla však předložena spolu se skutečným podnikatelským plánem pro tuto novou společnost uvedeným v dopise ze dne 22. února 2002 (viz bod 114 výše). Tato zpráva pouze uváděla, že cílem privatizace podniku bylo vytvořit během roku 2003 soukromou leteckou společnost na základě současné skupiny OA. Nový přístup spočíval v restrukturalizování skupiny OA tak, aby byly sdruženy všechny letové aktivity a odděleny všechny ostatní aktivity. Hledání soukromých kapitálů se uskuteční pro jednotlivé aktivity odděleně. NOA bude rentabilní leteckou společností, nezatíženou finančními problémy minulosti. Většinový soukromý investor vloží nový soukromý kapitál a zajistí řízení NOA. Zpráva stanovila zejména získání aktiv nezbytných pro novou leteckou společnost (letadel, ochranných známek, obchodních vztahů, pásem přidělených na letištích Společenství, nemovitostí) od skupiny OA za tržní ceny a přijetí zaměstnanců skupiny OA na základě nových soutěžních pracovních smluv NOA. Dceřiná společnost Macedonian Airline bude sloužit jako platforma pro NOA. Nová letecká společnost bude provozovat méně rozsáhlou a vnitřně rentabilní síť. Zpráva obsahovala ukazatele ohledně leteckých linek, které budou provozovány, počet strojů a stanovené snižování počtu zaměstnanců. Samotné privatizační řízení se bude odehrávat ve dvou fázích: již zahájená fáze A bude ukončena výběrem soukromého investora a fáze B bude tvořena vyjednáváním s tímto investorem. NOA se stane provozuschopnou („take off") před zimou 2003. Pokud jde o jiné aktivity než letové aktivity, oddělená privatizace jednotlivých dceřiných společností měla být ukončena v červnu 2003 a privatizace částí v červnu 2004.

126 Přezkum jejího obsahu tedy ukazuje, že výše uvedená zpráva nemůže být vykládána jako konkludentně obsahující konkrétní žádost o přizpůsobení restrukturalizačního plánu z roku 1998, aby byla zohledněna reorganizace a privatizace skupiny OA. I když totiž z této organizace a této privatizace určené konkrétně k usnadnění restrukturalizace a obnovení dlouhodobé životaschopnosti OA v přiměřené lhůtě nezbytně vyplývalo přizpůsobení restrukturalizačního plánu z roku 1998, bylo však třeba, aby řecké orgány jasně a přesně navrhly požadovaná konkrétní přizpůsobení, co se týče nejen doplňujících restrukturalizačních opatření směřujících ke snížení nákladů a kapacit, avšak rovněž finančních projektů pro období pokryté upraveným plánem. Ani ve výše uvedené zprávě o restrukturalizaci a privatizaci OA, ani v ostatních částech spisu však nebylo uskutečněno prognostické posouzení očekávaných dopadů doplňujících opatření restrukturalizace a privatizace na finanční ukazatele OA stanovené v rozhodnutí z roku 1998 a zejména na dlouhodobou finanční životaschopnost OA a specifičtěji na její schopnost pojmout její dluhy a stát se finančně nezávislou (viz bod 121 výše). Výše uvedená zpráva v tomto ohledu pouze obsahuje hlavně připomenutí prodeje Olympic Catering za 16 milionů eur a předběžný časový přehled prodeje ostatních dceřiných společností a částí aktivit skupiny, který bude uskutečněn ve dvou fázích, přičemž druhá fáze bude ukončena v červnu 2004.

127 Z toho vyplývá, že zpráva ze dne 5. listopadu 2002 o restrukturalizaci a privatizaci OA doplněná ostatními výše uvedenými informacemi poskytnutými Komisi během správního řízení nemůže být považována za konkludentně obsahující upravený restrukturalizační plán. Ve všech těchto dokumentech je totiž kladen důraz na životaschopnost nové zamýšlené letecké společnosti NOA, nezatížené jakýmkoliv dluhem, a není poskytnuta žádná konkrétní a přesná informace, pokud jde o zvláštní opatření směřující k napravení specifických problémů OA (viz v tomto smyslu rozsudek BFM a EFIM v. Komise, bod 65 výše, bod 88).

128 Krom toho v případě neuvedení dostatečně přesných údajů o samotném privatizačním řízení nemohla být výše uvedená zpráva rovněž považována za obsahující

žádost o schválení podrobného privatizačního plánu, jehož oznámení bylo rovněž Komisi sděleno dopisem ze dne 22. února 2002 (viz body 114 a 122 výše). Za těchto podmínek, za připomenutí, že kontrola podmínek privatizace OA se odlišuje od kontroly provádění dotyčné restrukturalizační podpory, Soud uvádí, že informace pouze o privatizačním řízení OA obsažené ve výše uvedené zprávě o restrukturalizaci a privatizaci této společnosti mohly být tím méně chápány jako obsahující konkrétní žádost o úpravu restrukturalizačního plánu z roku 1998 směřující k prodloužení restrukturalizačního období tak, aby byly zahrnuty očekávané důsledky reorganizace a privatizace OA za účelem obnovení dlouhodobé životaschopnosti společnosti, samotné podmínky jejíž privatizace nebyly dosud jasně definovány.

129 Informování Komise dopisem řecké vlády ze dne 2. prosince 2002, že vzhledem k tomu, že šest zájemců, kteří prokázali svou finanční spolehlivost, vyjádřilo svůj zájem získat OA a že bude v nadcházejících dnech vybrán jeden uchazeč tak, aby byla vyjednávání ukončena co nejdříve, nemůže být v tomto kontextu rovněž chápáno v tom smyslu, že obsahuje konkludentní žádost o konkrétní úpravu restrukturalizačního plánu z roku 1998.

130 Ze všech těchto důvodů nemohou být dopisy, informace a dokumenty předložené Komisi považovány za konkludentně obsahující žádost o aktualizaci restrukturalizačního plánu z roku 1998 doplněného o upravený plán v souladu s výše uvedenými ustanoveními Smlouvy a pokynů (viz body 90 a 91 výše).

131 Z úvah, které předchází, vyplývá, že žalobkyně neprokázala, že Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že v napadeném rozhodnutí (bod 173 odůvodnění) konstatovala, že jí po upuštění od plánu Speedwing během správního řízení

nebyla předložena žádná nová konkrétní žádost o změnu restrukturalizačního plánu, a tím, že přezkoumala slučitelnost dotyčné podpory s ohledem na restrukturalizační plán z roku 1998.

132 Je třeba připomenout, že ze spisu nevyplývá a žalobkyně ostatně netvrdí, že řecké orgány Komisi po předložení zpráv Deloitte & Touche tomuto orgánu v listopadu 2002 nabídly, že jí v krátké době předloží jako doplněk těchto zpráv aktualizovaný restrukturalizační plán.

133 Za těchto podmínek nelze mít za to, že Komise překročila meze své posuzovací pravomoci přijetím dne 11. prosince 2002 napadeného rozhodnutí založeného na neaktualizovaném restrukturalizačním plánu.

134 Ze všech těchto důvodů musí být žalobní důvody vycházející z nesprávného skutkového zjištění a zjevně nesprávného posouzení zamítnuty jako neopodstatněné.

2. K namítanému porušení čl. 87 odst. 3 písm. c) ES a zjevně nesprávnému posouzení

a) Argumenty účastnic řízení

135 Žalobkyně má za to, že Komise odpovídajícím způsobem nepřezkoumala, zda dotčená podpora schválená v roce 1998 mohla na základě čl. 87 odst. 3 písm. c) být považována za slučitelnou se společným trhem.

136 Tvrdí, že Komise měla vycházet z restrukturalizačního plánu takového, jaký existoval k 11. prosinci 2002 s ohledem na pravděpodobnost privatizace, opatření snižování nákladů a zlepšení hospodářských výsledků v roce 2002, v kterémžto případě by dospěla k závěru, že podpora schválená v roce 1998 mohla být schválena i nadále.

137 Žalobkyně uplatňuje, že čtyři podmínky schválení restrukturalizační podpory uvedené pokyny (bod 3.2.2) byly v projednávaném případě splněny, oproti závěrům Komise v napadeném rozhodnutí (body 182 až 185 odůvodnění).

138 Co se nejprve týče podmínky týkající se životaschopnosti, žalobkyně zpochybňuje zejména analýzu Komise (body 103 až 117 odůvodnění napadeného rozhodnutí), podle které provozní výsledky OA zůstaly slabé. Tato analýza nebere v potaz posouzení uvedená ve výše uvedené zprávě Deloitte & Touche ohledně omezeného přezkumu výkonnosti OA s ohledem na její finanční plán z roku 2002. Podle této zprávy (strana 16) totiž od roku 1999 došlo k „pozoruhodnému zlepšení vývoje EBITDA [‚Earnings before Interests, Taxes and Depreciation of Assets', příjmů před úroky, daněmi a znehodnocením aktiv], a to i přes vysoce nepříznivé ovzduší v celém odvětví letecké dopravy, a „[z] toho vyplývá, že provozní výsledky OA […] směřují správným směrem". Výše uvedená zpráva v tomto ohledu upřesňuje (strana 18), že podle nejpravděpodobnějšího scénáře pro rok 2002 OA utrpí malou provozní ztrátu ve výši 39,1 milionů eur. Toto číslo je ve srovnání se ztrátou odhadovanou pro rok 2001 ve výši 148,75 milionů eur podle téže zprávy ještě pozoruhodnější přeměnou společnosti, pokud se zohlední účinek 26,5 milionů eur dalších nákladů Mezinárodního letiště Atény (AIA). Žalobkyně uvádí, že toto zlepšení je o to zjevnější, že různé faktory způsobily tlak na snížení zisků většiny velkých evropských leteckých dopravců během období 1998–2002. Celé odvětví bylo zejména konfrontováno s poklesem evropské poptávky od roku 1998, a zvláště po 11. září 2001.

139 Komise krom toho politováním, že výjimečné zisky jsou „jedinými“ přínosy (bod 113 napadeného rozhodnutí), a analyzováním situace kapitálu OA jako celku (bod 116 odůvodnění napadeného rozhodnutí) pro učinění závěru, že společnost se „celkově finančně zhroutila“ (bod 184 odůvodnění napadeného rozhodnutí), přehlédla skutečnost, že OA byla v průběhu privatizace.

140 Byl však zaveden podrobný a spolehlivý program popsaný ve výše uvedené zprávě o restrukturalizaci a privatizaci OA ze dne 5. listopadu 2002. Stanovil většinovou privatizaci, opatření snižování nákladů a oddělený prodej aktiv, která nejsou nezbytná, tak, aby umožnil trvalý návrat životaschopnosti OA během rozumné doby, jak vyžadují pokyny. Letové operace měly být prodány jednorázově do rukou většinového vlastníka, přičemž soukromý investor měl vložit podstatný kapitálový vklad. Měly být ihned rentabilní, jak prokazují rozvaha a účet zisků a ztrát shrnuté ve výše uvedené zprávě. Privatizace započala prodejem 58 % akcií Olympic Catering a pokračovala zejména šesti projeveními zájmu získat většinovou účast v letových operacích OA. Pasiva, která si ponechala OA, budou podle privatizačního plánu kryta výnosem odděleného prodeje jednotlivých doplňujících aktivit a likvidními prostředky. Otázkou nebylo, zda OA ve své aktuální podobě byla životaschopným podnikem, ale zda podnik s ohledem na zlepšení svých provozních výsledků konstatovaných Deloitte & Touche a privatizační řízení probíhající k 11. prosinci 2002 bude v rámci svých četných částí životaschopný. OA zejména netvrdila, že výjimečné okolnosti, jako byly prodeje, byly relevantní pro trvalou životaschopnost letových operací OA. Tyto okolnosti pouze přispěly k poskytnutí OA dalších likvidních prostředků, aby skupině umožnily provést privatizaci.

141 Komise každopádně provedla, pokud jde o podrobnosti výjimečných položek, nesprávnou analýzu. Oproti jejím tvrzením (bod 115 odůvodnění napadeného rozhodnutí) jí totiž byly ve výše uvedené zprávě o omezeném přezkumu výsledků OA vzhledem k jejímu finančnímu plánu z roku 2002 (strana 73) poskytnuty přesné

údaje týkající se výjimečných výnosů přibližně 112 milionů eur. Komise navíc nezohlednila skutečnost, že OA na konci října 2000 rozhodla již nelétat do Austrálie, což mělo podle výše uvedené zprávy (strana 15) zlepšit výsledek o 20 milionů eur ročně. Konečně nevzala v potaz, že OA zahájila arbitrážní řízení za účelem získání dalšího odškodnění přibližně 55 milionů eur za své předčasné vyloučení z bývalého letiště Atény (Elliniko) (viz body 160 a 35 až 37 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

142 Co se týče časového plánu privatizačního řízení, žalobkyně tvrdí, že oproti výkladu výše uvedeného dopisu řecké vlády ze dne 16. července 2002 navrženému Komisí z obecného kontextu a kontextu tohoto dopisu vyplývá, že řecká vláda uváděla, že privatizace bude ukončena v říjnu 2003, a nikoliv v říjnu 2002. To odpovídá výše uvedené zprávě ze dne 5. listopadu 2002 (strany 17 a 21) stanovící prodej letových operací „před zimou 2003" a většiny dceřiných společností a jednotek během roku 2003. Pokyny každopádně z důvodu obecného zpomalení letecké dopravy v Evropě po roce 1998, jakož i důsledků událostí vyšší moci ze dne 11. září 2001 odůvodňovaly opoždění v kontextu změn „z důvodů, které nelze přičíst podniku nebo členskému státu".

143 Žalobkyně dále zdůrazňuje, že změněný restrukturalizační plán stanovil snížení letových operací na trhu za účelem předcházení neoprávněných narušení hospodářské soutěže. Podpora byla krom toho omezena na minimum. Napadené rozhodnutí však tyto body nepřezkoumalo.

144 Požadavky týkající se změněných restrukturalizačních plánů (bod 3.2.4 pokynů) byly krom toho rovněž splněny. Konečně restrukturalizační plán, jaký existoval k 11. prosinci 2002, rovněž splňoval pokyny ze dne 10. prosince 1994 v řízení podle článků [87 a 88] a článku 61 Dohody o EHP o státních podporách v oblasti civilního letectví (Úř. věst. C 350, s. 5).

145 Komise namítá, že tvrzení žalobkyně spočívají na domněnce, že privatizační plán byl tomuto orgánu předložen za účelem jeho přezkumu a schválení. Tento plán jí však nebyl předložen ani jako upravený plán měnící restrukturalizační plán z roku 1998, ani jako žádost o doplňkovou podporu.

146 Privatizační řízení bylo každopádně poté, co neúspěšně postoupilo přes jednotlivé etapy, z nichž poslední měla být podle dopisu řecké vlády ze dne 16. července 2002 ukončena na konci října 2002, nadále představováno ve zprávě ze dne 5. listopadu 2002 o restrukturalizaci a privatizaci OA jako „koncept", tedy jako teoretická eventualita.

147 Krom toho neexistovaly auditované účetní údaje pro rok 2001 – což posouzení skutečné finanční situace OA činilo složitým – a auditoři ve zprávě, kterou předložili ohledně účetního období 2000, uvedli, že jejich osvědčení o auditu bylo uděleno „za výslovného předpokladu, že společnost bude nadále vykonávat své činnosti jako aktivní skupina podniků". Zpráva Deloitte & Touche o omezeném přezkumu výsledků OA s ohledem na její finanční plán z roku 2002 (body 1.1, 1.3 a 1.5) uvádí, že dostupné informace o OA nebyly ověřeny a v některých případech se ukázaly nepřesné nebo neúplné, i když odlišnosti byly malé.

148 Komise v tomto kontextu analyzovala informace za celé období od roku 1998 do roku 2002 a pozorně přezkoumala vývoj, ke kterému došlo během roku 2002.

149 Komise zpochybňuje argumenty žalobkyně založené na zlepšení provozních výsledků OA v roce 2002. Uplatňuje, že posouzení restrukturalizačního plánu musí pokrýt celou dobu jeho trvání, tedy v projednávaném případě léta 1998 až 2002. Krom toho

byla významná část výjimečných zisků realizována od roku 2000, což snížilo ztráty OA. Komise dodává, že pravděpodobně slabá úroveň provozního výsledku pro rok 2002 byla nadále nepřijatelná. OA i přes pravděpodobné relativní zlepšení ukazatelů pro rok 2002 měla nadále závažné finanční obtíže a pro financování svých aktivit se opírá od konce roku 2000 výlučně o půjčené finanční prostředky.

b) Závěry Soudu

150 Je třeba úvodem připomenout, že podle ustálené judikatury má Komise při uplatňování čl. 87 odst. 3 ES širokou posuzovací pravomoc. Vzhledem k tomu, že soud Společenství nemůže nahradit posouzení Komise skutečností a komplexních hospodářských okolností svým vlastním posouzením, musí se tedy přezkum Soudu omezit na ověření dodržení procesních pravidel a pravidel týkajících se odůvodnění, jakož i věcné správnosti skutkových zjištění, neexistence zjevně nesprávného posouzení a zneužití pravomoci (rozsudky Ryanair v. Komise, bod 92 výše, bod 90; Technische Glaswerke Ilmenau v. Komise, bod 43 výše, bod 148; Corsica Ferries France v. Komise, bod 72 výše, body 137 a 138, a Schmitz-Gotha Fahrzeuge v. Komise, bod 36 výše, bod 41).

151 Žalobkyně v projednávaném případě nezpochybňuje, že restrukturalizační plán z roku 1998 nebyl zcela proveden. Naopak ve svých písemnostech zdůrazňuje, že tento plán již dlouho nebyl relevantní. Jak Komise uvádí v napadeném rozhodnutí (bod 181 odůvodnění), řecká vláda i přes uvedení v průběhu správního řízení, že všechny cíle stanovené rozhodnutími z roku 1994 a 1998 byly dosaženy nebo byly v pokročilém stadiu své realizace, sama – ve své zprávě nazvané „Synopsis of the Government of the Hellenic Republic's Case for [OA] on Key Issues", přiložené ke svému dopisu Komisi ze dne 21. listopadu 2002 (s. 5 a 32) – uvedla, že nikdy nebylo možné úplně provést restrukturalizační plán OA z důvodu jak vnitřních, tak vnějších překážek.

152 Žalobkyně v projednávaném případě v podstatě tvrdí, že dotyčná pomoc schválená v roce 1998 měla být prohlášena za slučitelnou se společným trhem na základě čl. 87 odst. 3 písm. c) ES v rozsahu, ve kterém vzhledem k opatřením snižování nákladů, zlepšení finančních výsledků OA v roce 2002 a probíhajícímu privatizačnímu řízení, byly podniky, zejména nová letecká společnost, která vzešla z oddělené privatizace jednotlivých odvětví aktivit OA, životaschopné.

153 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Komise v případě nepředložení konkrétní žádosti o přizpůsobení restrukturalizačního plánu z roku 1998 v souladu s ustanoveními pokynů mohla oprávněně přezkoumat slučitelnost restrukturalizační podpory s ohledem na restrukturalizační plán z roku 1998 týkající se období 1998–2002 (viz bod 131 výše), a tedy nezohlednit prodloužení restrukturalizačního období, a zejména odhady spojené s pozdějším prováděním privatizačního plánu, jak vyplýval zejména z výše uvedené zprávy Deloitte & Touche ze dne 5. listopadu 2002, a z jiných informací, které se tento orgán dozvěděl během správního řízení.

154 Z toho vyplývá, že argumenty žalobkyně založené na očekávaném dopadu privatizace OA na životaschopnost jednotlivých podniků, které z ní vzešly, nejsou pro účely posouzení opodstatněnosti napadeného rozhodnutí relevantní.

155 Z toho zejména vyplývá, že Komise nepřekročila meze své posuzovací pravomoci tím, že zejména nezohlednila očekávaný kapitálový přínos většinové privatizace navigačních aktivit skupiny seskupených uvnitř téhož podniku, která měla být podle odhadů řecké vlády dokončena před zimou 2003, jakož i vytvoření likvidních prostředků, které by vzešly zejména z oddělené privatizace jednotlivých dceřiných společností a částí doplňkových aktivit OA, pokud tato privatizace nebyla dosud provedena.

156 V tomto ohledu je namístě uvést, že v době přijetí napadeného rozhodnutí byl realizován pouze prodej dceřiné společnosti Olympic Catering – potvrzený v odpovědích řeckých orgánů ze dne 30. září 2002. Pokud jde o privatizaci letových aktivit, i když není zpochybňováno, že šest zájemců, kteří nabídli všechny finanční záruky, vyjádřilo svůj zájem získat OA, jak vyplývá z dopisu řecké vlády ze dne 2. prosince 2002 (viz bod 129 výše), byla uskutečněna pouze první etapa této privatizace. Žádný uchazeč dosud nebyl vybrán a vyjednávání nebyla zahájena, takže nemohl být dostatečně přesně a jasně předjímán žádný konkrétní výsledek. Oznámení privatizace, která byla oznámena řeckými orgány, navíc dosud nebylo učiněno, jak již bylo uvedeno (viz bod 128 výše).

157 V tomto kontextu oproti tvrzením žalobkyně byla Komise každopádně plně oprávněna posoudit skutečnou finanční situaci OA vzhledem zejména k jejím výjimečným ziskům a na úrovni jejího základního kapitálu v prosinci 2002, a nikoliv v perspektivě nadcházejících operací privatizace.

158 Krom toho je třeba zdůraznit, že Komise v napadeném rozhodnutí nevycházela výlučně z neprovedení restrukturalizačního plánu z roku 1998, aby konstatovala, že životaschopnost OA nemohla být obnovena.

159 Komise měla jistě za to, že mohla v případě neexistence jakékoli žádosti dotyčného členského státu o zvýšení podpory nebo přizpůsobení plánu po odchodu řídící skupiny Speedwing v létě 2000 (bod 173 odůvodnění) posoudit skutečné provedení restrukturalizace OA pouze ve vztahu k plánu stanovenému rozhodnutím z roku 1998.

160 Komise za těchto podmínek poté, co konstatovala, že hlavní finanční ukazatele stanovené rozhodnutím z roku 1998 nebyly respektovány, dospěla k závěru, že neprovedení restrukturalizačního plánu OA od roku 1999 způsobilo nemožnost dosáhnout původně stanovené cíle, zejména hlavní z nich, tedy obnovení životaschopnosti společnosti (body 179, 181 a 184 odůvodnění).

161 Komise však v podstatě doplnila, že i při posouzení finanční situace OA nezávisle na skutečném provedení restrukturalizačního plánu z roku 1998 bylo nemožné prokázat ať krátkodobou, či dlouhodobou životaschopnost společnosti z důvodu jejího celkového finančního zhroucení, neboť OA již neměla vlastní prostředky, avšak pouze dluhy (bod 184 odůvodnění).

162 Žalobkyně namítá, že tomuto posouzení protiřečí pozoruhodné zlepšení jejích provozních výsledků v roce 2002 vzhledem k předchozím létům, a zejména vzhledem k roku 2001, za velmi nepříznivé konjunktury v celém odvětví evropské letecké dopravy.

163 Soud v tomto ohledu uvádí, že Komise v napadeném rozhodnutí (body 116, 172 až 174 a 179 odůvodnění) vychází zejména z následujících údajů nezpochybněných žalobkyní. Zaprvé, během období od srpna 1999 do léta 2000 bylo přerušeno restrukturalizační úsilí, a konkrétně snižování nákladů, představující spolu se zlepšením rentability OA podstatný prvek restrukturalizačního plánu z roku 1998, aby byl proveden plán Speedwing (viz bod 96 výše). Zadruhé, po odchodu Speedwing byla v polovině roku 2000 zahájena nová fáze snižování nákladů. Zatřetí, společnost mezitím od roku 1999 ztratila 50 % svého základního kapitálu. Krom toho postup fází snižování nákladů (1998 – počátek roku 1999) a rozvoje aktivit (konec roku 1999 – počátek roku 2000) vytvořil uvnitř společnosti zmatenou situaci. Začtvrté, finanční ukazatele přezkoumané v bodě 105 odůvodnění napadeného rozhodnutí pro účetní období

1998 až 2002 se významně odchylovaly od hlavních ukazatelů stanovených rozhodnutím z roku 1998. Zapáté, vlastní zdroje v roce 2002 dosáhly úroveň blízkou nule. Podle neauditované účetní závěrky pro rok 2001 jejich částka klesla na – 136 milionů eur. Zašesté, základní kapitál byl k 31. prosinci 2002 i přes velmi pozitivní dopad výjimečných příjmů na situaci OA v každém případě negativní. Částka vlastních zdrojů se podle „nejpravděpodobnějšího scénáře" zamýšleného Deloitte & Touche ve výše uvedené zprávě o omezeném přezkumu výsledků OA vzhledem k jejímu finančnímu plánu z roku 2002 nacházela ve výši – 139 milionů eur. Zasedmé, OA byla pro financování svých aktivit od roku 2000 závislá pouze na půjčených prostředcích. Půjčky v roce 2001 financovaly nejen veškerá stálá aktiva společnosti, ale i negativní základní kapitál. Zaosmé, krátkodobé dluhy OA se z důvodu nedostatku likvidních prostředků zvýšily z 116 milionů eur v roce 1999 na 252 milionů eur v roce 2000 a na 342 milionů eur v roce 2001. Zadeváté, mezi ukazateli stanovenými v rozhodnutí z roku 1998 poměr zadlužení, získaný poměrem mezi všemi dluhy společnosti a základním kapitálem, a který měl v roce 2000 představovat 2,22 až 2,76 se koncem roku 2000, když základní kapitál téměř zanikl, zvýšil na 303. Poměr zadlužení nemohl být pro pozdější účetní období již vypočítán z důvodu negativní úrovně základního kapitálu. Konečně zadesáté, pokud by mohly být realizovány výjimečné zisky stanovené pro rok 2002, vyžadoval by poměr zadlužení 2,76, roven zadlužení povolenému pro účetní období 2000, spolu s úrovní celkových dluhů o částce 575 milionů eur na konci roku 2000 a 825 milionů eur na konci roku 2001, aby čistý základní kapitál OA dosáhl alespoň 200 až 300 milionů eur. Kapitálový vklad od 350 do 450 milionů eur by tedy byl nezbytný nicméně za podmínky, že OA od roku 2003 udrží alespoň vyváženou rozvahu na prahu rentability, aby byl kompenzován záporný základní kapitál.

164 Stanoviska účastnic řízení se v projednávaném případě liší, pokud jde o analýzu finančních výsledků pro rok 2002, zejména co se týče jednak vývoje EBITDA a provozního výsledku, a jednak výjimečných výnosů.

165 Co se týče zaprvé analýzy vývoje EBITDA a provozního výsledku OA, musí být uvedeno, že ve finančním plánu OA roku 2002 z července 2002 bylo EBITDA

odhadováno na kladnou částku ve výši 11 milionů eur. Ze zprávy Deloitte & Touche o omezeném přezkumu výsledků Olympic Airways vzhledem k jejímu výše uvedenému finančnímu plánu z roku 2002 však vyplývá, že podle nejpravděpodobnějšího scénáře dosáhne EBITDA negativní částky 39,1 milionů eur (strana 16). V tomto ohledu žalobkyně oprávněně uvádí, že toto číslo je nicméně za nepříznivé konjunktury podstatným zlepšením vzhledem k negativním částkám EBITDA 148,8 milionů eur v roce 2001 a 132,4 milionů eur v roce 2000.

166 Komise však v napadeném rozhodnutí (body 110 a 111 odůvodnění) připomenula, že EBITDA mělo zahrnovat zejména amortizaci dlouhodobých aktiv, jakož i tíži úroků. Součet těchto dvou složek nákladů však v roce 2002 dosahoval podle údajů poskytnutých OA Komisi částky odhadované na 52 milionů eur. Komise tedy zdůraznila, aniž by jí bylo žalobkyní protiřečeno, že odpočet této částky z EBITDA by změnilo provozní výsledek nebo čistý výsledek před zdaněním a mimořádnými výnosy (EBT) na ztrátu o částce 41 milionů eur podle finančního plánu z roku 2002 a o částce 92 milionů eur podle nejpravděpodobnějšího scénáře spočívajícího na přezkumu uskutečněném Deloitte & Touche ve výše uvedené zprávě. Rozhodnutí z roku 1998 však stanovilo kladný provozní výsledek o částce 24,9 milionů eur pro rok 2002. Komise však připustila, že výše uvedené ztráty představovaly pravděpodobné relativní zlepšení vzhledem k dřívějším obdobím. Měla však nicméně za to, že toto zlepšení bylo nedostatečné.

167 Co se týče zejména rozhodnutí již nelétat do Austrálie uvedeného žalobkyní, které by podle výše uvedené zprávy Deloitte & Touche (strany 15 a 54) vedlo ke snížení ztrát o 2,9 milionů eur v roce 2002 a později zlepšilo provozní výsledek přibližně o 20 milionů eur ročně, je nutno konstatovat, že patří mezi opatření snižování nákladů uskutečňovaná po upuštění od plánu Speedwing a zohledněná v napadeném rozhodnutí (bod 175 odůvodnění). Za těchto podmínek nemůže být Komisi vytýkáno, že specificky nepřezkoumala snížení nákladů spojených s tímto rozhodnutím již nelétat do Austrálie tím méně, že relevantní snížení, tedy snížení stanovená během doby

trvání dotčeného restrukturalizačního plánu, odhadovaná na 2,9 milionů eur v roce 2002, nebyla sama o sobě taková, aby měla významný dopad na finanční výsledky OA za toto období 2002.

168 Pokud jde o posouzení dopadu událostí ze dne 11. září 2001 a nepříznivé konjunktury v odvětví letecké dopravy v Evropě od roku 1998 a zejména od září 2001 na vývoj EBITDA, Komise v napadeném rozhodnutí (bod 177 odůvodnění) uvedla, že v případě neexistence auditované závěrky za rok 2001 mohla obtížně ověřit skutečný dopad atentátů ze dne 11. září 2001 na finanční situaci OA. Měla však za to, že nedodržení restrukturalizačního plánu z roku 1998 mohlo být konstatováno již od roku 1999 a bylo potvrzeno během následujících let nezávisle na dopadu atentátů ze dne 11. září a kompenzaci o částce 5 milionů eur v roce 2002, kterou OA získala po těchto atentátech a po uzavření vzdušného prostoru a která byla předmětem odděleného přezkumu (bod 114 odůvodnění).

169 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že žalobkyně nepředkládá žádný důkaz umožňující předpokládat, že neprovedení restrukturalizačního plánu z roku 1998 je alespoň zčásti přičitatelné atentátům ze dne 11. září 2001. Krom toho každopádně, i když připustíme, že neprovedení tohoto plánu nebylo přičitatelné OA nebo Řecké republice – což v projednávaném případě není prokázáno, tato okolnost není taková, aby ji zbavila povinnosti předložit Komisi žádost o změnu restrukturalizačního plánu z roku 1998.

170 Co se zadruhé týče analýzy mimořádných výnosů, Komise v napadeném rozhodnutí (bod 113 odůvodnění) uvedla, že významná část těchto zisků uskutečněných od roku 2000 byla spojena s prodejem aktiv, která nejsou podstatná. Uvedla, že v roce 2002 dosahovala částka mimořádných výnosů (tvořených poslední tranší, dosahující

6 milionů eur, kompenzace za přestěhování na letiště Spata a prodejem stálých aktiv a finančního majetku jako jsou podíly) podle odhadů 60 milionů eur. I za připuštění, že tyto zisky mohly přispět ke zlepšení finanční situace OA, zdůraznila, že neměly žádný dopad na strukturu nákladů společnosti. Měla oprávněně za to, že pouze provozní zisky umožní dlouhodobé přežití společnosti.

171 Komise krom toho rovněž považovala v napadeném rozhodnutí (bod 115 odůvodnění) při neexistenci konečných důkazů za nespolehlivé údaje týkající se dalších mimořádných výnosů očekávaných v roce 2002 o částce 112 milionů eur. Uvedla, že podle informací, které jí byly poskytnuty OA na výše uvedené schůzi ze dne 16. října 2002, by částka ve výši 37 milionů eur mohla odpovídat prodeji částí OA v oblasti restaurační činnosti a činnosti rezervování lístků, přičemž zbývající částka (75 milionů eur) pochází ze zpětného leasingu strojů.

172 Argument žalobkyně týkající se údajně nesprávného charakteru této analýzy Komise s ohledem na informace uvedené ve výše uvedené zprávě Deloitte & Touche (strana 73) musí být v tomto bodě zamítnut. Tato zpráva totiž neobsahovala žádné další upřesnění o dotčených mimořádných výnosech. Omezovala se na uvedení výnosů z prodeje dceřiné společnosti Olympic Catering (odhadovaných na 11 milionů eur po odečtení příspěvku OA na sociální příspěvky Olympic Catering), očekávaných (neodhadovaných) výnosů z prodeje dceřiné společnosti Galileo Hellas, jakož i očekávaných výnosů z prodeje nebo zpětného leasingu strojů, odhadovaných OA na 75 milionů eur. Ze zprávy Deloitte & Touche o restrukturalizaci a privatizaci OA pouze vyplývá, že Galileo International vyjádřila „velmi živý" zájem získat Galileo Hellas a že podle odhadovaného časového plánu mělo být privatizační řízení zahájené v listopadu 2002 ukončeno v lednu 2003. Krom toho, co se týče výše uvedených odhadů týkajících se výnosů z prodeje strojů, žádná ze dvou zpráv Deloitte & Touche předložených Komisi v listopadu 2002 neobsahovala vysvětlení odůvodňující tyto odhady vzhledem jednak k výše uvedené hodnotě zůstatkové ceny strojů – po amortizaci – ve výši 41 milionů eur – podle údajů nezpochybněných žalobkyní

uvedených v napadeném rozhodnutí (bod 115 odůvodnění) – v poslední závěrce OA ze dne 31. prosince 2001, a jednak k úrovni prodejní ceny použitých strojů. V tomto ohledu se zpráva Deloitte & Touche o omezeném přezkumu výsledků Olympic Airways vzhledem k jejímu finančnímu plánu z roku 2002 (strana 73) omezuje na upřesnění, že podle OA se tyto odhady zakládají na nabídkách „trhu", které by za tyto stroje získala.

173 Co se týče kompenzace zaplacené řeckým státem za přestěhování z letiště Elliniko na letiště Spata, výše uvedená zpráva Deloitte & Touche upřesnila (strana 21), že kompenzace o částce 138,7 milionů eur byla zaplacena a že provozní náklady jsou významně vyšší na letišti Spata. Z napadeného rozhodnutí (bod 160 a 200) vyplývá, že Komise měla za to, že tato kompenzace ve výši 138,7 milionů eur nebyla nepřiměřená, a neobsahovala tedy žádný prvek státní podpory. Zdůraznila v tomto ohledu, že doplňková částka 55 milionů, která byla požadována OA, již nebyla požadována Řeckou republikou. V tomto kontextu oproti tvrzením žalobkyně (viz bod 141 výše) nemůže být Komisi vytýkáno, že nezohlednila požadovanou doplňkovou částku 55 milionů eur, i když ji řecké orgány ve svých odpovědích ze dne 11. dubna 2002 (bod 2.17.10) informovaly o rozhodnutí OA zpochybnit konečnou částku kompenzace stanovené řeckou vládou. Žalobkyně totiž ve svých písemnostech neuvádí ani stav – při přijetí napadeného rozhodnutí – arbitrážního řízení, které v projednávaném případě uvádí, ani zda v tomto ohledu poskytla Komisi přesné informace. V případě neexistence v této době arbitrážního rozhodnutí tedy nemůže být Komisi v žádném případě vytýkáno, že nezohlednila pouhou možnost doplňující kompenzace. Krom toho je třeba uvést, že případné poskytnutí doplňující kompenzace by každopádně podléhalo přezkumu Komise, aby bylo zjištěno, zda neobsahuje státní podporu (bod 35 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

174 Vzhledem ke všem předchozím úvahám je namístě konstatovat, že argumenty uvedené žalobkyní neumožňují mít za to, že se Komise dopustila zjevně nesprávného

posouzení tím, že měla za to, nejen s ohledem na různé provozní výsledky OA ve vztahu k ukazatelům stanoveným v rozhodnutí z roku 1998 během dotčeného období a zejména v roce 2002 (viz bod 166 výše), avšak zejména z důvodu rozsahu dluhů společnosti a neexistence vlastních zdrojů (viz body 161 a 163 výše), že i přes pravděpodobné zlepšení provozního výsledku za rok 2002 vzhledem k výsledkům dřívějších účetních období nebyla obnovena krátkodobá a dlouhodobá životaschopnost OA, a tím, že prohlásila podporu na restrukturalizaci za neslučitelnou se společným trhem.

175 Za těchto podmínek není namístě zkoumat podmínky týkající se předcházení narušením hospodářské soutěže a omezení částky podpory na minimum, které nebyly v napadeném rozhodnutí zohledněny, jak ostatně uvádí žalobkyně.

176 Ze všech těchto důvodů musí být žalobní důvod vycházející z porušení čl. 87 odst. 3 písm. c) ES zamítnut jako neopodstatněný.

3. K zjevně nesprávnému charakteru posouzení, podle kterého nebylo přijato žádné opatření na restrukturalizaci

a) Argumenty účastnic řízení

177 Žalobkyně zpochybňuje konstatování, podle kterého nebylo ve vhodném okamžiku přijato žádné opatření na restrukturalizaci nebo že plán nebyl změněn (body 172 až 181 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Úplné řízení většinové privatizace,

snižování nákladů a prodeje aktiv odpovídající změněnému restrukturalizačnímu plánu z roku 2000 bylo zahájeno v roce 2000 a trvalo nepřetržitě až do 11. prosince 2002. Komise byla pravidelně informována o opatřeních na restrukturalizaci, jak vyplývá z napadeného rozhodnutí (body 73, 106, 172 a 175 odůvodnění).

178 Opatření snižování nákladů uplatňovaná OA vyplývají zejména z dokumentů předložených Komisi, jako je dopis řecké vlády ze dne 1. února 2002, její odpověď na první příkaz Komise k poskytnutí informací ze dne 11. dubna 2002, její odpovědi ze dne 30. září 2002 na druhý příkaz a jejích vyjádření ze dne 21. listopadu 2002 nazvaných „Stručný popis podstatných aspektů spisu [OA] Řeckou republikou".

179 Komise tvrdí, že tato argumentace musí být zamítnuta.

b) Závěry Soudu

180 Je třeba nejprve uvést, že výtky žalobkyně se zakládají na nesprávném výkladu napadeného rozhodnutí. Komise totiž oproti tvrzením žalobkyně, i když dospěla k závěru, že cíle stanovené rozhodnutím z roku 1998, zejména obnovení životaschopnosti OA, nebyly dosaženy, neměla za to, že nebylo provedeno žádné opatření na restrukturalizaci. Co se konkrétněji týče opatření snižování nákladů, z napadeného rozhodnutí (body 172 až 175 odůvodnění) vyplývá, že Komise přezkoumala politiky následně prováděné OA. Poté, co Komise uvedla, že již od roku 1999 nebyly dosaženy očekávané výsledky na konci první fáze snižování nákladů (rok 1998/počátek roku 1999), po které následovala fáze růstu pod vedením Speedwing, zdůraznila, že nová fáze snižování nákladů byla zahájena po odchodu Speedwing ve směru restrukturalizačního plánu z roku 1998.

181 Je dále namístě připomenout, že prováděná opatření na restrukturalizaci byla v napadeném rozhodnutí přezkoumána s ohledem na restrukturalizační plán z roku 1998. Jak již totiž bylo rozhodnuto (viz bod 131 výše), tento plán nebyl předmětem žádné konkrétní žádosti řeckých orgánů o přizpůsobení, což vyžadovala relevantní ustanovení pokynů. Komise tedy nepřezkoumala opatření stanovená v rámci plánu privatizace, pokud nebyla během doby trvání plánu konkretizována. Naopak musí být poznamenáno, že Komise zohlednila dopad opatření privatizace, která byla skutečně prováděna při přijetí napadeného rozhodnutí, jako je prodej 58 % dceřiné společnosti Olympic Catering, zejména na finanční situaci OA.

182 Z napadeného rozhodnutí tedy vyplývá, že Komise uskutečnila posouzení provádění restrukturalizace na základě všech opatření přijatých během celé doby trvání plánu za účelem prověření, zda cíl plánu směřující k dosažení dlouhodobé životaschopnosti podniku byl dosažen.

183 Z toho vyplývá, že výtka, podle které měla Komise za to, že žádné opatření na restrukturalizaci nebylo provedeno, musí být zamítnuta jako neopodstatněná.

B – *K údajnému nesplnění povinnosti Řecké republiky provést operativní a dostatečný SIG uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. d) rozhodnutí z roku 1998*

1. Argumenty účastnic řízení

184 Žalobkyně uvádí, že Komise v napadeném rozhodnutí (bod 118 odůvodnění) potvrzuje, že Řecká republika provedla SIG. Je zpochybněn pouze „operativní a dostatečný“

charakter tohoto SIG. Komise rovněž připustila (bod 186 odůvodnění napadeného rozhodnutí), že lhůta pro provedení takového systému, stanovená čl. 1 písm. d) rozhodnutí z roku 1998 na 1. prosinec 1998, byla nedostatečná.

185 Žalobkyně má v tomto kontextu za to, že skutečnost, že SIG se nevztahoval na dceřiné společnosti OA, neznamená, že není operativní a dostačující. Komise v tomto ohledu zaměnila otázku operativního a dostačujícího charakteru SIG OA s širší otázkou, avšak zcela odlišnou, modernizace a přeměny podsystémů předávání finančních údajů OA. Bylo připuštěno, že kvalita posledně uvedených ovlivňuje kvalitu výsledků SIG, avšak nikoliv kvalitu koncepce a operační kapacity SIG ve vlastním slova smyslu. Odborníci Komise uznali kvalitu koncepce a funkčnost SIG. Kvalita výsledků SIG každopádně přispěla k modernizaci a postupnému zlepšení podsystémů shromažďování informací týkajících se výdajů a příjmů OA. Tento postup na etapy se neomezoval na zajištění slučitelnosti přemíry neslučitelných informačních systémů – ne méně než 44 – avšak vyplývalo z něj rovněž školení vysokého počtu zaměstnanců účastnících se aktivit shromažďování informací, jakož i začlenění významných nezpracovaných údajů, jejichž zpracování bylo opožděno. Skutečnost, že Komise stanovila počáteční datum pro provádění „zcela operativního a dostačujícího" SIG na 1. prosince 1998, pouze tři a půl měsíce po přijetí rozhodnutí z roku 1998, postačuje k prokázání, že ustanovení čl. 1 odst. 1 písm. d) rozhodnutí z roku 1998 se nepoužije na přijetí podsystémů.

186 Za těchto podmínek je rozhodnutí stiženo zjevně nesprávným posouzením tam, kde tvrdí, že řecké orgány nedodržely povinnost uvedenou v čl. 1 odst. 1 písm. d) rozhodnutí z roku 1998.

187 Rozhodnutí je krom toho stiženo rovněž vadou z důvodu skutečnosti, že Komise nesplnila svou důkazní povinnost v rozsahu, ve kterém se týká situace SIG OA. Komise přijala rozhodnutí týkající se SIG, které je podle jejího vlastního vyjádření (bod 187 odůvodnění rozhodnutí) neúplné na úrovni důkazů.

188 Komise zejména porušila právo Řecké republiky a žalobkyně být vyslechnuty. Nezaslala žádnou žádost o doplňující informace ohledně SIG a neupozornila ani Řeckou republiku, ani žalobkyni na své přetrvávající pochyby, pokud jde o operativní a dostačující charakter SIG.

189 Žalobkyně v tomto ohledu zdůrazňuje, že předložila upřesňující informace ohledně situace SIG ve své odpovědi ze dne 11. dubna 2002 na první příkaz k poskytnutí informací ze dne 6. března 2002. Zpráva o situaci SIG v dubnu 2002 přiložená v příloze 39 k jejím vyjádřením totiž prokazuje jasné rozlišení mezi přiměřeností SIG OA ve vysoké kvalitě a nutností modernizovat četné podsystémy předávání informací v SIG. Potvrdila, že vypracování SIG bylo ukončeno v srpnu 2000, že SIG bylo zavedeno u 34 uživatelů u OA v říjnu 2000, a že rozvoje druhotných systémů byly ukončeny (příjmy v roce 1999, platy v roce 2000 a Oracle Financials v roce 2001). Ve druhém příkazu k poskytnutí informací Komise neuvedla jiný odkaz na SIG.

190 Komise tvrdí, že OA a její dceřiné společnosti neměly v době přijetí napadeného rozhodnutí žádný důvěryhodný SIG, takže nebylo možné založit její posouzení ohledně řízení OA na platných údajích nebo získat spolehlivé informace. To je potvrzeno vyjádřeními auditorů k osvědčení o kontrole doprovázejícímu závěrku OA za rok 2002.

2. Závěry Soudu

191 Soud má za vhodné zaprvé přezkoumat ve světle výše uvedených zásad (viz body 34 až 41 výše) žalobní důvody vycházející z porušení důkazního břemene a porušení

práva být vyslechnut, co se týče údajného nedodržení Řeckou republikou jejího závazku dbát na to, aby k 1. prosinci 1998 OA provedla zcela operativní a dostačující SIG.

192 Z prvního příkazu k poskytnutí informací (body 51 až 53, 88 a 90 odůvodnění) vyplývá, že Komise podrobně odkázala, zejména ve světle závěrů výše uvedené zprávy vyhotovené v roce 1999 společností nezávislých poradců Alan Stratford and Associates, na otázku, zda byl proveden operativní a dostačující SIG, a že Řeckou republiku vyzvala k poskytnutí všech informací nezbytných k přezkumu slučitelnosti podpory.

193 V tomto ohledu z napadeného rozhodnutí (bod 118 odůvodnění), prvního příkazu k poskytnutí informací a přehledu výše uvedené zprávy Alan Stratford and Associates přiložené v příloze 39 k odpovědím řeckých orgánů ze dne 11. dubna 2002 vyplývá, že tato zpráva ozřejmila určitý počet potenciálních slabých stránek SIG. Zejména uváděla, že účinnost systému závisí na „subdodavatelství a účinném provádění nového účetního systému výnosových účtů“, že se SIG nepoužije zejména na dceřinou společnost Olympic Aviation a že dosud neobsahuje některé klíčové informace ohledně řízení, což významně omezuje schopnost řídících orgánů mít celkový přehled o obchodních letových aktivitách.

194 Vzhledem k výše uvedeným otázkám týkajícím se SIG uvedeným ve zprávě Alan Stratford and Associates a převzatým v prvním příkazu k poskytnutí informací náleželo řeckým orgánům na základě povinnosti spolupráce poskytnout všechny užitečné informace za účelem prokázání operativnosti a dostatečnosti SIG. Ve druhém příkazu k poskytnutí informací Komise opětovně Řeckou republiku vyzvala

k poskytnutí všech informací nezbytných k přezkoumání slučitelnosti s článkem 87 ES podpor uvedených v rozhodnutí ze dne 6. března 2002, a zcela jasně oznámila svůj záměr přijmout konečné rozhodnutí na základě dostupných informací (body 7, 9 a 10 odůvodnění).

195 Za těchto okolností mohla Komise legitimně přijmout napadené rozhodnutí na základě odpovědí, které jí byly poskytnuty řeckými orgány.

196 Žalobní důvod vycházející z porušení práva na obhajobu Řecké republiky tedy není opodstatněný. Je tomu tak rovněž v případě žalobního důvodu vycházejícího z porušení práva na obhajobu OA, jak již bylo uvedeno (viz bod 46 výše).

197 Je třeba zadruhé ověřit, zda Komise právně dostačujícím způsobem prokázala s ohledem na informace, které měla k dispozici, že závazky vztahující se k SIG nebyly dodrženy.

198 Je třeba úvodem poznamenat, že z napadeného rozhodnutí (bod 186 odůvodnění) vyplývá, že vzhledem k tomu, že Řecká republika prohlásila, že SIG byl proveden v říjnu 2000, Komise připustila, že lhůta čtyř měsíců stanovená v rozhodnutí z roku 1998 nepostačovala k zavedení systému.

199 Krom toho, jak zdůrazňuje Komise v napadeném rozhodnutí (body 46 a 47 odůvodnění), vytvoření SIG bylo uloženo rozhodnutím z roku 1998 pro umožnění řídícím orgánům OA mít neustále k dispozici dostačující informaci pro sledování pokroků provádění restrukturalizačního plánu z roku 1998 a v případě potřeby provedení jeho

změn. Komise totiž v rozhodnutí z roku 1998 (bod 85 odůvodnění) konstatovala, že SIG používaný v této době neposkytoval spolehlivě takovou informaci. V tomto ohledu řecké orgány ostatně samy ve zprávě ze dne 7. května 1999 o provádění výše uvedeného restrukturalizačního plánu uvedly, že některé z cílů stanovených rozhodnutím z roku 1998 nemohly být včas dosaženy, neboť „skutečné výsledky z roku 1997 se ukázaly horší než nejpesimističtější odhady uvedené na konci února 1998“.

200 Za těchto podmínek nemůže být oproti tvrzením žalobkyně závazek týkající se provádění zcela operativního a dostačujícího SIG uvedeného v rozhodnutí z roku 1998 vykládán jako směřující pouze k vytvoření systému, který je uznán sám o sobě jako velmi výkonný, avšak na který dosud nebyly napojeny všechny informační subsystémy shromažďování informací týkajících se zejména příjmů a výdajů skupiny OA. Navíc je namístě zdůraznit, že uplatnění SIG na všechny dceřiné společnosti bylo nezbytné, aby bylo řeckému státu umožněno mít k dispozici přesné údaje, aby byly vyhotoveny účetní závěrky pro OA a její dceřiné společnosti, jak stanovil restrukturalizační plán z roku 1998.

201 Jak však Komise uvádí v napadeném rozhodnutí (bod 120 odůvodnění), z informací předložených řeckými orgány, v tomto případě v příloze 39 jejich odpovědí ze dne 11. dubna 2002, nevyplývá, že výše uvedené požadavky týkající se plného provedení SIG byly splněny, ať se jedná o přístup k systému, nebo jeho uplatnění na všechny dceřiné společnosti.

202 Komise v tomto kontextu, v případě nepředložení protidůkazů řeckými orgány ve správním řízení, měla oprávněně v napadeném rozhodnutí (body 121 až 137 a 141 odůvodnění) za to, že neprovedení operativního a dostačujícího SIG bylo zejména potvrzeno komentáři uvedenými ve zprávách o auditu z let 1998, 1999 a 2000

týkajících se nedostatků v systému účetnictví, řízení a vnitřního monitorování, jakož i významnými zpožděními v předložení ověřených účetních závěrek. Komise v tomto ohledu krom toho v napadeném rozhodnutí (bod 136 odůvodnění) uvedla, že výše uvedená zpráva Deloitte & Touche týkající se omezeného přezkumu výsledků OA vzhledem k jejímu finančnímu plánu z roku 2002 uváděla:

„Jak bylo uvedeno v předchozích zprávách, řízení informací spočívá na neinformatizovaných systémech, které se v některých případech jeví nespolehlivé nebo nekoherentní."

203 Žalobkyně nadto každopádně nezpochybňuje, že při přijetí napadeného rozhodnutí byl přístup k SIG dosud omezen a že systém nebyl uplatňován na dceřiné společnosti OA, zejména na Olympic Aviation a Macedonian Airlines.

204 Ze všech předchozích úvah vyplývá, že žalobní důvody vycházející z porušení důkazního břemene, porušení práva být vyslechnut a zjevně nesprávného posouzení musí být zamítnuty.

C – *K údajnému nesplnění povinnosti Řecké republiky předložit zprávy*

1. Argumenty účastnic řízení

205 Žalobkyně tvrdí, že Komisi předložila zprávy o dodržování podmínek uložených pro zajištění slučitelnosti podpory se společným trhem a provádění restrukturalizačního

plánu z roku 1998, jakož i o realizaci očekávaných výsledků v souladu s čl. 1 odst. 2 rozhodnutí z roku 1998.

206 Posouzení Komise týkající se zejména nedodržení povinnosti předložit takové zprávy v březnu a říjnu 2000 (bod 180 odůvodnění napadeného rozhodnutí) by mělo být zrušeno z důvodu zjevně nesprávného posouzení. Tyto zprávy, určené pro monitorování dodržování OA podmínek restrukturalizačního plánu z roku 1998 totiž přestaly být v důsledku změny tohoto plánu odůvodněné v rozsahu, ve kterém neexistovala žádná možnost OA vyhnout se až do roku 2000 ztrátám. Komise ve svém výše uvedeném dopisu Řecké republice ze dne 29. března 2000 ostatně uvedla, že „protože OA již jedná na základě odlišného restrukturalizačního plánu, měla by tato zpráva dát důraz na opatření přijatá od listopadu 1999 za účelem provádění nového plánu Speedwing“. Vzhledem k tomu, že Komise nicméně nepřijala plán Speedwing, který byl pozastaven, poté konečně v létě 2000 opuštěn, neměla zpráva o pokračování provádění tohoto plánu v březnu 2000 žádný užitek.

207 Postoj Komise je nadměrně formalistický. V březnu 2000 totiž obdržela podrobnou zprávu Deloitte & Touche o plánu Speedwing, a měla tedy v tomto období roku k dispozici hospodářské posouzení situace OA. Po odchodu Speedwing v létě 2000 předložila Řecká republika druhý pozměněný restrukturalizační plán – stanovící úplnou privatizaci OA – o kterém dlouze s Komisí diskutovala. Finanční situace OA a její schopnost tento plán dodržet byly přezkoumány Crédit Suisse First Boston v informativním memorandu o 160 stranách předloženém Komisi dne 20. prosince 2000.

208 Každopádně i za předpokladu, že žalobkyně nesplnila svou povinnost předložit zprávy v březnu a říjnu 2000, což zpochybňuje, sankce za nesplnění této povinnosti, tedy navrácení významné části podpory, je nepřiměřená.

209 Komise má za to, že tato argumentace musí být odmítnuta. Zdůrazňuje, že nepředložení požadovaných zpráv v březnu a říjnu 2000, souběžně se včasným nepředložením auditované účetní závěrky společnosti (body 132 až 133 napadeného rozhodnutí), jí zabránilo prověřit dodržení závazků uvedených v rozhodnutí z roku 1998, provedení restrukturalizačního plánu a realizaci očekávaných výsledků na základě ukazatelů stanovených v rozhodnutí z roku 1998. Navíc vzhledem k tomu, že OA neprovedla operativní SIG, informace poskytnuté Komisi se nezakládaly na přiměřeném systému vedení účetních údajů.

2. Závěry Soudu

210 Je třeba předem uvést, že posouzení hospodářské situace OA uvedená ve zprávě Deloitte & Touche z března 1999 o restrukturalizačním plánu Speedwing, poté ve výše uvedeném memorandu Crédit Suisse First Boston z prosince 2000 (viz bod 109 výše) nemohou být považována za platné náhrady zpráv, které měla Komisi předložit Řecká republika v březnu a říjnu 2000 o dodržení všech podmínek uložených rozhodnutím z roku 1998 pro zajištění slučitelnosti podpory a provedení restrukturalizačního plánu z roku 1998.

211 Tyto dva dokumenty, které se vztahovaly k plánu Speedwing a privatizačnímu řízení, se totiž svým samotným předmětem nevztahovaly k restrukturalizačnímu plánu z roku 1998. V rozsahu, ve kterém bylo od plánu Speedwing definitivně upuštěno

a ve kterém řecké orgány později nepředložily žádný nový upravený restrukturalizační plán, jak vyplývá z předchozích úvah (viz bod 131 výše), nejsou výše uvedené dokumenty uvedené žalobkyní v projednávaném případě relevantní.

212 Komise jistě ve svém výše uvedeném dopise ze dne 29. března 2000 uvedla, že zpráva, která jí měla být předložena koncem března 1998 na základě rozhodnutí z roku 1998 měla zdůraznit opatření přijatá v rámci plánu Speedwing – který byl uplatněn ještě před odsouhlasením tímto orgánem. Nutnost aktualizovat restrukturalizační plán OA za účelem dosažení jí sledovaných cílů však zprávy stanovené v rozhodnutí 1998 nezbavoval jejich odůvodněnosti, pokud restrukturalizační plán z roku 1998 nebyl předmětem změny schválené Komisí. Komise v tomto ohledu ostatně ve výše uvedeném dopise trvala na nutnosti předložit zprávu o dodržení všech podmínek uložených rozhodnutím z roku 1998.

213 V tomto kontextu je zřejmé, že povinnost předložit zprávy v březnu a říjnu 2000 nebyla splněna.

214 Krom toho ve výše uvedeném kontextu a s ohledem na důvody napadeného rozhodnutí není namístě mít za to, že navrácení částky podpory je nepřiměřené, jak podpůrně tvrdí žalobkyně. Článek 3 napadeného rozhodnutí totiž v každém případě Řecké republice ukládá zajistit navrácení druhé tranše podpory z důvodu nedodržení restrukturalizačního plánu z roku 1998 a některých podmínek, kterým podléhalo původní schválení, a nikoliv z pouhého důvodu, že byla porušena povinnost předložit zprávy v březnu a říjnu 2000, uvedená v čl. 1 odst. 2 rozhodnutí z roku 1998, takže provádění podpor na restrukturalizaci nemohlo být předmětem pravidelného monitorování.

215 Z toho vyplývá, že žalobní důvody vycházející ze zjevně nesprávného posouzení a porušení zásady proporcionality musí být zamítnuty.

D – *K údajnému nesplnění Řeckou republikou jejích závazků uvedených v čl. 1 písm. b), c) a e) rozhodnutí z roku 1994*

1. K údajnému nesplnění Řeckou republikou jejích závazků uvedených v čl. 1 písm. b) rozhodnutí z roku 1994

a) Argumenty účastnic řízení

216 Žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, nepředložila dostatečné odůvodnění a dopustila se nesprávného právního posouzení tím, že učinila v bodě 204 odůvodnění napadeného rozhodnutí závěr, že uplatnění řeckých právních předpisů na žalobkyni vedlo k porušení čl. 1 písm. b) rozhodnutí z roku 1994 ukládajícího řecké vládě dodržet „závazky" již do budoucna nezasahovat do řízení OA jinak než v přísných mezích jejího postavení akcionáře.

217 Žalobkyně zpochybňuje tvrzení Komise uvedená v bodech 59, 60, 146, 203 a 204 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterých, i když OA již není „DEKO", tedy podnikem podléhajícím řeckému zákonu č. 2414/96 použitelnému na podniky veřejného zájmu (bod 144 odůvodnění), avšak běžnou akciovou společností veřejné služby, nadále má v rozporu s řeckými právními předpisy prospěch z ustanovení

zvláštní právní úpravy (zákony č. 2271/94, FEK A'229/23.12.1994; 2190/94, FEK A'28/03.03.1994; 2527/97, FEK A'206/08.10.1997 a 2602/98, FEK A'83/16.04.1998), vztahující se obecně na DEKO.

218 Žalobkyně uplatňuje, že uplatňování na OA některých výše uvedených ustanovení zvláštní právní úpravy je plně v souladu s řeckými právními předpisy. Zákon č. 2271/94 totiž stanoví, že OA a její dceřiné společnosti přestanou podléhat právním předpisům použitelným na podniky veřejného sektoru („DEKO"), s výjimkou článků 1 až 24 zákona č. 2190/94. Článek 14 odst. 1 pátá odrážka zákona č. 2190/94 stanoví, že tento zákon se použije nejen na podniky odpovídající definici DEKO, avšak rovněž na podniky soukromého práva náležející řeckému státu. OA je tedy k tomuto dni stoprocentně vlastněna řeckým státem. Ustanovení týkající se přijímání a řízení zaměstnanců, jak vyplývají ze zákonů č. 2271/94, 2190/94, 2527/97 a 2602/98 se tedy nadále řádně uplatní na OA.

219 Zejména zákon č. 2602/98 již použitelný při přijetí rozhodnutí z roku 1998 podrobuje přijímání všech kategorií trvalých zaměstnanců OA řízením, která byla stanovena v jejím obecném řádu zaměstnanců, který v praxi veškerou pravomoc svěřuje správní radě. Sezónní zaměstnanci jsou předmětem specifického výběrového řízení stanoveného v zákoně č. 2190/94, jak byl pozměněn zákonem č. 2527/97, zavádějícím určitou pružnost. Komise ve svém rozhodnutí z roku 1998 [bod 66 odůvodnění písm. a)] ostatně připustila, že toto nové řízení, výjimečné vzhledem k řízení použitelnému na trvalé zaměstnance, zajišťuje „nezbytnou pružnost za dodržení transparentnosti". Z toho vyplývá, že Komise dospěla k závěru, že výše uvedená ustanovení nebyla v rozporu s čl. 1 písm. b) rozhodnutí z roku 1994.

220 Po přijetí rozhodnutí z roku 1998 tedy výše uvedená právní ustanovení nebyla změněna. Napadené rozhodnutí je v případě implicitního nevysvětlení změny posouzení Komise, co se týče slučitelnosti těchto ustanovení, stiženo nedostatečným

odůvodněním. Závěry Komise v bodech 203 a 204 odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou krom toho v rozporu s bodem 192 odůvodnění uvádějícím, že výše uvedené zákony neporušují závazky uvedené v čl. 1 písm. b), c) a f) rozhodnutí z roku 1994.

221 Komise se každopádně dopustila nesprávného právního posouzení tím, že učinila závěr, že údajná těžkopádnost právní úpravy o přijímání zaměstnanců OA zvýhodňuje ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES.

222 Komise má za to, že žalobkyně vychází z nesprávného výkladu napadeného rozhodnutí. Má každopádně za irelevantní skutečnost, že řecká právní úprava výslovně stanoví uplatnění některých zvláštních ustanovení na soukromé podniky vlastněné státem. V napadeném rozhodnutí (bod 146 odůvodnění) zdůraznila, že OA již podle řeckých orgánů není „DEKO", a podléhá z tohoto důvodu pouze obecným ustanovením řeckého zákona č. 2190/1920 o akciových společnostech soukromého práva. Vyvodila z toho, že některá ustanovení zákonů č. 2271/94 a 2602/98 měla být v důsledku toho přizpůsobena. OA je v případě takového nepřizpůsobení výjimečným případem, jak Komise uvedla v bodě 203 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

b) Závěry Soudu

223 Komise oprávněně uplatňuje, že výtky žalobkyně spočívají na nesprávném výkladu odůvodnění napadeného rozhodnutí.

224 Je třeba předem uvést, že Komise výslovně v napadeném rozhodnutí (bod 138 odůvodnění) uznává, že ustanovení dotčené řecké právní úpravy (zákony č. 2271/94, 2602/98, 2527/98 a 2414/96) týkající se přijímání a řízení zaměstnanců byla schválena v rámci rozhodnutí z roku 1998. OA tehdy byla „DEKO“. Po přijetí rozhodnutí z roku 1998 byl však její statut změněn. Mezi účastníky řízení je nesporné, že OA již od roku 1999 nepodléhá ustanovením řeckého zákona č. 2414/96 o „DEKO“, avšak obecnému režimu akciových společností, s výjimkou co se týče některých ustanovení výše uvedené právní úpravy, která se na ni uplatní i nadále (bod 144 a 146 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

225 Komise v tomto novém kontextu v napadeném rozhodnutí (bod 192 odůvodnění) zdůrazňuje, že informace předložené řeckými orgány potvrzují, že výše uvedená právní úprava neporušuje závazky uvedené v čl. 1 písm. b), c) a f) rozhodnutí z roku 1994. Dospívá k závěru (bod 225 odůvodnění), že pochybnosti, které ji vedly k zahájení formálního vyšetřovacího řízení, uvedené v projednávaném případě zejména v bodech 59 a 60 napadeného rozhodnutí, byly rozptýleny, co se týče dodržení závazků uvedených v čl. 1 písm. b) a f) rozhodnutí z roku 1994.

226 Z článku 1 odst. 1 pododstavce 2 písm. b) výroku napadeného rozhodnutí – který konstatuje, že podmínka poskytnutí podpory na restrukturalizaci týkající se dodržení 24 specifických závazků přijatých Řeckou republikou nebyla dodržena – vykládaného ve světle odůvodnění tohoto rozhodnutí, zejména závěrů uvedených v bodech 192 a 225 odůvodnění, tedy nesporně vyplývá, že Komise v napadeném rozhodnutí neučinila závěr, že byl porušen čl. 1 písm. b) rozhodnutí z roku 1994.

227 Za těchto podmínek jsou výtky žalobkyně vztahující se k údajnému nesplnění Řecké republiky jejích závazků uvedených v čl. 1 písm. b) rozhodnutí z roku 1994 bezpředmětné.

228 Krom toho, jak uvádí Komise, z článku 2 napadeného rozhodnutí, který uvádí výčet nových podpor prohlášených za neslučitelné a netýká se výše uvedených zákonů, zjevně vyplývá, že uplatnění těchto zákonů na OA nebylo konečně Komisí považováno za novou podporu.

229 Z toho vyplývá, že žalobní důvody vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, nedostatečného odůvodnění a nesprávného právního posouzení musí být zamítnuty.

2. K údajnému nesplnění Řecké republiky jejích závazků uvedených v čl. 1 písm. c) rozhodnutí z roku 1994

a) Argumenty účastnic řízení

230 Žalobkyně nejprve tvrdí, že závěr Komise týkající se porušení čl. 1 písm. c) rozhodnutí z roku 1994 se zakládá na nesprávném výkladu tohoto článku. Odkaz na „daňové postavení" podle obecného režimu a na osvobození od daní dlužných v rámci restrukturalizace OA v tomto článku totiž ukazuje, že se nikterak netýká takových aspektů, jako je zveřejnění roční účetní závěrky OA nebo úrovně jejích vlastních zdrojů. Týká se výhradně toho, zda OA podléhá téže daňové právní úpravě jako ostatní podniky soukromého práva. O této otázce bylo výslovně pojednáno v částech rozhodnutí z roku 1994 a 1998, která se týkají čl. 1 písm. c).

231 Krom toho i za předpokladu, že výklad čl. 1 písm. c) rozhodnutí z roku 1994 nabídnutý Komisí je přesný, což žalobkyně zpochybňuje, napadené rozhodnutí je stiženo zjevně nesprávným posouzením a nedostatečným odůvodněním.

232 Pozdní zveřejnění účetních závěrek OA od roku 1999 totiž zaprvé vyplývalo z nutnosti zavést pevný účetní základ pro restrukturalizační plán privatizací podniku, zahájený v roce 2000. Toto opoždění se nepřestalo projevovat dále. Účetní závěrka za účetní období 2001 byla totiž zveřejněna v červnu 2003 a účetní závěrka za účetní období 2002 byla uzavřena v říjnu 2003.

233 Žalobkyně zejména uplatňuje, že napadené rozhodnutí neprokázalo, že její účetnictví nebylo správně vedeno vzhledem k řeckému daňovému právu. Navíc, pokud by byla přijata teze Komise, pouhé porušení řeckého daňového práva žalobkyní by bylo porušením čl. 1 písm. c) rozhodnutí z roku 1994. Tento článek se však týká výhradně toho, zda se na žalobkyni vztahuje tatáž řecká daňová úprava jako na každý jiný podnik soukromého práva, či nikoliv. Komise neprokázala, že tomu tak není.

234 Argument Komise, podle kterého neexistence zveřejněných účetních závěrek žalobkyně zabraňuje kontrole dodržování Řeckou republikou závazků uvedených v rozhodnutích z roku 1994 a 1998, je navíc zjevně odlišný od otázky „obecného režimu daňového postavení akciové společnosti“ uvedené v čl. 1 písm. c) rozhodnutí z roku 1994.

235 Komise zadruhé nesprávně analyzovala řecký zákon č. 2190/1920. Co se zaprvé týče nedostatečnosti vlastních zdrojů, žalobkyně tvrdí, že tento zákon nestanoví sankce, které mohou být uloženy akciové společnosti, pokud vlastní zdroje podniku klesnou na úroveň nižší než 50 % jejího kapitálu a akcionáři podniku podnik nezruší

a nepřijmou jiná vhodná opatření pro zlepšení této situace. Skutečnost, že takové sankce nebyly OA uloženy, nemůže být tedy porušením čl. 1 písm. c) rozhodnutí z roku 1994. Akcionář OA, tedy řecká vláda, každopádně provedla významná opatření, aby napravila negativní základní kapitál OA, zejména úplnou privatizaci doprovázenou mj. prodejem nepodstatných aktivit.

236 Co se dále týče opoždění předložení a zveřejnění roční účetní závěrky, žalobkyně tvrdí, že článek 48a zákona č. 2190/1920 stanoví, že licence leteckého dopravce může být zrušena, pokud nepředloží svou roční účetní závěrku schválenou valnou hromadou akcionářů příslušným orgánům po dobu alespoň tří let. Tak tomu však v projednávaném případě není. Krom toho skromná částka (146 eur) pokuty stanovené výše uvedeným zákonem v případě opožděného předložení roční účetní závěrky řeckým orgánům naznačuje, že řecký zákonodárce nepovažuje takové opoždění za vážné porušení práva společností.

237 Zatřetí sankce zrušení licence leteckého dopravce stanovená v čl. 3 odst. 1 a čl. 5 odst. 5 nařízení Rady (EHS) č. 2407/92 ze dne 23. července 1992 o vydávání licencí leteckým dopravcům (Úř. věst. L 240, s. 1; Zvl. vyd. 06/02, s. 3) je určena k zajištění „spolehlivých a přiměřených služeb“ a „vysoké bezpečnostní úrovně“, které jsou uvedeny v preambuli nařízení. Toto nařízení ponechává na každém členském státu, aby vymezil, zda taková sankce musí být uložena, či nikoliv, ve světle informací o finanční situaci leteckého dopravce. Opožděné předložení a zveřejnění účetní závěrky OA za účetní období 1999 až 2001 v projednávaném případě neodůvodňuje tuto sankci, která by v každém případě byla nepřiměřená. Řecké orgány měly totiž během tohoto období dostatečné informace, aby posoudily, zda výše uvedené cíle veřejného zájmu sledované nařízením č. 2407/92 byly finanční situací OA ohroženy.

238 Žalobkyně konečně vysvětluje, že neodkazuje ani na článek 48 zákona č. 2190/1920, ani na řecké nařízení o zřizování leteckých společností a poskytování služeb letecké dopravy, neboť tato ustanovení nejsou uvedena v napadeném rozhodnutí.

239 Komise nejprve namítá, že argument žalobkyně, podle kterého zveřejnění účetní závěrky není daňovou otázkou, nebyl uveden ve správním řízení. Tento argument krom toho upřednostňuje formu před věcí samou.

240 Komise dále zdůrazňuje, že oproti tomu, co tvrdí žalobkyně, konstatovala v napadeném rozhodnutí (bod 126 odůvodnění), že žalobkyně náležitě nevedla své účetní knihy. Potvrzení o kontrole auditorů ze dne 1. prosince 2003 doplňující rozvahu 2002 (příloha I dupliky) potvrzuje, že žalobkyně nedodržela ustanovení stanovená daňovými právními předpisy, zejména ustanovení účetního zákoníku o vedení knih a dokumentů. Údaje četných účtů pohledávek a závazků nebyly zejména uvedeny do vzájemného souladu, a bylo tedy nemožné potvrdit bilance těchto účtů. V případě neexistence důvěryhodných údajů o výsledcích společnosti bylo nemožné prověřit dodržení Řeckou republikou jejích závazků a správné provedení restrukturalizačního plánu z roku 1998.

241 Argumenty žalobkyně založené na údajné nesprávné analýze Komise zákona 2190/1920 jsou za těchto podmínek neúčinné. Komise totiž v bodě 195 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že daňový režim OA se odlišuje od režimu ostatních akciových společností soukromého práva v rozsahu, ve kterém Řecká republika tolerovala nesplnění OA povinnosti předložit ve stanovené době a zveřejnit ověřenou účetní závěrku, jakož i nedostatečnost kapitálu žalobkyně.

242 Komise doplňuje, že článek 48 zákona č. 2190/1920 stanoví zrušení zakladatelské listiny společnosti, pokud jsou všechny vlastní zdroje této společnosti nižší než 1/10 jejího základního kapitálu, jak tomu je v projednávaném případě.

243 Napadené rozhodnutí (bod 195 odůvodnění) krom toho odkazuje nejen na porušení řeckého zákona č. 2190/1920 a nařízení č. 2407/92, avšak rovněž na praxi Řecké republiky spočívající v nepoužívání opravných prostředků stanovených vnitrostátním právem nebo nezrušení licence leteckého dopravce podle řeckého nařízení o zřizování leteckých společností a poskytování služeb leteckého dopravce. Toto nařízení totiž stanoví zrušení licence jakéhokoliv leteckého dopravce, který nepředloží pravidelné údaje, nezaplatí poplatky za přistání a parkování nebo jehož ztráty přesahují dvě třetiny jeho uvolněného základního kapitálu, tedy podmínky, které byly všechny v případě OA splněny, jak opakovaně uvádí rozhodnutí.

244 Co se týče nařízení č. 2407/92, Komise tvrdí, že nesplnění OA povinností leteckého přepravce předložit každý rok orgánům ověřenou účetní závěrku vztahující se k předchozímu účetnímu období uvedená v čl. 5 odst. 6 tohoto nařízení je důvodem zrušení licence provozování činnosti leteckého dopravce.

245 Článek 5 odst. 5 nařízení č. 2407/92 oproti argumentaci žalobkyně každopádně řecké orgány vydávající licence opravňoval licenci OA zrušit, s ohledem na situaci finančního zhroucení, ve které se tato společnost nacházela (viz body 116 a 195 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

b) Závěry Soudu

246 V souladu s výše uvedenou judikaturou (viz body 72 a 73 výše) je namístě předem zamítnout námitku nepřípustnosti vznesenou Komisí vůči argumenty žalobkyně, podle kterého zveřejnění účetní závěrky není součástí „daňového statusu“. Tento argument totiž vychází z právního posouzení a nezakládá se na nových skutečnostech.

247 Co se zaprvé týče výkladu pojmu „daňový status akciové společnosti srovnatelný s daňovým statusem řeckých podniků podle obecného práva“, uvedeného v čl. 1 písm. c) rozhodnutí z roku 1994, je třeba uvést, že rozhodnutí z roku 1994 a z roku 1998 neobsahují žádnou výslovnou definici tohoto pojmu. Z rozhodnutí z roku 1994 (str. 9) však výslovně vyplývá, že v rámci debat o statusu OA ve správním řízení ukončeném tímto rozhodnutím řecká vláda tvrdila, že se na OA vztahuje režim obecného práva, zejména na úrovni sociální, účetní a finanční, a že jediný zůstávající režim výjimky ve prospěch OA se týká daňové oblasti.

248 Výklad výše uvedeného pojmu „daňový status obecného práva“, který vylučuje zejména otázky týkající se zveřejnění roční účetní závěrky a na úrovni vlastních zdrojů, jak navrhuje žalobkyně, nemůže být v tomto kontextu přijat. Závazek řeckého státu týkající se daňového statusu se totiž výslovně zakládá na předpokladu, že v ostatních oblastech, zejména v oblasti účetní a finanční, podléhala OA v zásadě obecnému právnímu režimu. Z rozhodnutí z roku 1994 a 1998 v tomto ohledu totiž vyplývá, že směřovala prostřednictvím závazků přijatých řeckým státem zejména k odstranění v zásadě jakéhokoliv výjimečného zacházení ve prospěch OA. Článek 1 písm. c) rozhodnutí z roku 1994 musí tedy být chápán v tom smyslu, že Řecké republice ukládá povinnost přizpůsobit režim OA režimu akciových společností obecného práva a tento režim na ni skutečně uplatnit.

249 Krom toho z argumentace Komise, které v tomto ohledu není žalobkyní protiřečeno, vyplývá, že z neschopnosti podniku zveřejnit během dlouhého období včas svou účetní závěrku vyplývá rovněž porušení povinnosti vykazování a zápisu účtů do knih a dokumentů, které jí zákon ukládá vést.

250 Je tedy třeba přezkoumat, zda se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že dospěla v napadeném rozhodnutí (body 141 a zejména 195 odůvodnění) k závěru, že čl. 1 písm. c) rozhodnutí z roku 1994 nebyl dodržen z důvodu, že řecké orgány tolerovaly – aniž by uložily sankce stanovené řeckým zákonem č. 2190/1920 a nařízením č. 2407/92 – jednak opožděné zveřejnění OA její roční účetní závěrky, a jednak nedostatečnou úroveň jejích vlastních zdrojů.

251 Komise v tomto ohledu v napadeném rozhodnutí (bod 195 odůvodnění) vysvětluje, že tato tolerance prokazuje, že Řecká republika umožnila prodloužení aktivit OA po roce 2000, aniž by přijala doplňující opatření na restrukturalizaci, zatímco podnik by za běžných podmínek musel ukončit svou činnost.

252 Soudu náleží prověřit s ohledem na vnitrostátní právní úpravu, jaká vyplývá z argumentů účastnic řízení a nařízení č. 2407/92, ze kterých Komise vychází v napadeném rozhodnutí, zda tento orgán překročil meze své posuzovací pravomoci tím, že měl v podstatě za to, že Řecká republika OA poskytla výjimečné zacházení v rozporu se závazkem uvedeným v čl. 1 písm. c) rozhodnutí z roku 1994 tím, že umožnila prodloužení aktivit této společnosti, aniž by přijala doplňující opatření na restrukturalizaci, i přes jednak systematická opožděná zveřejnění ověřené účetní závěrky, a jednak významně zhoršenou finanční situaci OA.

253 Soud v tomto ohledu předem uvádí, že žalobkyně oprávněně zdůrazňuje, že v napadeném rozhodnutí není odkaz ani na článek 48 řeckého zákona č. 2190/1920, ani na řecké nařízení o zřizování leteckých společností a poskytování dopravních služeb uvedených Komisí před Soudem (viz body 242 a 243 výše). Toto rozhodnutí odkazuje pouze na článek 47 zákona č. 2190/1920 a na ustanovení tohoto zákona o zveřejňování účetní závěrky, jakož i relevantní ustanovení nařízení č. 2407/92 (bod 49 a 195 odůvodnění).

254 Podle judikatury však odůvodnění rozhodnutí musí být uvedeno v samotném textu rozhodnutí a pozdější vysvětlení předložená Komisí nemohou být, kromě výjimečných okolností, zohledněna. Z toho plyne, že rozhodnutí musí stačit samo o sobě a že jeho odůvodnění nemůže vycházet z později poskytnutých písemných nebo ústních vysvětlení, pokud je proti předmětnému rozhodnutí již podána žaloba před soudem Společenství (rozsudek Corsica Ferries France v. Komise, bod 72 výše, bod 287).

255 Za těchto podmínek je namístě posoudit, zda v kontextu projednávaného sporu musí být tato pozdější vysvětlení skutkových okolností zamítnuta.

256 V rozsahu, ve kterém je závěr Komise týkající se porušení čl. 1 písm. c) rozhodnutí z roku 1994 odůvodněn zejména neprovedením sankcí stanovených vnitrostátním právem, a ve kterém ze spisu nevyplývá, že o otázce týkající se zejména namítaného porušení článku 48 řeckého zákona č. 2190/1920 a výše uvedeného řeckého nařízení, bylo diskutováno mezi účastnicemi řízení ve správním řízení, náleželo Komisi v napadeném rozhodnutí specifikovat ustanovení vnitrostátní právní úpravy, které se týká, nebo alespoň upřesnit jejich obsah. Doplňující odůvodnění opírající se o tuto vnitrostátní právní úpravu tedy nemůže být zohledněno.

257 Krom toho je rovněž namístě úvodem odmítnout osvědčení o kontrole auditorů doplňující rozvahu za účetní období uzavřené v roce 2002 ze dne 1. prosince 2003, neboť je z pozdější doby než napadené rozhodnutí. Podle judikatury totiž v rámci žaloby na neplatnost založené na článku 230 ES musí být legalita aktu Společenství posouzena na základě skutkových a právních okolností existujících ke dni, kdy byl akt přijat. Konkrétně komplexní posouzení Komise musí být přezkoumána pouze na základě informací, které měla k dispozici v době, kdy učinila tato posouzení (rozsudky British Airways a další v. Komise, bod 42 výše, bod 81, a Corsica Ferries France v. Komise, bod 72 výše, bod 142).

258 Po těchto úvodních vyjádřeních je třeba zkoumat zaprvé argumentaci účastnic řízení týkající se sankcí stanovených článkem 47 řeckého zákona č. 2190/1920 a ustanoveními nařízení č. 2407/92 v případě vážného zhoršení finanční situace letecké společnosti. V tomto ohledu je mezi účastnicemi řízení nesporné, že pokud vlastní zdroje podniku klesnou na úroveň nižší než 50 % základního kapitálu, ukládá článek 47 řeckého zákona č. 2190/1920 správní radě, aby svolala valnou hromadu akcionářů ve lhůtě šesti měsíců od uzavření posledního účetního období, aby bylo rozhodnuto o zrušení podniku nebo přijetí jiných vhodných opatření pro zlepšení této situace.

259 V tomto rámci s ohledem zejména na nutnost přizpůsobit restrukturalizační plán z roku 1998 připuštěnou od roku 1999 nebrání okolnost uvedená žalobkyní, že řecký zákon neukládá sankce za nepřijetí valnou hromadou výše uvedených opatření, tomu, aby neexistence reakce řeckého státu, jediného akcionáře OA, mohla být popřípadě považována za významný ukazatel umožňující předpokládat, že OA byla předmětem zvláštního zacházení. Argument žalobkyně, podle kterého byla přijata významná opatření ve formě privatizace OA, aby byla napravena finanční situace této společnosti, v tomto ohledu nepostačuje k tomu, aby se mělo za to, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení. Jak totiž již bylo uvedeno, žádný upravený restrukturalizační plán nebyl Komisi předložen a žádný plán privatizace jí nebyl oznámen (viz body 128 a 130 výše).

260 Krom toho, čl. 5 odst. 5 nařízení č. 2407/92 opravňuje orgány, které vydávají licence, k posouzení finančních výsledků, pokud je zřejmé, že letecký dopravce má finanční potíže, a pozastavení nebo zrušení licence, pokud nejsou nadále přesvědčeny, že letecký dopravce může dostát svým skutečným a možným závazkům v období dvanácti měsíců. Oproti výkladu navrženému žalobkyní umožňuje tento článek ve spojení se sedmým bodem odůvodnění téhož nařízení uvádějícím, že „je nezbytné zajistit, aby letečtí dopravci neustále provozovali svou činnost hospodárně a na vysoké bezpečnostní úrovni“, výše uvedeným orgánům zrušit licenci leteckého dopravce, pokud posledně uvedený v době více než dvanácti měsíců závisí na půjčkách, aby financoval nejen všechna stálá aktiva, ale i svůj záporný základní kapitál, jak tomu bylo v případě OA podle údajů nezpochybněných žalobkyní uvedených v napadeném rozhodnutí (viz bod 163 výše). I když nepoužívání této pouhé možnosti nemůže samo o sobě být dostatečným důkazem uplatnění výjimečného statusu, může však být považováno za doplňující indicii, i když se jeví relativně slabou.

261 Co se týče zadruhé sankce za opožděné předložení a zveřejnění ověřené účetní závěrky, z argumentů žalobkyně vyplývá a není výslovně Komisí zpochybněno (viz body 236 a 241 výše), že opoždění přičitatelná OA jsou sankcionována řeckým zákonem pouze pokutou 146 eur.

262 S ohledem na restrukturalizaci OA probíhající od roku 1994, na finanční nesnáze, se kterými byla společnost konfrontována již léta, a na skutečnost, že skupina byla stoprocentně vlastněna řeckým státem, však pouze okolnost, že řecký zákon nestanoví významné sankce, co se týče výše uvedených opoždění, neumožňuje mít za to, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že měla za to, že systematická opožděná předložení účetní závěrky, která byla překážkou koherentnímu provádění a přísnému monitorování restrukturalizačního plánu OA jsou indicií potvrzující, že OA měla privilegovaný režim vzhledem k jiným akciovým společ-

nostem soukromého práva, oproti závazku vyplývajícímu z čl. 1 písm. c) rozhodnutí z roku 1994, jak je upřesněno v bodě 248 výše.

263 Krom toho, jak zdůrazňuje Komise, ze znění čl. 3 odst. 1 ve spojení s čl. 5 odst. 6 nařízení č. 2407/92 vyplývá, že členské státy mohou zrušit licenci leteckým dopravcům, kteří neposkytnou orgánům vydávajícím jejich licenci v každém finančním účetním období a bez neoprávněného opoždění účetní závěrku za předchozí účetní období. V kontextu projednávaného sporu nelze mít za to, že Komise překročila meze své posuzovací pravomoci tím, že měla za to, že neprovedení tohoto ustanovení, i když stanovilo pouhou možnost, je v projednávaném případě rovněž doplňující indicií výjimečného zacházení ve prospěch OA.

264 Ze všech těchto důvodů nelze mít za to, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že vycházela ze souboru shodujících se nepřímých důkazů přezkoumaných výše, aby dospěla k závěru, že byl porušen závazek uvedený v čl. 1 písm. c) rozhodnutí z roku 1994.

265 Napadené rozhodnutí je v tomto ohledu dostatečně odůvodněno v rozsahu, ve kterém jasně uvádí, že tolerance řeckých orgánů vůči porušení OA výše uvedených ustanovení řeckých právních předpisů a nařízení č. 2407/92 prokazuje, že tato společnost měla zvláštní režim (viz body 251 a 253 výše).

266 Z toho vyplývá, že žalobní důvody vycházející ze zjevně nesprávného posouzení a nesprávnosti nebo nedostatečnosti odůvodnění musí být zamítnuty.

3. K namítanému nesplnění Řeckou republikou ustanovení čl. 1 písm. e) rozhodnutí z roku 1994

a) Argumenty účastnic řízení

267 Žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného posouzení skutkového stavu a nesprávného právního posouzení a že nedostatečně odůvodnila napadené rozhodnutí tím, že učinila závěr, že Řecká republika porušila čl. 1 písm. e) rozhodnutí z roku 1994 týkající se povinnosti neposkytnout OA novou podporu (bod 196 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

268 Nejprve uvádí, že závěr Komise (body 203 a 204 odůvodnění napadeného rozhodnutí), podle kterého byl porušen čl. 1 písm. b) rozhodnutí z roku 1994, byl omylem uveden v bodě 6.2 napadeného rozhodnutí týkajícím se „nové namítané podpory". Porušení tohoto článku by se rovnalo porušení podmínky spojené s existující podporou, a nikoliv poskytnutí nové podpory. Tento závěr je tedy stižen nesprávným posouzením skutkového stavu a nesprávným právním posouzením.

269 Komise v tomto ohledu ostatně ve své žalobní odpovědi připustila, že údajné privilegované zacházení s OA na základě zákonů č. 2190/1920, 2271/94, 2602/98 a 2414/96 nebylo zahrnuto mezi nové podpory konstatované v článku 2 napadeného rozhodnutí. Výše uvedené řecké zákony tedy neporušují čl. 1 písm. e) rozhodnutí z roku 1994. Článek 1 napadeného rozhodnutí by tedy měl být zrušen v rozsahu, ve kterém se zakládá na tomto namítaném porušení.

270 Žalobkyně dále zpochybňuje další namítané porušení podmínky uvedené v čl. 1 písm. e) rozhodnutí z roku 1994. Zdůrazňuje, že uvádí své argumenty v tomto ohledu v rámci přezkumu článku 2 napadeného rozhodnutí týkajícího se namítaných nových podpor.

271 Komise v projednávaném případě v napadeném rozhodnutí nepřezkoumala, zda navrácení celé podpory na restrukturalizaci schválené v roce 1999 z důvodu porušení čl. 1 písm. e) rozhodnutí z roku 1994 bylo v souladu se zásadou proporcionality.

272 Krom toho i za předpokladu, že opatření uvedená v článku 2 napadeného rozhodnutí jsou podporami, což žalobkyně zpochybňuje, měla Komise prověřit, zda mohly být považovány za slučitelné se společným trhem na základě čl. 87 odst. 3 písm. c) ES. Komise však v projednávaném případě nevysvětlila důvody, ze kterých „zásada jediné podpory“ („one time, last time“) ve smyslu pokynů byla porušena z důvodu poskytnutí nové podpory. Události z 11. září 2001 totiž byly „výjimečnou nepředvídatelnou okolností nepřičitatelnou podniku“ odůvodňující podle bodu 48 pokynů schválení nové podpory.

273 Žalobkyně v tomto ohledu zpochybňuje, že většina nových podpor namítaných v napadeném rozhodnutí předchází 11. září 2001. Napadené rozhodnutí v projednávaném případě jasně neuvádí, v kterém okamžiku by „tolerance“ soukromého věřitele byla vůči neplacení významných dluhů ukončena. Je tedy nemožné vymezit, od které platby by tato údajná tolerance počala být protiprávní podporou. Větší část namítané nové podpory se však nacházela v období blízkém 11. září 2001. Komise každopádně měla přezkoumat, zda namítané podpory byly v souladu s čl. 87 odst. 3 ES. V tomto rámci jí náleželo prověřit, zda byla použitelná výše uvedená zásada jediné podpory.

274 Komise se těmto tvrzením brání. Co se týče tvrzení žalobkyně týkajících se „zásady jediné podpory“, namítá, že žalobkyně ji nepožádala o schválení nových dotčených podpor uvedením například výjimečných okolností podle bodu 48 pokynů. Krom toho většina nových podpor, které Řecké republice vytýká, předchází 11. září 2001

(body 147, 150, 152, 155 a 156 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Komise ohledně těchto otázek odkazuje na své argumenty týkající se přezkumu článku 2 napadeného rozhodnutí.

b) Závěry Soudu

275 V tomto ohledu postačuje uvést, že Komise dospěla k závěru nedodržení Řeckou republikou závazku uvedeného v čl. 1 písm. e) rozhodnutí z roku 1994 již OA neposkytnout podporu z důvodu, že této letecké společnosti byla poskytnuta řada nových podpor. V rozsahu, ve kterém jsou závěry Komise týkající se poskytnutí nových podpor žalobkyní zpochybňovány v druhé části její žaloby, nemohou být výtky žalobkyně týkající se namítaného porušení čl. 1 písm. e) rozhodnutí z roku 1994 předmětem odděleného přezkumu, jak ostatně uznává sama žalobkyně (viz bod 270 výše).

276 Je však třeba bez dalšího uvést, že ať bude výsledek přezkumu výtek týkajících se poskytnutí nových podpor jakýkoliv, nemůže mít dopad na částku podpory na restrukturalizaci, která má být navrácena. Zejména navrácení celé druhé tranše podpory na restrukturalizaci o částce 41 milionů eur je v každém případě v souladu se zásadou proporcionality uvedenou žalobkyní. Článek 3 napadeného rozhodnutí ukládající navrácení této částky se totiž zakládá zároveň na neprovedení restrukturalizačního plánu – což je již samo o sobě dostačující pro odůvodnění navrácení – a na porušení určitého počtu závazků řeckým státem, mezi kterými je uveden závazek neposkytnout nové podpory.

277 Pokud jde o výtky uvedené žalobkyní, co se týče přezkumu Komisí uplatnění na OA některých ustanovení řeckých právních předpisů běžně použitelných pouze na veřejné podniky v rámci kapitoly napadeného rozhodnutí věnované novým

podporám (viz body 268 a 269 výše) vzhledem k porušení čl. 1 písm. b) rozhodnutí z roku 1994, postačuje připomenout, že Komise v každém případě tato opatření ve výroku napadeného rozhodnutí neuvedla ani jako existující podporu, ani jako novou podporu (viz body 226 až 228 výše). Tyto výtky tedy musí být zamítnuty jako bezpředmětné.

278 Krom toho musí být uvedeno, že podpůrný žalobní důvod uvedený žalobkyní, podle kterého namítané nové podpory měly být v každém případě prohlášeny za slučitelné se společným trhem na základě čl. 87 odst. 3 písm. c) ES (viz body 272 a 273 výše), není uveden ve druhé části žaloby. Krom toho je tento žalobní důvod každopádně neodůvodněný v rozsahu, ve kterém řecké orgány v projednávaném případě nepožádaly Komisi o schválení nových podpor s ohledem zejména na dopad atentátů z 11. září 2001 na trh letecké dopravy. Komise v případě neexistence takové žádosti doplněné upraveným restrukturalizačním plánem nebyla ani povinna, ani schopna přezkoumat, zda tyto doplňkové podpory poskytnuté během období restrukturalizace mohly být prohlášeny za slučitelné se společným trhem na základě čl. 87 odst. 3 písm. c) ES. Komise tedy mohla oprávněně učinit v napadeném rozhodnutí (body 223 a 224) závěr, že namítané nové podpory v každém případě nesplňují podmínky výjimky stanovené v čl. 87 odst. 3 písm. c) ES.

279 Žalobní důvody vycházející z porušení zásady proporcionality a čl. 87 odst. 3 písm. c) ES, jakož i z nedostatečnosti odůvodnění tedy musí být zamítnuty.

280 Je namístě v tomto stadiu přezkoumat žalobní důvody uvedené žalobkyní pro zpochybnění kvalifikace sporných opatření jako nových podpor.

IV – *Co se týče namítaných nových podpor (články 2, 3 a 4 napadeného rozhodnutí)*

281 Žalobkyně zpochybňuje napadené rozhodnutí v rozsahu, ve kterém konstatuje poskytnutí a ukládá navrácení nových podpor ve formě tolerance přetrvávání neplacení letištních poplatků dlužných mezinárodnímu letišti Atény (dále jen „AIA"), DPH z pohonných hmot a náhradních dílů, nájemných a letištních poplatků jiných než AIA, poplatku zvaného „spatosimo" a příspěvků na sociální zabezpečení. Zejména tvrdí, že Komise opomenula přesně identifikovat tyto údajné nové podpory, jejichž navrácení je uloženo v napadeném rozhodnutí, a zpochybňuje výklad tohoto rozhodnutí uvedený Komisí.

282 Než budou postupně pro každou namítanou novou podporu přezkoumány ostatní výtky uvedené žalobkyní, je třeba předem přezkoumat výše uvedenou výtku týkající se neidentifikování nových podpor, které mají být navráceny, a výkladu napadeného rozhodnutí poté, co bude úvodem připomenut obsah kritéria soukromého věřitele a rozsah přezkumu Soudu ohledně uplatňování tohoto kritéria, jakož i požadavky týkající se odůvodnění napadeného rozhodnutí.

A – *Úvodní poznámky týkající se kritéria soukromého věřitele a rozsahu přezkumu Soudu, jakož i požadavků odůvodnění*

283 Co se zaprvé týče kritéria soukromého věřitele a přezkumu tohoto kritéria Soudem, je namístě připomenout, že podle judikatury nepostačuje pouhá skutečnost, že veřejný věřitel poskytuje platební výhody diskrečně, pro jejich kvalifikaci jako státní podpory. Dále je třeba, aby poskytnuté platební výhody byly zjevně významnější než platební výhody, se kterými by souhlasil soukromý věřitel nacházející se ve srovnatelné situaci vůči svému dlužníku, s ohledem zejména na výši dluhu, opravné prostředky, které má

k dispozici veřejný věřitel, šance nápravy situace dlužníka, pokud je povoleno pokračování jeho činnosti, jakož i rizika pro věřitele, že se jeho ztráty dále zvýší v případě pokračování činnosti (rozsudek Soudního dvora ze dne 29. června 1999, DM Transport, C-256/97, Recueil, s. I-3913, bod 30, a stanovisko generálního advokáta Mischa předcházející rozsudku Soudního dvora ze dne 12. října 2000, Španělsko v. Komise, C-480/98, Recueil, s. I-8717, I-8720, body 34 až 37; rozsudek Soudu ze dne 10. května 2000, SIC v. Komise, T-46/97, Recueil, s. II-2125, bod 95).

284 V tomto ohledu musí být rovněž připomenuto, že pojem „státní podpora", tak jak je definován ve Smlouvě, má právní povahu a musí být vykládán na základě objektivních skutečností. Z tohoto důvodu musí soud Společenství v zásadě a s ohledem jak na konkrétní skutečnosti sporu, o kterém rozhoduje, tak na technický nebo komplexní povahu posouzení učiněných Komisí, vykonávat celkový přezkum, co se týče otázky, zda opatření spadá do působnosti čl. 87 odst. 1 ES (rozsudek Soudu ze dne 11. července 2002, HAMSA v. Komise, T-152/99, Recueil, s. II-3049, bod 159).

285 Pokud však posouzení Komisí otázky, zda opatření splňuje kritérium soukromého věřitele, s sebou nese komplexní hospodářské posouzení, pro které má Komise širokou posuzovací pravomoc, omezuje se soudní přezkum na ověření dodržení procesních pravidel a povinnosti uvést odůvodnění, věcné správnosti skutkových zjištění použitých pro účely uskutečnění zpochybněné volby, neexistence zjevně nesprávného posouzení těchto skutkových zjištění nebo neexistence zneužití pravomoci. Soudu zejména nenáleží nahradit hospodářské posouzení Komise svým posouzením (rozsudek HAMSA v. Komise, bod 284 výše, bod 127).

286 Co se týče zadruhé povinnosti uvést odůvodnění, žalobkyně oprávněně zdůrazňuje, že odůvodnění se nemůže omezovat na konstatování, že dotčené opatření je státní podporou, avšak musí obsahovat odkaz na konkrétní skutečnosti tak, aby umožnilo zúčastněným stranám užitečně se vyjádřit k existenci a relevanci tvrzených

skutečností a okolností a soudu Společenství vykonat jeho přezkum (rozsudek Soudu ze dne 26. února 2002, INMA a Itainvest v. Komise, T-323/99, Recueil, s. II-545, bod 57).

287 Není však požadováno, aby odůvodnění upřesňovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 253 ES, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (rozsudek Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Land Nordrhein-Westfalen v. Komise, bod 37 výše, bod 279).

B – *K výtce týkající se neidentifikování nových podpor, které mají být navráceny, a k výkladu napadeného rozhodnutí*

288 Žalobkyně tvrdí, že odůvodnění napadeného rozhodnutí neumožňuje přesně identifikovat dotčené nové podpory považované za neslučitelné se Smlouvou, jejichž navrácení Komise v důsledku toho ukládá. Řecká republika tedy není schopna vymezit částku podpor, které mají být navráceny. Komise v projednávaném případě měla pro každou dotčenou novou podporu vymezit finanční výhodu, kterou OA získala z důvodu tolerování přetrvávání neplacení svého dluhu. Tato výhoda neodpovídá nutně dlužné částce. Je tvořena peněžním ziskem vyplývajícím z rozdílu mezi teoretickým chováním soukromého věřitele a skutečným chováním řecké vlády v konkrétním případě. Komise tedy byla povinna identifikovat chování, které by měl soukromý věřitel, tak, že by uvedla například dobu prodlení, na konci které by podle Komise takový věřitel podal žalobu.

289 Napadené rozhodnutí tedy není odůvodněno a porušuje zásadu právní jistoty, co se týče částky namítané nové podpory, která má být navrácena.

290 Soud v tomto ohledu připomíná, že argumentace žalobkyně, která byla uvedena, již byla Soudním dvorem zamítnuta v jeho rozsudku ze dne 12. května 2005, Komise v. Řecko (C-415/03, Sb. rozh. s. I-3875).

291 Soudní dvůr totiž v tomto rozsudku vyhověl žádosti Komise na základě čl. 88 odst. 2 ES směřující k tomu, aby konstatoval, že Řecká republika nepřijala všechna opatření nezbytná k navrácení podpor, které byly shledány protiprávními a neslučitelnými se společným trhem, s vyloučením těch, které se týkají příspěvků řeckému orgánu sociálního zabezpečení (dále jen „IKA“). Zejména, co se týče nových podpor – s výjimkou příspěvků IKA – jejichž navrácení napadené rozhodnutí požaduje, Soudní dvůr zamítl argument uvedený Řeckou republikou, podle kterého není provedení rozhodnutí možné vzhledem k nepřesnému označení částek, které mají být navráceny. V tomto ohledu v bodech 39 až 41 svého rozsudku připomněl, že žádné ustanovení práva Společenství nevyžaduje, aby Komise, když nařídí navrácení podpory, jež byla prohlášena za neslučitelnou se společným trhem, určila přesnou částku podpory, která má být navrácena. Postačuje totiž, že rozhodnutí Komise obsahuje údaje, které umožní osobě, jíž je určeno, aby sama bez nadměrných obtíží určila tuto částku. Soudní dvůr z toho vyvodil, že se Komise tedy mohla platně omezit na konstatování povinnosti navrácení dotčených podpor a přenechat vnitrostátním orgánům vypočtení přesné částky k navrácení, která může být odvozena ze znění článku 2 napadeného rozhodnutí ve spojení s jeho body 206 až 208 odůvodnění.

292 V projednávaném případě z toho jasně vyplývá, že oproti tezi žalobkyně nebyla Komise povinna vymezit pro každou novou podporu okamžik, ve kterém by podle

ní soukromý věřitel přestal tolerovat opožděné splácení, přesná opatření, která by přijal, a jejich důsledky, aby dotyčnému členskému státu umožnil kvantifikovat v konkrétním případě výhodu získanou OA.

293 V tomto ohledu je třeba uvést, že výhoda, kterou pro dlužníka představuje tolerování, ze strany veřejného věřitele, nesplácení nebo opožděného splácení jeho dluhu, je v zásadě konkrétně tvořena nesplacením nebo opožděným splacením částky tohoto dluhu od okamžiku, ve kterém se stane splatnou. Tato výhoda nutně neodpovídá částce, kterou by soukromý věřitel mohl získat zpět, pokud by přestal tolerovat nesplácení nebo opožděné splácení.

294 Zejména pro prokázání, zda byla OA v projednávaném případě zvýhodněna, náleželo jedině Komise prověřit, zda by nejpozději při přijetí napadeného rozhodnutí soukromý věřitel nacházející se ve srovnatelné situaci zjevně nadále netoleroval nesplácení nebo opožděné splácení s ohledem na kritéria judikatury uvedená výše (viz bod 283 výše). Tento přezkum v projednávaném případě nevyžadoval určení přesné částky, u které by tento soukromý věřitel přestal tolerovat nesplácení nebo opožděné splácení a přijal opatření za účelem dosažení splacení své pohledávky.

295 Z toho vyplývá, že žalobní důvody vycházející z neuvedení odůvodnění a porušení zásady právní jistoty ve spojení s namítaným neidentifikováním nových podpor, které mají být navráceny, musí být zamítnuty jako neopodstatněné.

296 Krom toho žalobkyně tvrdí, že z napadeného rozhodnutí (bod 229 odůvodnění) vyplývá, že až do dne přijetí rozhodnutí z roku 1998 nebyla poskytnuta žádná nová podpora.

297 Tento výklad napadeného rozhodnutí je nesprávný. Z tohoto rozhodnutí (bod 230 odůvodnění) totiž výslovně vyplývá, že Komise uložila celkové navrácení nových protiprávních podpor v rozsahu, ve kterém na rozdíl od podpory na restrukturalizaci již přezkoumané v rozhodnutí z roku 1998 nebyly nové podpory dosud nikdy předmětem rozhodnutí, které by mohlo vyvolat naději, že navrácení podpor nebude požadováno. Pouze první tranše podpory na restrukturalizaci poskytnutá před 14. srpnem 1998 tedy byla osvobozena od povinnosti navrácení (viz bod 25 výše).

C – *Co se týče namítaného tolerování přetrvávání neplacení letištních poplatků dlužných AIA*

298 Podle žalobkyně není sporné chování přičitatelné řeckému státu a nevyplývá z něj převod státních prostředků. Komise krom toho obrátila důkazní břemeno a porušila právo žalobkyně a Řecké republiky být vyslechnuty. Napadené rozhodnutí je konečně stiženo zjevně nesprávným posouzením, co se týče uplatnění kritéria soukromého věřitele.

1. Argumenty účastnic řízení týkající se namítané přičitatelnosti sporného chování řeckému státu

299 Žalobkyně tvrdí, že údajné tolerování neplacení letištních poplatků dlužných AIA není přičitatelné státu. Úvodem uvádí, že Komise v napadeném rozhodnutí nerozlišovala mezi fyzickou entitou tvořenou AIA nacházející se ve Spata a právní entitou odpovědnou za provoz tohoto letiště Διεθνής Αερολιμένας Αθηνών AE (dále jen „AIA SA“) soukromou společností vlastněnou z 55 % státem a z 45 % soukromými

podniky. AIA SA se řídí svými stanovami a smlouvou o rozvoji letiště uzavřenou mezi řeckým státem a třemi soukromými podniky vlastnícími 45 % jejího kapitálu. Tyto dva dokumenty byly schváleny zákonem č. 2338/1995.

300 Komise se v tomto kontextu dopustila nesprávného skutkového zjištění tím, že konkludentně v napadeném rozhodnutí (bod 210 odůvodnění) vycházela z okolnosti, že Řecký úřad civilního letectví (dále jen „AHAC“) řídí AIA, aby přičetla namítanou toleranci státu. AHAC je totiž veřejným orgánem ministerstva dopravy pověřený rozvojem a dohledem nad leteckou dopravou v Řecku.

301 Každopádně v případě zpochybněném žalobkyní, ve kterém se napadené rozhodnutí nezakládá na myšlence, že AIA je řízena AHAC, není toto rozhodnutí odůvodněno a je stiženo zjevně nesprávným posouzením, co se týče přičitatelnosti namítané tolerance řeckému státu.

302 Žalobkyně nepopírá, že AIA SA by mohla spadat do „veřejného sektoru“ s ohledem zejména na ustanovení směrnice Komise 80/723/EHS ze dne 25. června 1980 o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky (Úř. věst. L 195, s. 35; Zvl. vyd. 08/01, s. 20). Tato okolnost však neumožňuje předpokládat, že dotčená opatření jsou přičitatelná řeckému státu. Podle rozsudku Soudního dvora ze dne 16. května 2002, Francie v. Komise, zvaného „Stardust Marine“ (C-482/99, Recueil, s. I-4397, body 52 a 55), je totiž nezbytné přezkoumat, zda veřejné orgány musí být považovány za tak, či onak účastnící se přijetí dotčených opatření.

303 Žalobkyně má v tomto ohledu za to, že indicie uvedené Komisí musí být odmítnuty. Zaprvé pouhá okolnost, že řecký stát vlastní 55 % AIA SA, jmenuje čtyři z devíti členů správní rady a jmenuje jejího předsedu, není nikterak relevantní, co se týče

způsobu, jakým se tato společnost rozhodla přijmout dotčená opatření. Na základě výše uvedené smlouvy o rozvoji letiště náleží odpovědnost za provozní řízení AIA SA správní radě a každý její člen musí jednat vůči akcionářům nezávisle. Funkce předsedy by mohla být kvalifikována nejlépe jako symbolická. Za těchto podmínek oproti tvrzením Komise, se skutkové okolnosti projednávaného případu velmi odlišují od těch dotčených v usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 3. května 1985, Van der Kooy v. Komise (67/85 R, 68/85 R a 70/85 R, Recueil, s. 1315). Nizozemský stát ve věci Van der Kooy vlastnil 50% podíl a jmenoval polovinu členů správní rady podniku (Gasunie), který poskytl dotčenou státní podporu. Nizozemský ministr hospodářství měl však schvalovací pravomoc tarifů a tuto pravomoc využil. Soudní dvůr dospěl k závěru, že tyto četné skutečnosti „posouzeny jako celek" prokazují, že jednání Gasunie mohlo být přičteno nizozemskému státu. V projednávaném případě naopak není žádná přímá kontrola vykonávána řeckým státem ohledně stanovení poplatků AIA SA. Konečně dohoda o vyrovnání dluhů ve skutečnosti ukazuje odpovědnost generálního ředitele AIA SA.

304 Zadruhé, Komise nevysvětluje, proč okolnost, že podle smlouvy o rozvoji letiště není nikdo kromě řeckého státu oprávněn vlastnit 50 % nebo vyšší podíl v AIA SA (článek 2.8.1) nebo že posledně uvedená nemůže vlastnit podíly v podniku vykonávajícím jinou činnost než tu, pro kterou byla zřízena (článek 3.1.3), umožňuje dovodit, že řecký stát se účastnil tolerance týkající se lhůt pro zaplacení poplatků dlužných OA AIA SA. Je tomu tak rovněž ohledně skutečnosti, že řecký stát je za určitých podmínek oprávněn přerušit provoz letiště (čl. 11.1 výše uvedené smlouvy), zejména z „důvodů národní obrany". Taková práva směřující k mimořádné ochraně investora nejsou v projednávaném případě relevantní.

305 Zatřetí, práva nebo výsady poskytnuté OA na základě článku 13.4.2 smlouvy o rozvoji letiště nemají vztah s aspekty přezkoumanými v projednávaném případě. Tato ustanovení se týkají hlavně práv OA využívat letiště. Co se týče dluhu OA, AIA SA by

se společností měla zacházet jako se třetí stranou, aniž by jí poskytla přednost. Tato zásada je vyjádřena v článku 13.4.2(c), který ukládá AIA SA poskytnout OA některá letištní práva, avšak výslovně upřesňuje, že nájemné a poplatky s nimi spojené budou vypočítány „na stejném základě […] jako pro jakéhokoliv jiného provozovatele letecké dopravy“. V článku 13.4.2(e) je rovněž uvedeno, že OA při výkonu činnosti a poskytování služeb uvedených v článku 13.4.2 (c) „podléhá obecným platným pravidlům“.

306 Začtvrté, skutečnost, že řecký stát je oprávněn za určitých okolností poskytnout nezajištěnou podřízenou půjčku AIA SA, pokud OA není schopna zaplatit poplatky dlužné AIA SA (článek 13.4.3 smlouvy o rozvoji letiště), neumožňuje rovněž vyvodit, že řecký stát byl účasten v jakémkoliv z těchto dvou dotčených opatření. Komise se dlouze pozastavila nad výše uvedeným článkem 13.4.3 ve své analýze případných účastí v podobě státních podpor týkajících se podmínek poskytnutí takové půjčky schválených dne 12. června 1996 (věc NN 27/96). Dospěla k závěru, že z mechanismu nevyplývala státní podpora ve prospěch OA. Toto ustanovení je tím méně relevantní v projednávaném případě, že nikdy nebylo tvrzeno, že AIA SA jej využila.

307 Zapáté, daňová osvobození poskytnutá AIA SA na základě článku 25 smlouvy o rozvoji letiště se uplatní nezávisle na závěru nebo provedení dohody o vyrovnání pohledávek s OA a je zahrnuta mezi podmínky schválené Komisí v roce 1996.

308 Za těchto podmínek žalobkyně připomíná, že v rozsudku Stardust Marine, bod 302 výše Soudní dvůr nekonstatoval žádnou přičitatelnost skutečností, i když vztah mezi francouzským státem a Altus/SBT (konkrétně 100 % akcionářem zastoupeným ve

správní radě Altus) byl alespoň tak úzký, ne-li užší, než vztah mezi řeckým státem a AIA SA (55 % akcionářem zastoupeným ve správní radě, přičemž ostatní akcionáři jsou silné soukromé podniky).

309 Komise zpochybňuje, že svá konstatování založila na skutečnosti, že AIA je činná pod odpovědností AHAC.

310 Komise pro prokázání přičitatelnosti dotčených opatření státu uplatňuje, že postačuje prokázat, že dotyčný podnik nemohl přijmout dotčené rozhodnutí, „aniž by zohlednil požadavky orgánů veřejné moci“ (stanovisko generálního advokáta Jacobse předcházející rozsudku Stardust Marine, bod 302 výše, Recueil, s. I-4400, body 51 až 78).

311 Přičitatelnost dotčených podpor AIA je v projednávaném případě potvrzena velkým počtem indicií ukazujících, že řecký stát má možnost vlivu při přijetí některých rozhodnutí zvláštního zájmu, jako otázky dluhů kumulovaných OA vůči AIA.

2. Závěry Soudu

312 Je třeba postupně posoudit žalobní důvody vycházející z nesprávného skutkového zjištění, nedostatku odůvodnění a zjevně nesprávného posouzení, co se týče přičitatelnosti tolerance namítané vůči neplacení letištních poplatků dlužných AIA řeckému státu.

313 Komise měla v bodě 210 odůvodnění napadeného rozhodnutí za to, že pět namítaných nových podpor bylo přičitatelných řeckému státu podle kritérií stanovených v rozsudku Stardust Marine, bod 302 výše. Uvedla v tomto ohledu tři důvody. Zaprvé, Komise uvedla, že „není pochyb, že samotný stát toleroval trvalé odkládání plateb, neplacení různých nákladů, poplatků a daní dlužných OA, jakož i porušování ustanovení právních předpisů Společenství a odpovídajících řeckých právních předpisů“. Zadruhé uvedla, že „co se [týkalo] letišť, řecké orgány prohlásily, že všechna letiště provozující pod odpovědností [AHAC byla] financována ze státního rozpočtu a že příjmy pocházející z jejich činností [proudily] do státního rozpočtu“ a že „ani řecká letiště, ani [AHAC nebyly] samostatné z finančního hlediska“. Zatřetí, Komise speciálně přezkoumala přičitatelnost tolerování neplacení příspěvků IKA.

314 Žalobkyně v projednávaném případě vychází z druhého výše uvedeného důvodu, když tvrdí, že Komise odůvodnila přičitatelnost tolerování neplacení poplatků dlužných AIA řeckému státu nesprávnou skutečností, že AIA je řízena veřejným orgánem, AHAC.

315 Tento žalobní důvod vycházející z nesprávného skutkového zjištění nemůže být přijat v rozsahu, ve kterém druhý výše uvedený důvod nemá dopad, co se týče AIA. Oproti tvrzením žalobkyně totiž nepřesné uvedení AIA SA, provozovatele AIA, situovaného ve Spata, v napadeném rozhodnutí nikterak neprokazuje, že Komise měla za to, že toto letiště bylo řízeno AHAC. Komise ve svém rozhodnutí (body 92, 156, 207 odůvodnění a článek 2 výroku) systematicky označuje AIA pojmy „letiště Spata“, týkajícími se právní entity tvořené výše uvedenou společností, a nikoliv pouze letištní infrastruktury situované ve Spata.

316 Komise krom toho používá pojem „letiště“ pro označení jiných letišť než AIA (body 92, 151, 152 a 209 odůvodnění a článek 2 výroku). Tento pojem byl rovněž

v tomto smyslu použit v druhém důvodu (viz bod 313 výše), v bodě 210 odůvodnění. Tento výklad je jediný přijatelný jak v systému napadeného rozhodnutí, tak s ohledem na obsah tohoto druhého důvodu, který se specificky týká neexistence rozpočtové samostatnosti jiných letišť než AIA, která operují pod odpovědností AHAC.

317 Co se týče odůvodnění napadeného rozhodnutí, je namístě uvést, že i při zohlednění kontextu projednávaného sporu a zvláště skutečnosti, že řecký stát se přímo účastnil řízení žalobkyně, omezuje se první důvod tohoto rozhodnutí, podle kterého „není pochyb, že samotný stát toleruje trvalé odkládání plateb" na uvedení závěru Komise, aniž by byl podložen jakýmkoliv odůvodněním. Pouhé uvedení tohoto závěru však neumožňuje žalobkyni užitečně se vyjádřit k existenci a relevanci teze Komise, podle které se stát účastnil tolerance týkající se neplacení poplatků dlužných AIA, ani Soudu vykonat přezkum v souladu s ustálenou judikaturou (viz body 286 a 287 výše).

318 Z toho vyplývá, že napadené rozhodnutí musí být zrušeno pro nedostatek odůvodnění v rozsahu, ve kterém se týká namítané tolerance přetrvávání neplacení letištních poplatků dlužných AIA.

319 Za těchto podmínek již není namístě prověřit, zda posouzení Komise týkající se přičitatelnosti dotčeného chování řeckému státu je stiženo zjevně nesprávným posouzením ani zkoumat ostatní otázky vyvstávající v tomto kontextu ohledně jednak namítaného převodu státních prostředků, jednak důkazního břemene a práva být vyslechnut a konečně uplatnění kritéria soukromého věřitele.

D – *Co se týče namítané tolerance přetrvávání neplacení DPH z pohonných hmot a náhradních dílů*

1. K namítané nové podpoře týkající se DPH z pohonných hmot

a) Argumenty účastnic řízení

320 Žalobkyně zaprvé zpochybňuje tvrzení, podle kterého Olympic Aviation nezaplatila DPH z pohonných hmot od ledna do května 2001 a během listopadu a prosince 2001.

321 Toto zaplacení je potvrzeno alespoň pro březen a duben 2001 oznámeními o dluhu (zahrnujícími DPH) zaslanými OA Olympic Aviation pro dodávky pohonných hmot během těchto dvou měsíců, které byly obsaženy ve vyjádřeních zaslaných Řeckou republikou dne 11. dubna 2002.

322 Komise v tomto ohledu nevzala na vědomí obecné vysvětlení poskytnuté Řeckou republikou v jejím vyjádření ze dne 25. října 2001 a ze dne 11. dubna 2002 ohledně platebního mechanismu Olympic Aviation jejích nákupů pohonných hmot.

323 Komise ve skutečnosti vycházela z měsíčních přiznání DPH žalobkyně a Olympic Aviation. Z tabulky uvedené v příloze 29 odpovědí ze dne 11. dubna 2002 na první příkaz k poskytnutí informací zejména vyplývá, že Olympic Aviation státu nezaplatila DPH během sporného období sedmi měsíců.

324 Platby DPH státu však byly uskutečněny pouze za měsíce, ve kterých DPH získaná z prodejů přesáhne DPH zaplacenou z nákupů. Měsíční přiznání DPH Olympic Aviation zaslaná Komisi navíc pokrývají všechny typy nákupů a prodejů, a nikoliv pouze nákupů pohonných hmot.

325 Měsíční přiznání DPH poskytnutá Komisi v příloze 9 vyjádření Řecké republiky ze dne 25. října 2001, poté opětovně v příloze 53 odpovědí ze dne 11. dubna 2002 v projednávaném případě pouze ukazují, že DPH zaplacená Olympic Aviation z nákupů během ledna až května 2001 překročila její příjmy DPH za prodeje podléhající DPH. Je tomu tak rovněž ohledně přiznání DPH za měsíce listopad a prosinec 2001.

326 Komise se za těchto okolností dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že měla za to, že neexistence důkazů o zaplacení DPH za sedm dotčených měsíců umožnila učinit závěr, že Olympic Aviation během tohoto období neplatila DPH z pohonných hmot.

327 Žalobkyně zadruhé tvrdí, že Komise nesplnila povinnosti, které jí náleží v oblasti dokazování, a porušila její právo a právo Řecké republiky být vyslechnuty ohledně DPH z pohonných hmot.

328 Řecká republika v projednávaném případě správně a v dobré víře odpověděla na všechny žádosti Komise o informace, zejména na dva příkazy k jejich poskytnutí. Komise však i přes výše uvedené oznámení o dluhu, která jí byla zaslána v žádném okamžiku Řecké republice neoznámila, že má za to, že tyto důkazy jsou nedostatečné, ani že má za to, že jí chybí důkazy, pokud jde o zaplacení Olympic Aviation DPH z pohonných hmot za dotčených sedm měsíců.

329 Komise zaprvé zpochybňuje, že napadené rozhodnutí je stiženo zjevně nesprávným posouzením důkazů o zaplacení DPH z pohonných hmot Olympic Aviation.

330 Oproti tomu, co tvrdí žalobkyně, Komise nikdy nenaznačila, že má jistotu, že Olympic Aviation zaplatila DPH z pohonných hmot mimo sedmi sporných měsíců roku 2001. V napadeném rozhodnutí (body 150 a 206 odůvodnění) zdůraznila, že žádný důkaz týkající se plateb od ledna do května a listopadu až prosince 2001 nebyl předložen.

331 Pokud jde o obecné vysvětlení týkající se systému plateb DPH Olympic Aviation uvedené žalobkyní, není relevantní, neboť není důkazem o zaplacení.

332 Komise zdůrazňuje, že měsíční přiznání DPH pouze uvádějí přiznanou DPH jako zaplacenou a získanou. Žalobkyně měla prokázat, že jí Olympic Aviation za dodání pohonných hmot během sedmi sporných měsíců skutečně zaplatila dotčenou DPH, aby vyrovnala odpovídající dluhy. Žalobkyně však neposkytla žádný důkaz o zaplacení. Krom toho, i když příjmy Olympic Aviation vycházející z DPH získané z dalších prodejů podléhajících DPH byly za sedm sporných měsíců vyšší než DPH zaplacená na vstupu, Olympic Aviation měla zaplatit rozdíl státu. Žalobkyně tedy měla konkrétně prokázat, jaké byly pro každý ze sedmi dotčených měsíců příjmy Olympic Aviation pocházející z DPH z prodejů a jaké byly částky DPH, které byly skutečně zaplaceny z nákupů.

333 Navíc, jak žalobkyně sama uvádí, měsíční přiznání DPH nikterak neupřesňují, že DPH z pohonných hmot za sedm sporných měsíců byla zohledněna.

334 Konečně oproti tvrzením žalobkyně přezkoumání měsíčních přiznání DPH OA a Olympic Aviation daňovými orgány neposkytuje žádnou záruku přesnosti. Z dokumentu daňového poradce OA předloženého v příloze 1 vyjádření Řecké republiky ze dne 11. dubna 2002 totiž vyplývá, že účetnictví OA v oblasti DPH nebylo aktualizováno.

335 Komise zadruhé neporušila ani pravidla týkající se důkazního břemene, ani práva žalobkyně a Řecké republiky být vyslechnuty. Ve dvou příkazech poskytnout informace požádala o všechny nezbytné informace.

b) Závěry Soudu

336 Komise v napadeném rozhodnutí (body 150 a 206 odůvodnění) konstatovala neexistenci jakéhokoliv důkazu o zaplacení DPH z pohonných hmot dceřinou společností Olympic Aviation za leden až květen 2001, jakož i listopad a prosinec 2001. Dospěla pouze k závěru, že „nebyla schopna vyloučit, že se jedná o státní podporu". Naopak mimo výše uvedené období sedmi měsíců nezpochybňuje zaplacení DPH z pohonných hmot.

337 Komise pro učinění závěru, co se týče sporného období, vycházela zejména z tabulky nazvané „Platby DPH 2001" uvedené v příloze 29 – uvedené v bodě 150 odůvodnění napadeného rozhodnutí – odpovědí Řecké republiky ze dne 11. dubna 2002. Ze souhrnu vyjádření řeckých orgánů v napadeném rozhodnutí (bod 91 odůvodnění) rovněž vyplývá, že důvody, ze kterých mohla Komise vycházet, byly přiznání DPH předložená těmito orgány.

338 Z výše uvedené stručné tabulky uvádějící pro každý měsíc roku 2001 pouze částku DPH zaplacenou Olympic Aviation a obsahující odrážku vedle sedmi sporných měsíců vyplývalo, že Olympic Aviation nezaplatila DPH během těchto sedmi měsíců.

339 Měsíční přiznání DPH Olympic Aviation za měsíce leden až srpen 2001, která byla předložena Komisi ve správním řízení, v tomto ohledu umožnila vysvětlit pro dotčené měsíce neexistenci dluhu DPH Olympic Aviation vyplývající z výše uvedené tabulky. Ukazují totiž, že částka DPH zaplacená touto společností z nákupů v průběhu ledna až května 2001 přesahovala částku z příjmů DPH hlavně z prodeje letenek tak, že Olympic Aviation vykazovala v tomto ohledu aktivní zůstatek.

340 Komise krom toho měla rovněž ve správním řízení k dispozici oznámení o dluhu zahrnující DPH zaslané Olympic Aviation OA za dodávky pohonných hmot v březnu a dubnu 2001. Tato dvě oznámení o dluhu pouze uvádí, že DPH z pohonných hmot byla fakturována OA.

341 Pokud jde o oznámení o dluhu za leden, únor, květen, listopad a prosinec 2001, jakož i přiznání DPH Olympic Aviation za listopad a prosinec 2001, je nesporné, že nebyla Komisi ve správním řízení předložena. Není tedy namístě je v souladu s výše uvedenou judikaturou zohlednit (viz body 72 a 73 výše).

342 V tomto kontextu je třeba nejprve přezkoumat, zda s ohledem na výše uvedené dokumenty, zejména tabulku uvedenou v příloze 29 odpovědí ze dne 11. dubna 2002 a přiznání DPH za leden až květen 2001, ze kterých Komise v napadeném rozhodnutí

vychází, mohl tento orgán oprávněně konstatovat existenci nové podpory ve formě tolerování přetrvávání neplacení DPH dlužné Olympic Aviation z pohonných hmot.

343 V tomto ohledu žalobkyně oprávněně uvádí, že měsíční přiznání DPH Olympic Aviation neposkytují žádnou indikaci ohledně částky DPH z pohonných hmot zaplacené na vstupu. Tato přiznání totiž neumožňují identifikovat přiznanou DPH z pohonných hmot. Pouze uvádějí jednak přiznané celkové částky z prodejů, ze kterých podnik posléze získává DPH, jakož i odpovídající částky DPH, a jednak přiznané celkové částky z prodejů uskutečněných podnikem, podléhajících DPH, jakož i odpovídající částky DPH, přičemž je seskupuje podle použitelné daňové sazby.

344 Podle vysvětlení žalobkyně, kterým není Komisí protiřečeno, navíc okolnost, že žádná DPH nebyla Olympic Aviation během sporného období zaplacena, jak vyplývá z výše uvedené tabulky, se vysvětluje aktivním nebo nulovým zůstatkem DPH během tohoto období, což bylo skutečně ověřitelné na základě disponibilních měsíčních přiznání alespoň pro leden až květen 2001 (viz bod 325 výše).

345 Z toho vyplývá, že výše uvedená tabulka a měsíční přiznání za pět ze sedmi sporných měsíců, ze kterých je zřejmý aktivní zůstatek, nebyla více či méně průkazná než přiznání DPH, ze kterých je zřejmý negativní zůstatek DPH mimo sporné období.

346 Krom toho je namístě uvést, že oproti tvrzením žalobkyně Komise v napadeném rozhodnutí (bod 91 odůvodnění) zohlednila systém plateb Olympic Aviation jejích nákupů pohonných hmot, vyložený ve vyjádřeních Řecké republiky ze dne 25. října

2001 a v jejích odpovědích ze dne 11. dubna 2002. Podle tohoto systému kupovala OA pohonné hmoty pro Olympic Aviation a posledně uvedené poté fakturovala celkové náklady na tyto pohonné hmoty, přičemž zahrnula DPH z kupní ceny.

347 DPH dlužná Olympic Aviation z nákupů pohonných hmot neměla být v souladu se zásadami výběru DPH v žádném případě přímo zaplacena touto společností státu, avšak jejímu dodavateli, v projednávaném případě OA, která byla dlužná za takto vybranou částku státu, a měla ji tedy přiznat ve svých příjmech DPH (daně vybírané na výstupu).

348 Napadené rozhodnutí v tomto kontextu neobsahuje žádné odůvodnění umožňující pochopit důvody Komise. Zejména jeho bod 150 odůvodnění, který uvádí neexistenci „důkazu prokazujícího, že Olympic Aviation zaplatila dotčenou DPH daňovým orgánům“ během sporného období, nemůže být považován za obsahující srozumitelné odůvodnění v rozsahu, ve kterém se jeví nesoudržné s ohledem na zohlednění Komisí v bodě 91 odůvodnění napadeného rozhodnutí skutečnosti, že OA fakturovala Olympic Aviation cenu pohonných hmot včetně DPH.

349 Vzhledem ke všem úvahám, které předchází, a s ohledem na skutečnost, že dodržení povinnosti uvést odůvodnění je podstatnou náležitostí, jejíž porušení může být soudem Společenství uplatněno i bez návrhu, postačuje konstatovat, že napadené rozhodnutí je stiženo porušením povinnosti uvést odůvodnění v rozsahu, ve kterém učinilo závěr ohledně tolerování neplacení DPH dlužné Olympic Aviation z pohonných hmot za leden až květen 2001 a listopad a prosinec 2001. Není tedy nezbytné zkoumat ostatní žalobní důvody uvedené žalobkyní v tomto ohledu.

2. K namítané nové podpoře týkající se DPH z náhradních dílů

a) Argumenty účastnic řízení

350 Žalobkyně připomíná, že nákupy náhradních dílů jsou pro Olympic Aviation uskutečňovány OA podle centralizovaného postupu. OA je jako mezinárodní letecký dopravce osvobozena od DPH. Olympic Aviation naopak osvobozena není, neboť je činná pouze vnitrostátně. Žalobkyně připouští, že Olympic Aviation omylem technicky porušila řecké právní předpisy v oblasti DPH tím, že nezaplatila DPH z náhradních dílů řeckému státu.

351 Tyto skutečnosti však nejsou podporou ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES v rozsahu, ve kterém Olympic Aviation nezískala žádnou výhodu z nezaplacení DPH z náhradních dílů. Pokud by totiž Olympic Aviation tuto DPH zaplatila, pouze by o stejnou částku snížila svou měsíční fakturu DPH řeckému státu.

352 Podle Komise nebyla argumentace žalobkyně týkající se nezvýhodnění uvedena ve správním řízení, a je tedy z tohoto důvodu nepřípustná.

353 Žalobkyně krom toho v projednávaném případě nepředložila žádný důkaz na podporu přibližných výpočtů, které uvádí. Neupřesnila ani přesnou částku dotčené DPH, ani neuvedla, jaké byly nákupy náhradních dílů a dotčená období.

354 Z dopisu ze dne 26. června 2003 zaslaného Řeckou republikou Komisi vyplývá, že Řecká republika výslovně uznává, že OA v roce 1998 od Olympic Aviation nezískala přesnou částku DPH (202 694,53 eur) z prodeje náhradních dílů a že ji nezahrnula do odpovídajícího přiznání DPH. Řecká republika Komisi tvrdila, že žalobkyně v tomto ohledu v roce 2003 předložila dodatečné přiznání DPH za účetní období 1998. Podle posudku daňového poradce OA přiloženého k odpovědím Řecké republiky ze dne 11. dubna 2002 na první příkaz k poskytnutí informací, nebyly knihy OA týkající se DPH aktualizovány. Přezkoumání údajů žalobkyně týkajících se DPH a údajů týkajících se DPH Olympic Aviation tedy nebylo při prověření měsíčních přiznání DPH daňovými orgány možné.

355 Situace účtů Olympic Aviation není nejlepší. Účetní závěrky za období 1998, 1999, 2000 a 2001 byly zveřejněny opožděně. Krom toho v osvědčení o kontrole doprovázejícím účetní závěrku za rok 2001 auditoři uvedli nesrovnalosti v účtech transakcí mezi Olympic Aviation a její mateřskou společností a neexistenci dokladů týkajících se těchto transakcí stanovených daňovými právními předpisy.

356 Komise má vzhledem k těmto skutečnostem za to, že Olympic Aviation nezaplacením DPH, ke které byla povinná, získala skutečnou finanční výhodu vzhledem ke svým soutěžitelům, ať byla částka skutečně nezaplacená zahrnuta, či nikoliv do dotčených přiznání DPH.

b) Závěry Soudu

357 Je třeba úvodem zamítnout námitku nepřípustnosti vznesenou Komisí vůči argumentu žalobkyně týkajícímu se neexistence zvýhodnění. Co se totiž týče právního

argumentu, nemůže být v souladu s ustálenou judikaturou (viz body 72 a 73 výše) považován za opožděný, ať byl vznesen ve správním řízení, či nikoliv.

358 Krom toho v souladu s judikaturou (viz bod 254 výše) není namístě zohlednit dopis Řecké republiky ze dne 26. června 2003 předložený žalobkyní a uvedený Komisí v rozsahu, ve kterém následuje po přijetí napadeného rozhodnutí.

359 Napadené rozhodnutí (body 150 a 206 odůvodnění) se v projednávaném případě týká nezaplacení Olympic Aviation DPH z nákupu náhradních dílů z ledna až května 2001 a listopadu a prosince 2001. Žalobkyně uznává, že Olympic Aviation tuto DPH nezaplatila.

360 Je tedy třeba přezkoumat argument žalobkyně, podle kterého toto nezaplacení DPH z náhradních dílů Olympic Aviation nezvýhodnilo.

361 Je namístě připomenout, že DPH je v zásadě neutrální, co se týče situace hospodářské soutěže. DPH zaplacená osobou povinnou k dani totiž může být okamžitě buď odečtena, jako daň zaplacená na vstupu, nebo v krátké lhůtě znovu získána zpět. Jediná případná výhoda, kterou mohla mít Olympic Aviation z důvodu nezaplacení DPH z náhradních dílů, mohla tedy popřípadě spočívat ve výhodě likvidní hotovosti vyvolané dočasným nezaplacením daně na vstupu (viz v tomto smyslu stanovisko generální advokátky J. Kokott ve věci Hutchinson 3G UK a další, C-369/04, Sb. rozh. s. I-5247, body 137 a 138).

362 V tomto ohledu musí být uvedeno, že článek 10 šesté směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23), tak jak byla pozměněna, stanoví, že daňová povinnost vzniká dodáním zboží nebo poskytnutím služby. Členské státy mohou odchylně stanovit, že v případě určitých plnění a některých kategorií osob povinných k dani vzniká daňová povinnost nejpozději vystavením faktury nebo přijetím platby ceny. Pokud jde o nárok na odpočet daně, vzniká na základě čl. 17 odst. 1 této směrnice již okamžikem vzniku povinnosti zaplatit odpočitatelnou daň.

363 Nezaplacení DPH z náhradních dílů Olympic Aviation v tomto kontextu v zásadě nepostačuje pro domněnku, že tato společnost byla zvýhodněna ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES. Komisi náleželo prověřit, zda za podmínek projednávaného případu toto nezaplacení skutečně poskytuje zúčastněné straně výhodu likvidní hotovosti.

364 V napadeném rozhodnutí (bod 206 odůvodnění) však Komise vychází výlučně z nezaplacení této DPH, aby učinila závěr, že se jedná o státní podporu. Opomenula přezkoumat, zda toto nezaplacení skutečně Olympic Aviation hospodářsky zvýhodňuje a je v působnosti čl. 87 odst. 1 ES.

365 Z toho vyplývá, že napadené rozhodnutí je stiženo porušením čl. 87 odst. 1 ES v rozsahu, ve kterém konstatuje, že tolerance týkající se nezaplacení DPH z náhradních dílů, je státní podporou.

E – *Co se týče namítané tolerance vůči přetrvávání neplacení nájemných a letištních poplatků dlužných jiným letištím než AIA*

366 Komise podle žalobkyně obrátila důkazní břemeno a porušila právo žalobkyně a Řecké republiky být vyslechnuty. Napadené rozhodnutí je krom toho stiženo zjevně nesprávným posouzením týkajícím se analýzy dohody o kompenzaci uzavřené mezi řeckým státem a OA dne 24. června 1999 a ratifikované zákonem č. 2733/99 (FEK A'155/30.07.1999; dále jen „dohoda o kompenzaci ze dne 24. června 1999" nebo „dohoda o kompenzaci"). Toto rozhodnutí je konečně stiženo zjevně nesprávným posouzením a nedostatečným odůvodněním, co se týče uplatnění kritéria soukromého věřitele.

367 Před tím, než tyto tři výtky přezkoumáme jednu po druhé, je třeba úvodem uvést, že Komise v napadeném rozhodnutí zkoumá jednak uhrazení poplatků a letištních nájemných dlužných za jednotlivá období od roku 1994 do roku 1998 jednotlivým řeckým letištím jiným než AIA (body 151 až 153 a 209 odůvodnění), a jednak nájemná o částce 2,46 milionů eur dlužná těmto jiným letištím než AIA za jednotlivá období podle tohoto rozhodnutí od roku 1998 do roku 2001 (body 154 a 206 odůvodnění).

368 Výše uvedená dohoda totiž stanovila kompenzaci dluhů OA vůči řeckému státu za nájemná a letištní poplatky splatné k 31. prosinci 1998 za dluhy státu vůči OA za stejné období. Z této dohody vyplývá, že částka vzájemných kompenzovaných dluhů činila 28,9 milionů eur. Dluhy OA vůči řeckému orgánu civilního letectví (AHAC) představovaly dlužné poplatky od listopadu 1994 do 31. prosince 1998, jakož i nájemná dlužná za období od roku 1996 do roku 1998.

369 Komise měla v napadeném rozhodnutí (body 152 a 209 odůvodnění) v podstatě za to, že zákon č. 2733/1999 a dohoda o kompenzaci neuvádějí podrobnosti, zejména co se

týče období, kterému odpovídají dluhy státu, a nebyly doplněny dostatečnými relevantními důkazy, pokud jde o výpočet vzájemných pohledávek. V případě nedostatku důkazů týkajících se kompenzovaných částek tedy kompenzace podle Komise neumožňovala prokázat neexistenci státní podpory.

370 Krom toho, co se týče výše uvedených nájemných o částce ve výši přibližně 2,46 milionů eur (1,6 milionů eur pro OA a 860 000 eur pro Olympic Aviation) za jednotlivá období podle napadeného rozhodnutí od roku 1998 do roku 2001, Komise měla za to, že nebyl předložen žádný důkaz o zaplacení. Oproti námitkám žalobkyně z těchto důvodů napadeného rozhodnutí ve spojení s článkem 2 výroku jasně vyplývá, že Komise měla za to, že tolerování neplacení těchto nájemných je neslučitelnou státní podporou.

1. K důkaznímu břemenu a právu být vyslechnut

a) Argumenty účastnic řízení

371 Žalobkyně tvrdí, že Komise přijala napadené rozhodnutí, aniž by měla k dispozici nezbytné důkazy týkající se zaprvé částek uvedených dohodou o kompenzaci a zadruhé zaplacení nájemných o částce 2,6 milionů eur za jednotlivá období od roku 1998 do roku 2001. Žalobkyně a Řecká republika krom toho neměly možnost se k těmto otázkám vyjádřit.

372 Co se zaprvé týče platnosti dohody o kompenzaci nebo její působnosti, Řecká republika odpověděla na stížnosti HACA. Ve svém vyjádření ze dne 19. února 2001

k první stížnosti zaslala analýzu dluhů, které byly předmětem dohody o kompenzaci. V důsledku dopisu Komise ze dne 5. července 2001 požadujícího „přiměřené informace“ a „potvrzení o zaplacení OA letištních poplatků“, byly ve vyjádření Řecké republiky ze dne 25. října 2001 ke druhé stížnosti HACA předloženy doplňující informace. Komise nikdy nepožádala o doplňující specifické informace.

373 První příkaz k poskytnutí informací se netýkal nájemných a poplatků uvedených v dohodě o kompenzaci, avšak tohoto typu dluhů od roku 1998 do 6. března 2002. Řecká republika nicméně ve svých odpovědích ze dne 11. dubna 2002 poskytla zejména analýzu dluhů pokrytých dohodou o kompenzaci. Komise v důsledku těchto odpovědí nepoložila žádnou doplňující otázku ohledně této dohody. Ve druhém příkazu k poskytnutí informací požadovala „přesné a kvantitativně vyjádřené číselné údaje ohledně provozních nákladů nezaplacených Olympic Airways v roce 2001 (přičemž konkrétně uvedla daně za účetní období 2001 a daně týkající se předchozích účetních období)“. Tato žádost se netýkala nájemných a letištních poplatků týkajících se období před koncem roku 1998.

374 Zadruhé, co se týče zaplacení letištních nájemných o částce 2,46 milionů eur dlužných za jednotlivá období podle napadeného rozhodnutí od roku 1998 do roku 2001, žalobkyně v duplice uvádí, že z přílohy 18 vyjádření Řecké republiky ze dne 11. dubna 2002 vyplývá, že tato částka ve výši 2,46 milionů eur zahrnovala ve skutečnosti různá letištní nájemná dlužná OA a Olympic Aviation za jednotlivá období od ledna do dubna 2002. Uplatňuje, že informace prokazující, že tato částka nebyla dosud vyrovnána, byly Komisi sděleny v rámci odpovědí Řecké republiky ze dne 11. dubna 2002 na první příkaz k poskytnutí informací. Komise ve druhém příkazu k poskytnutí informací požadovala informace ohledně plánu zaplacení dluhů od 1. ledna 2002. Žádný údaj však v tomto ohledu nebyl v odpovědích Řecké republiky ze dne 30. září 2002 předložen, protože takový plán zaplacení dosud neexistoval.

375 Komise má za to, že jak pro prvky výpočtu dluhů řeckého státu vůči OA, tak pro nájemná nezaplacená OA výslovně požadovala důkazy požadované zejména v těchto dvou příkazech k poskytnutí informací.

b) Závěry Soudu

376 Co se týče žalobního důvodu vycházejícího z porušení práva žalobkyně být vyslechnuta, postačuje úvodem připomenout, že již byl zamítnut z důvodů uvedených výše (viz body 42 až 46 výše).

377 V tomto stadiu je třeba prověřit, zda pravidla týkající se důkazního břemene a práva Řecké republiky být vyslechnuta byla dodržena.

378 Co se zaprvé týče vzájemných dluhů, kterých se týká dohoda o kompenzaci ze dne 24. června 1999, ani vyjádření řeckých orgánů ze dne 19. února 2001 k první stížnosti HACA, ke kterému byl přiložen zejména vnitřní přípis OA ze dne 15. února 2001, ani jejich vyjádření ze dne 25. října 2001 k druhé stížnosti a jejich přílohy neobsahují odůvodnění týkající se částky sporných nájemných a částky pohledávek OA vůči státu uvedených v dohodě o kompenzaci. Komise byla pouze informována o dohodě o kompenzaci a výše uvedený vnitřní přípis ze dne 15. února 2001 uvádějící zákon č. 2733/1999, kterým se tato dohoda ratifikuje, zahrnoval pouze rekapitulující tabulku vzájemných kompenzovaných dluhů.

379 Krom toho je namístě uvést, že Komise v bodě 72 E rozhodnutí ze dne 6. března 2002, kterým se zahajuje formální vyšetřovací řízení, zdůraznila, že dohoda o kompenzaci neposkytuje objektivně, relevantně, transparentně, neutrálně a bez diskriminace údaje týkající se dluhu kumulovaného každou z obou účastnic řízení, a vyjádřila z tohoto důvodu své pochyby ohledně způsobu výpočtu kompenzovaných částek.

380 Zvláště v prvním příkazu k poskytnutí informací zaslanému Řecké republice ve výše uvedeném rozhodnutí ze dne 6. března 2002 Komise zejména požadovala seznam a podrobnosti zaplacení OA letištních poplatků letištím Elliniko a AIA, jakož i všech nájemných, daní, poplatků a příspěvků dlužných letišti Elliniko, AIA a všem ostatním řeckým letištím od roku 1998 do dne příkazu k poskytnutí informací. Oproti námitkám žalobkyně se tato žádost jasně týkala všech nájemných a poplatků dosud dlužných k tomuto dni, zahrnujících tedy dluhy nezaplacené za období 1994–1998.

381 I když doklady předložené Řeckou republikou v jejích odpovědích ze dne 11. dubna 2002 na tento první příkaz k poskytnutí informací plně pokrývaly letištní poplatky, jak Komise uznává v napadeném rozhodnutí (bod 152 odůvodnění), z písemností ve spise však nevyplývá, že tyto odpovědi nebo jejich přílohy pokrývaly rovněž nájemná, jakož i pohledávky OA vůči řeckému státu.

382 Komise ve druhém příkazu k poskytnutí informací požadovala jak údaje, které již byly požadovány v prvním příkazu k poskytnutí informací a které nebyly předloženy, tak některé doplňující údaje. Zejména Řeckou republiku vyzvala, aby jí předložila jednak přesná čísla týkající se zaplacení provozních nákladů OA v roce 2001 upřesněním nákladů za účetní období 2001 a nákladů za předchozí účetní období, a jednak plán zaplacení dluhů od 1. ledna 2002. Řecké orgány však ve svých odpovědích ze dne

30. září 2002 na tento druhý příkaz k poskytnutí informací výdajů nepředložily žádný důkaz týkající se kompenzovaných dluhů, zejména nájemných o částce 1,49 milionů eur a způsobu platby dluhů řeckého státu vůči OA.

383 V tomto kontextu v rozsahu, ve kterém řeckým orgánům náleželo jasně identifikovat všechny vzájemné pohledávky kompenzované v dohodě ze dne 24. června 1999, zejména v důsledku prvního příkazu k poskytnutí informací, a *a fortiori* po druhém příkazu k poskytnutí informací, mohla Komise oprávněně vycházet ze skutečností, které měla k dispozici, a přijmout napadené rozhodnutí, aniž by požadovala doplňující informace, aby doplnila chybějící údaje.

384 Co se zadruhé týče letištních nájemných o částce 2,46 milionů eur dlužných za jednotlivá období od roku 1998, je namístě předem zdůraznit, že okolnost, že napadené rozhodnutí nesprávně odkazuje na období 1998–2001, zatímco sporná pohledávka zahrnuje rovněž nájemná za jednotlivá období od ledna do dubna 2002 – jak uvádí žalobkyně a jak skutečně vyplývá z přílohy 18 odpovědí Řecké republiky ze dne 11. dubna 2002 na první příkaz k poskytnutí informací – není v projednávaném případě relevantní. Napadené rozhodnutí se totiž velmi jasně týká nedostatku důkazu týkajícího se zaplacení veškerých nájemných o celkové částce 2,46 milionů eur, uvedených v této příloze 18, která se týkají jednotlivých období ve skutečnosti od roku 1998 do dubna 2002, a nikoliv od ledna 2001 do dubna 2002, jak tvrdí žalobkyně. Zvláště napadené rozhodnutí zejména uvádí celkové částky týkající se OA a Olympic Aviation, uvedené v příloze 18 výše.

385 Postačí tedy konstatovat, že Komise oprávněně v napadeném rozhodnutí vycházela z informace poskytnuté žalobkyní v jejích odpovědích ze dne 11. dubna 2002, podle které částka 2,46 milionů eur odpovídající těmto nájemným nebyla zaplacena.

Žalobkyně se totiž ve svém pozdějším vyjádření, zejména ve svých odpovědích ze dne 30. září 2002 na druhý příkaz k poskytnutí informací, k této otázce nevrátila.

386 Z toho vyplývá, že žalobní důvody vycházející z pravidel týkajících se důkazního břemene a porušení práva na obhajobu Řecké republiky musí být zamítnuty jako neopodstatněné.

2. K analýze dohody o kompenzaci ze dne 24. června 1999

a) Argumenty účastnic řízení

387 Žalobkyně tvrdí, že analýza dohody o kompenzaci ze dne 24. června 1999 v napadeném rozhodnutí je stižena zjevně nesprávným posouzením.

388 Namítá, že jedna z výtek Komise v bodě 153 odůvodnění napadeného rozhodnutí se týká namítané nesoudržnosti mezi číslem 3 402 729 422 GRD (přibližně 9,99 milionů eur), uvedeným v čl. 2 odst. 2 písm. a) dohody o kompenzaci ze dne 24. června 1999, a číslem 2 443 981 910 GRD (přibližně 7,17 milionů eur), uvedeným v příloze II této dohody, které se obě dvě týkají pohledávek AHAC vůči OA.

389 Žalobkyně vysvětluje, že rozdíl mezi těmito dvěma částkami (958 747 512 GRD) jsou úroky z výše uvedené pohledávky o částce 2 443 981 910 GRD. Po druhém číslu je totiž v příloze II dohody o kompenzaci uveden odkaz na „úroky“ ve výši 958 747 512 GRD.

390 Otázka úroků z jiných pohledávek státu nepokrytých dohodou o kompenzaci krom toho není relevantní pro posouzení, zda z této dohody vyplývá státní podpora. OA je nadále dlužníkem částky těchto úroků. Výtky Komise měly být každopádně uvedeny ve správním řízení.

391 Komise namítá, že příloha II dohody o kompenzaci uvádí dluhy státu vůči OA až do 31. prosince 1998 vyplývající z různých zdrojů, mezi jinými AHAC. Konkludentně tedy vyplývá, že úroky se vztahují ke všem výše uvedeným pohledávkám. Žalobkyni každopádně náleželo vysvětlit, proč pohledávky netýkající se AHAC nebyly úročeny.

b) Závěry Soudu

392 Je třeba uvést, že znění dohody o kompenzaci odkazuje na částky kompenzovaných vzájemných pohledávek, aniž by upřesňovalo, zda tyto částky zahrnovaly úroky z těchto pohledávek.

393 Z přílohy I dohody o kompenzaci ze dne 24. června 1999 týkající se dluhů OA vůči řeckému státu naopak výslovně vyplývá, že částka 28,9 milionů eur odpovídající dluhům OA vůči řeckému státu zahrnovala úroky – přesněji „nedoplatky“ stanovené zákoníkem o splácení veřejných pohledávek – až do 31. května 1999 pro část dluhu OA zaregistrovaného u příslušného úřadu jako veřejný příjem.

394 Z čísel zmíněných v tabulce uvedené v příloze II výše uvedené dohody týkající se závazků řeckého státu vůči OA krom toho pouze vyplývá, že částka dluhů státu zohledněných v dohodě o kompenzaci zahrnovala sedm kategorií dluhů státu vůči OA, jakož i „úroky“. Výše uvedená tabulka totiž uváděla částku kompenzovaných pohledávek pocházejících ze sedmi různých zdrojů, jako jsou ministerstva nebo orgány veřejného zájmu. Pouhá skutečnost uvedená žalobkyní, že dluhy AHAC byly uvedeny na sedmém místě před úroky uvedenými na osmém místě a následovanými součtem za těchto podmínek neumožňuje předpokládat, že tyto úroky se týkaly výhradně částky dluhu AHAC.

395 Je však nutno konstatovat, že žalobkyně neuvedla indikace ohledně základu a způsobu výpočtu úroků zohledněných pro účely kompenzace ve správním řízení. Krom toho i za předpokladu, že dotčené úroky se vztahují výhradně k dluhům AHAC, což není prokázáno, žalobkyně neposkytla informace o zaplacení úroků z ostatních dluhů, které podle ní nejsou zahrnuty v dohodě.

396 Komise v tomto kontextu měla oprávněně v napadeném rozhodnutí za to, že dohoda o kompenzaci obsahovala nesoudržnost v rozsahu, ve kterém se z rozpisu dluhů státu v příloze II dohody o kompenzaci jeví, že dluhy AHAC dosahovaly výše přibližně 7,17 milionů eur (2 443 981 910 GRD), a nikoliv výše 9,99 milionů eur, jak bylo uvedeno v čl. 2 odst. 2 písm. a) téže dohody.

397 Je třeba každopádně uvést, že napadené rozhodnutí (bod 153 odůvodnění) se nezakládá pouze na výše uvedené nesoudržnosti čísel týkajících se dluhů AHAC, avšak obecněji na nespecifikování dotčených období a neodůvodnění částek dluhů státu vůči OA letenkami nebo fakturami.

398 Posouzení Komise ohledně nemožnosti dohody o kompenzaci prokázat neexistenci státní podpory nemůže být za těchto podmínek považováno za stižené zjevně nesprávným posouzením.

399 Z toho vyplývá, že žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení musí být zamítnut jako neodůvodněný.

3. Ke kritériu soukromého věřitele

a) Argumenty účastnic řízení

400 Žalobkyně má zaprvé za to, že napadené rozhodnutí je stiženo nedostatkem odůvodnění, co se týče uplatnění kritéria soukromého věřitele v rozsahu, ve kterém je generické. Toto odůvodnění neidentifikuje v relevantních obdobích výhody přiznané OA v oblasti nájemných a poplatků. Neodpovídá rovněž na otázku, ve kterém okamžiku by soukromý věřitel podal žalobu ani jaké alternativy dohodě o kompenzaci nebo výkonu platby letištních nájmů ve výši 2,46 milionů eur měl k dispozici s ohledem zejména na částky, které byl dlužen žalobkyni.

401 Žalobkyně zadruhé na podporu svého žalobního důvodu vycházejícího ze zjevně nesprávného posouzení zdůrazňuje, že Komise měla přezkoumat, zda bylo „zjevné“, že by soukromý věřitel „ve stejné situaci jako veřejný věřitel“ neuzavřel dohodu

o kompenzaci ze dne 24. června 1999 a že by krom toho využil jakýkoliv zákonný prostředek, aby získal okamžité zaplacení částek nájemných a poplatků uvedených v této dohodě, jakož i výše uvedených nájemných o částce 2,46 milionů eur dlužných za jednotlivá období podle žalobkyně od ledna 2001 do dubna 2002.

402 V rámci přezkumu směřujícího k určení, zda je „zjevné“, že by soukromý věřitel neuzavřel dohodu o kompenzaci, nebylo vhodné zohlednit finanční situaci žalobkyně v roce 2002. V tomto ohledu bylo třeba vycházet z června 1999, tedy data, ke kterému byla dohoda uzavřena.

403 Komise v projednávaném případě v napadeném rozhodnutí neprokázala, že by soukromý věřitel nepřijal podobnou kompenzaci vzájemných dluhů. Argument Komise, podle kterého zaplacení úroků z prodlení neodstraňuje zvýhodnění vycházející z opožděného zaplacení pohledávek není v tomto ohledu relevantní pro posouzení chování soukromého věřitele. Tento argument krom toho není soudržný v situaci kompenzace pohledávek jako v projednávaném případě. Hypotetické zvýhodnění získané opožděným zaplacením by totiž bylo odstraněno nevýhodou způsobenou opožděným zaplacením pohledávek druhé strany.

404 Komise krom toho nezohlednila zaplacení žalobkyní částky ve výši přibližně 11,9 milionů eur za nájemná a poplatky během období od 5. ledna 1999 do 26. září 2001. Tyto platby však ukazují, že žalobkyně mohla být považována za „pečlivého plátce postupujícího s řádnou péčí“. Nezaplacená letištní nájemná o částce 2,46 milionů eur za období „od roku 1998 do roku 2001“ byla pouze malou částí výše uvedené částky zaplacené žalobkyní během tohoto období za užívání letišť, tedy částky 6 454 528 eur (částka potvrzená platebními doklady uvedenými v příloze 30 vyjádření ze dne 11. dubna 2002), stejně jako částky 5 426 832 eur (částka potvrzená platebními

doklady uvedenými v příloze 17 vyjádření Řecké republiky ze dne 11. dubna 2002). Žalobkyně krom toho rovněž zaplatila všechna svá nájemná a letištní poplatky z období roku 1996 až 1998, o částce přibližně 6 050 376 eur, které nebyly zahrnuty do dohody o kompenzaci ze dne 24. června 1999 pokrývající zejména nájemná o částce 1,49 milionů eur, pro které měla Komise v napadeném rozhodnutí za to, že nebylo poskytnuto žádné objasnění.

405 Žalobkyně v tomto kontextu Komisi vytýká, že v napadeném rozhodnutí neprověřila, zda je zjevné, že po přezkumu výhod a nevýhod zákonných prostředků dostupných pro vybrání dlužných částek by soukromý věřitel použil „jakýkoliv zákonný prostředek“. Žalobkyně zvláště připomíná, že i když, jak namítá Komise, jsou pohledávky státu přednostní v exekučním nebo úpadkovém řízení, soukromý věřitel by se nezabýval kumulací podřízených pohledávek. Krom toho nezávisle na pravděpodobnosti úspěchu restrukturalizačního plánu by ztratila všechna řecká letiště jiná než AIA, která vlastní stát, předčasně svého hlavního zákazníka, pokud by OA byla donucena k úpadku.

406 Komise připouští, že kompenzace neobsahuje sama o sobě státní podporu. Výtky týkající se dohody o kompenzaci se v projednávaném případě týkají neexistence údajů týkajících se výpočtu pohledávek řeckého státu vůči OA. Dohoda o kompenzaci tedy nemohla být zohledněna. Soukromý věřitel by za těchto podmínek s ohledem na objem výhod poskytnutých OA a na obtížnou finanční situaci OA snažil jakýmkoliv opravným prostředkem získat zaplacení dlužných částek nebo by přistoupil k vymáhání záruk.

407 Komise zdůrazňuje, že ani specifické údaje uvedené v příloze 30 odpovědi Řecké republiky ze dne 11. dubna 2002 uvedené žalobkyní, ani obecná finanční situace OA neumožnily kvalifikovat žalobkyni za pečlivého plátce postupujícího s řádnou péčí.

Údaje obsažené v příloze 30 jsou útržkovité a nepřesné. Zvláště velký počet faktur týkajících se nájemných nebyl doplněn platebním dokladem.

408 Komise ostatně považovala za nezaplacená nájemná za období 1998–2001 pouze výše uvedená nájemná o částce 2,46 milionů eur.

b) Závěry Soudu

409 Co se zaprvé týče kompenzace dluhů OA vůči jiným letištím než AIA představovaných nájemnými a poplatky za jednotlivá období před 31. prosincem 1998, jeví se nesporné, že by soukromý věřitel souhlasil s dohodou o kompenzaci, jaká byla uzavřena dne 24. června 1999 mezi řeckým státem a OA, pouze pokud by jeho vlastní dluhy zohledněné pro účely kompenzace byly jisté a jejich částky jasně vymezeny.

410 V projednávaném případě však z písemností ve spise vyplývá, že období dotčená významnou částí vzájemných pohledávek (nájemná dlužná OA za období 1996–1998 a dluhy ministerstev a orgánů veřejného zájmu), zohledněných v dohodě o kompenzaci ze dne 24. června 1999 nebyla řeckými orgány specifikována. Tyto orgány navíc nepředložily důkazy (letenky nebo faktury) týkající se všech dluhů státu vůči OA ve správním řízení.

411 Za těchto podmínek nelze mít za to, že Komise překročila meze své posuzovací pravomoci tím, že měla v napadeném rozhodnutí za to, že výše uvedená dohoda o kompenzaci nemohla být zohledněna pro posouzení chování, které by měl soukromý věřitel nacházející se ve srovnatelné situaci za účelem dosažení splacení výše uvedených pohledávek představovaných poplatky a letištními nájemnými o částce 28,9 milionů eur za jednotlivá období od roku 1994 do roku 1998.

412 Z toho vyplývá, že pro uplatnění kritéria soukromého věřitele, co se týče nezaplacených nájemných a poplatků pokrytých dohodou o kompenzaci, Komise mohla oprávněně zohlednit finanční situaci žalobkyně v celém období dotčeném těmito pohledávkami od roku 1994 do roku 2002, než aby vycházela ze situace OA ke dni uzavření této dohody o kompenzaci, jak doporučuje žalobkyně.

413 Co se dále týče letištních nájemných o částce 2,46 milionů eur za jednotlivá období od roku 1998 do roku 2002 (viz bod 384 výše), je třeba připomenout, že žalobkyně ve správním řízení připustila, že tento dluh nebyl zaplacen.

414 V tomto kontextu, s ohledem na vysokou částku představovanou součtem nezaplacených nájemných a poplatků dlužných OA za jednotlivá období od roku 1994 do roku 2002, na dobu trvání části této pohledávky a na riziko pro věřitele, že tuto částku nezíská, nebo dokonce utrpí další ztráty, s ohledem na vážně zhoršenou finanční situaci žalobkyně, nelze mít za to, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že měla za to, že by soukromý věřitel zjevně nepřijal přetrvávání neplacení těchto pohledávek.

415 V tomto ohledu je namístě uvést, že napadené rozhodnutí je právně dostatečně odůvodněno. V bodech 151 až 154, 206 a 209 odůvodnění totiž obsahuje podrobné údaje týkající se nezaplacených letištních poplatků a nájemných. V tomto kontextu obecná avšak přesná vysvětlení týkající se kritéria soukromého věřitele uvedená v bodě 212 odůvodnění a zdůrazňující zejména finanční situaci OA zcela umožňují zúčastněným stranám posoudit odůvodnění tohoto rozhodnutí, co se týče zejména výše uvedených poplatků a nájemných, a Soudu vykonat jeho přezkum. Zejména v rozporu s námitkami žalobkyně nebylo za tímto účelem nezbytné, aby Komise určila zejména přesný okamžik, ke kterému by soukromý věřitel nacházející se ve srovnatelné situaci přestal tolerovat nesplácení nebo opožděné splácení (viz body 290 až 295 výše).

416 Z toho vyplývá, že žalobní důvody vycházející ze zjevně nesprávného posouzení a nedostatku odůvodnění musí být zamítnuty jako neopodstatněné.

F – *K nové podpoře údajně vyplývající z tolerování přetrvávání neplacení poplatku zvaného „spatosimo“*

1. Argumenty účastnic řízení

417 Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí musí být zrušeno, co se týče namítané podpory vyplývající z tolerování přetrvávání neplacení poplatku zvaného „spatosimo“ odpovídajícího prosinci 2000 až únoru 2002 a březnu 1999, vybírané Řeckou republikou z letenek za účelem financování rozvoje letišť. Uplatňuje, že Komise nesplnila důkazní břemeno, které jí náleží, a porušila právo na obhajobu vůči Řecké republice a vůči ní.

418 Žalobkyně namítá, že pokud by Komise hledala „chybějící“ důkazy, dospěla by k závěru, že ze sporné částky ve výši 61 milionů eur byla částka splatná za období od prosince 2000 do dubna 2001 zaplacena (ve výši 19,3 milionů eur) a že zůstatek poplatku zvaného „spatosimo“ dlužný žalobkyní byl předmětem dohody o vyrovnání pohledávek v souladu s řeckým právem, uvedené v dopise Řecké republiky ze dne 13. listopadu 2002. Krom toho měla žalobkyně možnost předložit doklad o zaplacení poplatku zvaného „spatosimo“ za březen 1999.

419 Žalobkyně má za to, že Řecká republika přiměřeně a v dobré víře odpověděla na žádosti Komise o informace. Co se týče zaplacení poplatku zvaného „spatosimo“ během roku 1999 a během období od prosince 2000 do února 2002, Řecká republika ve své odpovědi ze dne 11. dubna 2002 na první příkaz k poskytnutí informací uvedla úplnou odpověď kromě toho, co se týče dokladu o zaplacení poplatku za březen 1999 a za období od prosince 2000 do dubna 2001. Tyto důkazy však omylem nebyly předloženy. Řecká republika tedy nepředložila doplňující informace ohledně těchto plateb ve své odpovědi na druhý příkaz k poskytnutí informací. Tato odpověď nicméně zahrnovala tabulku plateb uskutečněných v roce 2001. Uváděla poplatek zvaný „spatosimo“ pro částky ve výši 19,36 milionů eur a 27,3 milionů eur, které dosud nebyly k 31. prosinci 2001 zaplaceny a měly být předmětem „bezprostředního“ vyrovnání.

420 V případě nedostatku doplňujících informací Řecká republika a žalobkyně zcela nevěděly o pochybnostech Komise, pokud jde o zaplacení poplatku zvaného „spatosimo“ za březen 1999 a období od prosince 2000 do února 2002. Ostatně sedm týdnů před přijetím napadeného rozhodnutí Komise nepřezkoumala důkazy, které jí byly předloženy, jak potvrzuje její vnitřní přípis ze dne 18. října 2002 a jeho výše uvedená příloha nazvaná „příloha II – historický přehled“.

421 Krom toho, co se týče dohody o vyrovnání pohledávek týkající se zaplacení poplatku zvaného „spatosimo“ uzavřené v listopadu 2002, žalobkyně uvádí, že řecké orgány ve svém vyjádření ze dne 13. listopadu 2002 Komisi potvrdily, že výše uvedená částka ve výši 31 milionů eur byla předmětem vyrovnání v souladu s právními předpisy a použitelným postupem a že relevantní rozhodnutí jí bude předáno v blízké době.

422 Žalobkyně odmítá konkludentní závěr Komise, podle kterého tato dohoda o vyrovnání pohledávek je státní podporou. Je namístě určit, zda je zjevné, že by soukromý věřitel takovou dohodu neuzavřel. V rozsahu, ve kterém nicméně Komise prohlašuje, že neměla žádný důkaz o uzavření a dodržení dohody o vyrovnání pohledávek a evidentně žádný důkaz, pokud jde o podmínky této dohody, nemůže tvrdit, že je zjevné, že by soukromý věřitel neměl stejné chování jako řecký stát.

423 Dohoda o vyrovnání pohledávek každopádně stanoví, že na částku poplatku zvaného „spatosimo“ dlužnou žalobkyní se váže úrok z prodlení v měsíční sazbě 5 % až do výše limitu 300 %. Tak vysoká úroková sazba by byla zohledněna spolu s jinými faktory soukromým věřitelem. Není tedy zjevné, že by soukromý věřitel výše uvedenou dohodu neuzavřel.

424 Komise je toho názoru, že tato argumentace musí být odmítnuta. Zpochybňuje, že měla požadovat nové údaje pro doplnění chybějících informací v důsledku odpovědí na dva příkazy k poskytnutí informací.

2. Závěry Soudu

425 Komise v napadeném rozhodnutí (body 155 a 208 odůvodnění) vychází z neexistence dokladu o zaplacení poplatku zvaného „spatosimo“ o celkové částce přibližně 61 milionů eur za březen 1999 a za období od prosince 2000 do února 2002, aby předpokládala existenci státní podpory ve formě tolerování neplacení poplatku odpovídajícího výše uvedené částky.

426 Co se týče žalobního důvodu vycházejícího z porušení práva žalobkyně být vyslechnuta, postačuje úvodem připomenout, že musí být zamítnut z již výše uvedených důvodů (viz body 42 až 46 výše).

427 Je tedy třeba prověřit, zda Komise splnila důkazní břemeno a dodržela právo na obhajobu Řecké republiky s ohledem jednak na žádosti o informace, které zaslala řeckým orgánům v rámci řízení, a jednak odpovědi poskytnuté těmito orgány.

428 V prvním příkazu k poskytnutí informací Komise požadovala seznam a podrobnosti zaplacení OA poplatku zvaného „spatosimo“. Ve druhém příkazu k poskytnutí informací ze dne 9. srpna 2002 řecké orgány vyzvala, aby jí poskytly jak údaje již požadované v prvním příkazu k poskytnutí informací, které nebyly poskytnuty, tak některé doplňující informace, jako přesná čísla týkající se jednak zaplacení provozních nákladů OA za rok 2001 uvádějící podrobněji náklady účetního období 2001 a náklady předchozích účetních období, a jednak plánu zaplacení pohledávek od 1. ledna 2002.

429 Žalobkyně připouští, že po tomto příkazu opomenula prokázat zaplacení částky poplatku zvaného „spatosimo“ za březen 1999, jakož i částku ve výši 19,3 milionů eur dlužnou za období od prosince 2000 do dubna 2001.

430 Krom toho po druhém příkazu k poskytnutí informací řecké orgány pouze ve svých odpovědích ze dne 30. září 2002 předložily tabulku plateb uskutečněných v roce 2001. Krom toho uvedly, že poplatek zvaný „spatosimo“ o částce 27,3 milionů eur, která dosud nebyla k 31. prosinci 2001 zaplacena, měl být předmětem „bezprostředního“ vyrovnání. Ani výše uvedená tabulka, ani prohlášení týkající se bezprostředního vyrovnání zůstatku poplatku za rok 2001 však nemohou být považovány za důkazy.

431 Komise za těchto podmínek oprávněně uplatňuje, že nemohla rozumně předpokládat, že řecké orgány a žalobkyně poskytnutím tabulky nezaplacených částek poplatku „spatosimo“ k 31. prosinci 2001 a dokumentu uvádějícího bezprostřednost vyrovnání jako odpověď na druhý příkaz k poskytnutí informací, mohly mít rozumně za to, že poskytly všechny požadované důkazy.

432 Konečně z argumentace účastnic řízení a písemností ve spise vyplývá, že Komise byla dopisem Řecké republiky ze dne 13. listopadu 2002 informována pouze o uzavření, v souladu s řeckými právními předpisy, dohody o vyrovnání dluhů týkajících se poplatku zvaného „spatosimo“ pro částku 31 milionů eur.

433 Za těchto podmínek v případě neexistence jakéhokoliv důkazu o uzavření této dohody o vyrovnání dluhů a jakéhokoliv upřesnění týkajícího se období a dotčených letišť, jakož i stanovených úroků, rozložení sjednaných splátek a otázky, zda již byla

uskutečněna sebemenší platba, nemůže být Komisi vytýkáno, že tuto dohodu nezohlednila v napadeném rozhodnutí pro určení, zda dotčená částka poplatku „spatosimo“ byla zaplacena.

434 Z toho vyplývá, že Komise mohla oprávněně učinit závěr ohledně přetrvávání tolerování neplacení této částky, aniž by musela předem prověřit, zda by soukromý věřitel dohodu o vyrovnání namítaných dluhů uzavřel, či nikoliv.

435 Ze všech úvah, které předchází, je namístě konstatovat, že Komise neporušila ani důkazní břemeno, ani neporušila právo na obhajobu Řecké republiky přijetím napadeného rozhodnutí na základě skutečností, které jí byly oznámeny řeckými orgány v důsledku dvou příkazů k poskytnutí informací.

436 Žalobkyni totiž náleží předložit přiměřené informace již na první příkaz k poskytnutí informací a *a fortiori* v důsledku druhého příkazu k poskytnutí informací. V rozporu s tvrzením žalobkyně v projednávaném případě neexistence doplňujících otázek položených Komisí řeckým orgánům nemůže být přičítána špatné znalosti spisu. Obsah vnitřního přípisu uvedeného žalobkyní v tomto ohledu neposkytuje žádnou indicii v tomto smyslu.

437 Z toho vyplývá, že žalobní důvody vycházející z porušení důkazního břemene a práva na obhajobu Řecké republiky musí být zamítnuty jako neopodstatněné.

G – *K nové podpoře údajně vyplývající z tolerování přetrvávání neplacení příspěvků na sociální zabezpečení IKA*

1. Argumenty účastnic řízení

438 Žalobkyně zpochybňuje, že jí byla poskytnuta podpora ve formě tolerování neplacení jejích příspěvků na sociální zabezpečení podle Komise z důvodu, že nezaplatila příspěvky IKA od roku 1993 do roku 2001, že s IKA uzavřela v dubnu 2001 dohodu o vyrovnání dluhů stanovící zaplacení těchto příspěvků ve 24 měsíčních tranších s paušální zálohou a že porušila tuto dohodu opomenutím zaplatit příspěvky následující po dohodě za říjen až prosinec 2001, takže se celá dlužná pohledávka stala splatnou.

439 Žalobkyně zaprvé tvrdí, že Komise nesplnila důkazní břemeno a porušila práva žalobkyně a Řecké republiky být vyslechnuty.

440 Řecká vláda, i přes neexistenci jakékoliv žádosti týkající se IKA v prvním příkazu k poskytnutí informací, ve svých odpovědích ze dne 11. dubna 2002 zejména připomenula uzavření dohody o vyrovnání dluhů. Předložila Komisi platební důkazy OA IKA na základě této dohody, jakož i dokument IKA ze dne 3. dubna 2001, který tuto dohodu prokazoval a který již byl přiložen k vyjádřením Řecké republiky ze dne 25. října 2001 ke druhé stížnosti.

441 Řecká republika poskytla doplňující informace v příloze III ke svým odpovědím ze dne 30. září 2002 na druhý příkaz k poskytnutí informací. Tato příloha uváděla, že částka příspěvků OA IKA nezaplacených k 31. prosinci 2001 dosahuje přibližně

6 milionů eur a že tato částka byla zaplacena v lednu 2002. Krom toho vzhledem k tomu, že druhý příkaz k poskytnutí informací se týkal pouze provozních nákladů „nezaplacených" OA v roce 2001 a že Komise neupozornila, že odpovědi ze dne 11. dubna 2002 podle ní neumožňují prokázat zaplacení příspěvků pozdějších než tato dohoda dlužných IKA za říjen až prosinec 2001, nemohla žalobkyně tuto žádost vykládat ve smyslu, že se týká těchto příspěvků, pokud je zaplatila.

442 Komise v důsledku těchto odpovědí neuvedla, že má nadále pochybnosti ohledně placení příspěvků na sociální zabezpečení dlužné za období od října do prosince 2001 nebo ohledně opatření přijatých IKA za účelem provedení dohody o vyrovnání dluhů z dubna 2001.

443 Opravdový důvod, ze kterého Komise neumožnila Řecké republice a žalobkyni poskytnout důkazy, které měla za chybějící, spočívá v tom, že až do velmi pokročilého stadia řízení nevěděla o informacích obsažených v jejích spisech. To vyplývá z vnitřního přípisu Komise ze dne 18. října 2002 a jeho výše uvedené přílohy nazvané „Historický přehled".

444 Žalobkyně zadruhé zpochybňuje argumenty Komise, podle kterých byly předložené důkazy nepřesné a nesprávné.

445 Zejména tvrdí, že napadené rozhodnutí je stiženo nesprávným skutkovým zjištěním v rozsahu, ve kterém Komise neoprávněně předpokládala, že žalobkyně nezaplatila příspěvky na sociální zabezpečení dlužné IKA za období od října do prosince 2001. Uplatňuje, že informace uvedené na platebním příkazu přiloženém v příloze 31

k vyjádření Řecké republiky ze dne 11. dubna 2002 uváděly, že žalobkyně provedla platbu za prosinec 2001, i když tento dokument nemusí být považován za přesvědčivý důkaz zaplacení. Tento platební příkaz má ve spodním rámečku pravého horního rohu referenci složenou ze zkratky Řecké národní banky („ETE“) a čísla bankovního šeku („20825222“), který žalobkyně použila k zaplacení svých příspěvků na sociální zabezpečení za prosinec 2001. Totéž číslo bankovního šeku je zřejmé rovněž na bankovním výpisu připojeném k žalobě, který byl vystaven touto bankou.

446 Napadené rozhodnutí je navíc stiženo zjevně nesprávným posouzením a nesprávným skutkovým zjištěním v rozsahu, ve kterém Komise učinila závěr, že žalobkyně nezaplatila pokuty nebo penále týkající se jejích příspěvků nezaplacených v jednotlivých obdobích od roku 1993 do roku 2001.

447 Žalobkyně vysvětluje, že před uzavřením dohody o vyrovnání dluhů z dubna 2001 nebyly vypočteny nebo zaplaceny splatné úroky z částky dotčených příspěvků, která dosahovala přibližně 21 milionů eur. Při uzavření této dohody však úroky z výše uvedené částky, která byla předmětem této dohody, byly vypočteny v souladu s ustanoveními řeckých právních předpisů použitelných na ukládání úroků z příspěvků na sociální zabezpečení, jejichž platba je odložena, a připočteny k této částce. Celková částka přibližně 32 milionů eur, které se týká dohoda o vyrovnání dluhů, tedy obsahovala úroky splatné ke dni dohody. Tato dohoda krom toho stanovila další úroky za 24 měsíců, které pokrývala, jejichž částka dosáhla přibližně 13 milionů eur, což vede k celkovému zaplacení na základě dohody přibližně 45 milionů eur.

448 Co se týče úroků z výše uvedené částky 21 milionů eur splatných ke dni dohody, žalobkyně kritizuje argument Komise, podle kterého zvýšení o 120 % stanovené

řeckými právními předpisy bylo dosaženo za tři roky. Namítá, že 99,7 % výše uvedené částky se vztahovalo k příspěvkům splatným v období od listopadu 2000 do ledna 2001.

449 Žalobkyně konečně zpochybňuje argument Komise týkající se nedostatku specifických informací ohledně částek dlužných v jednotlivých okamžicích a výpočtu úroků. Komise nemůže ve stadiu napadeného rozhodnutí uvádět otázky, které neuvedla v řízení stanoveném v čl. 88 odst. 2 ES.

450 Žalobkyně zatřetí tvrdí, že napadené rozhodnutí je stiženo zjevně nesprávným posouzením a nedostatečným odůvodněním, co se týče uplatnění kritéria soukromého věřitele.

451 Komise v projednávaném případě měla určit, zda je zjevné, že by soukromý věřitel nacházející se v situaci IKA použil jakýkoliv zákonný prostředek pro získání okamžitého zaplacení celkové částky, která mu byla dlužná na základě dohody o vyrovnání dluhů, již od prvního opoždění platby – což žalobkyně zpochybňuje – příspěvků dlužných za říjen 2001, nebo zda je zjevné, že by takový věřitel dohodu o vyrovnání dluhů v dubnu 2001 neuzavřel.

452 Měly být zohledněny následující skutečnosti. Zaprvé podle relevantních řeckých právních předpisů v případě porušení dohody o vyrovnání dluhů může dlužník IKA požadovat novou dohodu o vyrovnání dluhů pro zaplacení dlužných příspěvků.

453 Zadruhé by soukromý věřitel jistě zohlednil exekuci na nemovitosti OA, uskutečněnou v červenci 2001 za celkovou částku 21 milionů eur. Získal by již totiž zajištění odpovídající částky v době exekuce na přibližně 85 % částky zůstatku dluhu, který měl být zaplacen na základě dohody o vyrovnání dluhů z dubna 2001.

454 Zatřetí by soukromý věřitel přezkoumal výhody a nevýhody využití všech zákonných prostředků vzhledem k uzavření druhé dohody o vyrovnání dluhů. Využití všech zákonných prostředků mohlo tedy vést OA k úpadku, v kterémžto případě by nebyly zaplaceny částky dlužné na základě dohody o vyrovnání dluhů a soukromý věřitel by se připravil o jakékoliv pozdější zaplacení příspěvků na sociální zabezpečení OA.

455 Začtvrté OA již uskutečnila významné platby na základě dohody o vyrovnání dluhů a nadále platila příspěvky pozdější než tato dohoda. Prokázala tak, že byla řádným a seriózním dlužníkem.

456 Komise uplatňuje, že tato argumentace musí být odmítnuta. Vzhledem k údajům poskytnutým v odpovědích Řecké republiky ze dne 11. dubna 2002 na první příkaz k poskytnutí informací dospěla k závěru, že OA porušila dohodu o vyrovnání dluhů tím, že opomenula zaplatit příspěvky dlužné za říjen až prosinec 2001.

457 Komise krom toho zdůrazňuje, že úroky z prodlení zahrnuté podle žalobkyně ve výše uvedené částce 32 milionů eur byly přičteny až po uzavření dohody o vyrovnání pohledávek. S ohledem na roční kapitalizaci úroků by bylo maximální zvýšení 120 % dosaženo přibližně za tři roky opoždění placení. Některé částky by tedy nebyly

stiženy úroky během přibližně pěti z osmi let opoždění placení od roku 1993 do roku 2001.

458 Pokud jde o celkovou částku platby dosahující přibližně 45 milionů eur stanovenou dohodou o vyrovnání dluhů z dubna 2001, Komise žalobkyni vytýká, že neuvedla jednotlivé nezaplacené částky příspěvků na sociální zabezpečení splatné v jednotlivých okamžicích, které tvoří dlužný kapitál, ani způsoby výpočtu úroků, aby umožnila posoudit správnost tohoto výpočtu, ani zda jí byly pokuty uloženy z důvodu prodlení.

459 Co se týče uplatnění kritéria soukromého věřitele, Komise má za to, že podpora spočívá jak v přetrvávání tolerování neplacení příspěvků od roku 1993 do roku 2001, tak v nedostatku opatření k navrácení všech dlužných příspěvků, jakmile byla dohoda o vyrovnání dluhů ukončena.

460 V tomto kontextu i za předpokladu, že by z jakéhokoliv důvodu byl nucen tolerovat neplacení příspěvků během trvajícího období osmi let a po jeho uplynutí by uzavřel dohodu o vyrovnání dluhů, která by brzy byla porušena, pokud by se dlužník nacházel v situace celkového finančního zhroucení, využil by soukromý věřitel jakéhokoliv právního prostředku, který by měl k dipsozici, aby vymáhal svoji pohledávku.

2. Závěry Soudu

461 Napadené rozhodnutí (body 147 až 149 a 205) se týká nezaplacení žalobkyní povinných příspěvků na sociální zabezpečení za období od roku 1993 do roku 2001, aniž

by jí hrozilo uložení pokut nebo provedení jiných opatření, jako prodej v dražbě, jak stanoví řecké právní předpisy, jakož i právní úprava týkající se IKA ohledně vyrovnání dluhů. Vychází konkrétněji z konstatování, že po uzavření OA a IKA v dubnu 2001 dohody o vyrovnání dluhů týkajících se celkové částky 45 milionů eur, složené z částky výše uvedených příspěvků a zvýšení přičtených k této částce, OA tuto dohodu nedodržela, takže celková pohledávka ve výši 45 milionů eur se stala splatnou.

462 Komise v napadeném rozhodnutí vzala na vědomí částku 45 milionů definovanou v dohodě o vyrovnání dluhů. Zejména nezpochybnila částku úroků zahrnutých do těchto 45 milionů. Poté, co konstatovala, že z této částky 45 milionů eur byla zaplacena částka dosahující v roce 2002 17,6 milionů eur, měla za to, že zůstatek 27,4 milionů eur byl okamžitě splatný, zvýšený o úroky z prodlení (body 149 a 205 napadeného rozhodnutí).

463 Z napadeného rozhodnutí tedy jasně vyplývá, že podpora vyplývající podle Komise z tolerování neplacení příspěvků na sociální zabezpečení spočívá konkrétně v tolerování neplacení výše uvedené částky 27,4 milionů eur. Naopak dohoda o vyrovnání dluhů uzavřená v dubnu 2001 není v napadeném rozhodnutí považována za obsahující státní podporu. Komise však měla v tomto rozhodnutí za to, že neuložení opatření – pokut, prodeje v dražbě – během období osmi let od roku 1993 do roku 2001 v důsledku neplacení příspěvků na sociální zabezpečení během tohoto období posiluje domněnku, podle které se po celá tato léta IKA zjevně nechovala tak, jak by se choval soukromý věřitel nacházející se ve srovnatelné situaci.

464 S ohledem na obsah napadeného rozhodnutí, který byl vyložen, jsou relevantní pouze výtky a argumenty uvedené účastnicemi řízení ve spojení s namítaným

nedodržováním dohody o vyrovnání dluhů a nevyužití IKA jakéhokoliv prostředku, který by jí umožnil dosáhnout zaplacení sporné částky 27,4 milionů eur, zvýšené o úroky. Zejména výtky žalobkyně, podle kterých uzavření samotné dohody o vyrovnání dluhů bylo považováno za obsahující prvky státní podpory, jsou bezpředmětné. Krom toho argumentace Komise týkající se výpočtu úroků zahrnutých do částky 45 milionů eur stanovené v dohodě o vyrovnání dluhů musí rovněž být považována za irelevantní s ohledem na obsah napadeného rozhodnutí.

465 Je tedy třeba nejprve přezkoumat žalobní důvody vycházející z porušení důkazního břemene, porušení práva na obhajobu a nesprávného skutkového zjištění ve spojení se závěrem Komise, podle kterého „se jeví, že OA nezaplatila příspěvky za říjen až prosinec 2001, čímž porušila výše uvedenou dohodu“ (bod 205 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

466 Soud v tomto ohledu konstatuje, že s ohledem na přesné žádosti týkající se zaplacení OA jejích příspěvků předložené Komisí v těchto dvou příkazech k poskytnutí informací, náleželo žalobkyni předložit všechny užitečné důkazy vztahující se zejména k provádění dohody o vyrovnání výše uvedených dluhů, aniž by Komise byla povinna požadovat doplňující informace týkající se příspěvků za říjen až prosinec 2001.

467 Z jejího prvního příkazu k poskytnutí informací obsaženého v rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení ze dne 6. března 2002 totiž jasně vyplývá, že Komise Řecké republice uložila předložit „všechny nezbytné informace“ pro posouzení nových namítaných podpor, mezi kterými uvedla tolerování neplacení nebo prodlení v placení příspěvků na sociální zabezpečení dlužných OA. Komise v témže

rozhodnutí (bod 38) zejména uvedla, že řecké orgány ve svých odpovědích na druhou stížnost zejména potvrdily prodlení OA v placení příspěvků na sociální zabezpečení dlužných za období od března do prosince 2001.

468 Krom toho Komise ve druhém příkazu k poskytnutí informací požadovala jak informace již požadované v prvním příkazu k poskytnutí informací, které chyběly, tak přesná čísla týkající se placení provozních nákladů OA. Ve výše uvedeném kontextu měla být formulace této druhé žádosti, která odkazovala na „placení provozních nákladů, které OA nezaplatila v roce 2001“ („payment of the operational costs Olympic Airways did not meet in 2001“), zjevně vykládána v tom smyslu, že se týká zejména dokladů o zaplacení nových příspěvků IKA.

469 Ze spisu však vyplývá, že co se týče placení IKA nových příspěvků za říjen až prosinec 2001, jediný dokument předložený Řeckou republikou Komisi ve správním řízení byl představován výše uvedeným platebním příkazem (viz bod 445 výše), týkajícím se příspěvků za prosinec 2001. Tento platební příkaz však nebyl podepsán a žalobkyně ostatně sama připouští, že nebyl „přesvědčivým důkazem“.

470 Pokud jde o ostatní důkazy uvedené žalobkyní, které byly předány Komisi v příloze odpovědi ze dne 11. dubna 2002 na první příkaz k poskytnutí informací, vztahují se zejména k placení tranší stanovených dohodou, jakož i k placení nových příspěvků za duben až září 2001.

471 Důkazy týkající se placení příspěvků za listopad a prosinec 2001 předložené poprvé před Soudem krom toho nemohou být zohledněny v souladu s ustálenou judikaturou (viz bod 72 výše).

472 Každopádně je třeba uvést, že nezaplacení příspěvků za říjen 2001 podle řeckého zákona postačovalo pro porušení dohody o vyrovnání dluhů.

473 Za těchto podmínek v případě nezaplacení příspěvků dlužných IKA za říjen až prosinec 2001 nelze mít za to, že Komise obrátila důkazní břemeno nebo překročila meze své posuzovací pravomoci tím, že předpokládala, že výše uvedené příspěvky nebyly zaplaceny.

474 Je tedy třeba zadruhé prověřit, zda by soukromý věřitel oprávněný požadovat zaplacení celkového zůstatku dluhu OA v důsledku nezaplacení příspěvků za říjen až prosinec 2001 toleroval nezaplacení zůstatku o částce 27,4 milionů eur, zvýšené o úroky.

475 Za tímto účelem je namístě zohlednit jednak skutečnost, že zabavení nemovitostí OA uskutečněná IKA v červenci 2001 pokrývala pouze šestinu zůstatku dluhu OA, a jednak neuvedení, že IKA skutečně přijala opatření pro dosažení zaplacení částky odpovídající hodnotě zabaveného majetku. Za těchto podmínek s ohledem na dobu trvání dluhu pokrytého dohodou o vyrovnání dluhu, která se podle informací poskytnutých Komisi vztahovala k období 1993–2001, a riziko pro věřitele, že nezíská část své pohledávky, nebo dokonce utrpí další ztráty s ohledem na výrazně zhoršenou finanční situaci žalobkyně, nelze mít za to, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že měla za to, že by soukromý věřitel zjevně netoleroval neplacení zůstatku dluhu OA dosahující výše 27,4 milionů eur.

476 Ze všech těchto důvodů musí být dovolávané žalobní důvody vycházející z obrácení důkazního břemene, porušení práva na obhajobu, nesprávného skutkového zjištění a zjevně nesprávného posouzení zamítnuty jako neopodstatněné.

V – *K žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zneužití pravomoci*

A – *Argumenty účastnic řízení*

477 Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je stiženo zneužitím pravomoci. Namítá, že toto rozhodnutí je uspěchané a slabě odůvodněné, co se týče zejména nových namítaných podpor.

478 Napadené rozhodnutí krom toho zjevně vyplývá z vůle – v úhlu pohledu snižování počtu leteckých společností v Evropě – „dát ránu z milosti" OA nebo ji oslabit, spíše než z přání řádně zamýšlet restrukturalizaci tak, aby bylo určeno, zda tato restrukturalizace povede k životaschopnosti podniku. Komise zejména OA sankcionovala z důvodu, že se nepodrobila restrukturalizačnímu plánu z roku 1998. Neuskutečnění tohoto plánu je však přičitatelné tomuto orgánu v rozsahu, ve kterém odmítl konstatovat, že podmínky týkající se uvolnění poslední tranše podpory byly splněny. Komise se krom toho vyhnula podstatné otázce spočívající v určení, zda restrukturalizační plán OA, jaký existoval k 12. prosinci 2002, dodržoval pokyny, a tedy čl. 87 odst. 3 bod c) ES.

479 Napadené rozhodnutí bylo přijato dne 11. prosince 2002 před uplynutím období restrukturalizačního plánu z roku 1998. První část privatizace však byla v prosinci 2002 dosažena. Olympic Catering byla prodána a pro letové aktivity OA došlo šest vyjádření zájmu.

480 Konečně, i když napadené rozhodnutí neoznačuje částku každé namítané nové podpory a ponechává určení této částky řeckému státu, tisková zpráva Komise uvádí celkovou částku 194 milionů eur. Toto číslo bylo citováno tiskem, což OA způsobilo podstatné škody.

481 Komise uplatňuje, že vyčerpala všechny prostředky, které měla k dispozici, aby získala potřebnou úroveň spolupráce s řeckými orgány.

482 Připomíná, že správní řízení bylo zahájeno dne 12. října 2000 předložením stížnosti HACA.

483 Restrukturalizační plán v projednávaném případě nebyl proveden a žalobkyně nebyla schopná poskytnout požadované údaje pro zaplacení třetí tranše podpory o částce 22,9 milionů eur. Je na žalobkyni, aby uvedla opatření, která mohla přijmout během 19 dní, které zbývaly mezi přijetím napadeného rozhodnutí a 31. prosincem 2002, aby, jak tvrdí, „změněný restrukturalizační plán přinesl ovoce […] v období platnosti původního plánu“. Protiprávní nové podpory byly poskytnuty již dávno – například od roku 1993 v případě IKA.

B – *Závěry Soudu*

484 Podle judikatury je rozhodnutí stiženo zneužitím pravomoci, pouze pokud se na základě objektivních, relevantních a shodujících se nepřímých důkazů jeví, že bylo

přijato za jediným nebo přinejmenším rozhodujícím účelem, jímž bylo dosáhnout jiných cílů, než kterých se dovolává (rozsudek Soudu ze dne 6. března 2002, Diputación Foral de Álava a další v. Komise, T-92/00 a T-103/00, Recueil, s. II-1385, bod 84, a Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke v. Komise, bod 36 výše, bod 81).

485 V projednávaném případě je namístě uvést, že žalobkyně neuvádí žádný nepřímý důkaz umožňující předpokládat, že Komise zvláště přísně uplatnila pravidla Společenství v oblasti státních podpor s cílem zejména snížit počet leteckých společností v Evropě a že nepostupovala a neprováděla použitelná kritéria v souladu se svou dřívější praxí a relevantními pravidly Smlouvy a sekundárního práva, jak co se týče podpory na restrukturalizaci, tak dotčených nových podpor.

486 Co se týče podpory na restrukturalizaci, je třeba zdůraznit, že Komise odmítla povolit uvolnění poslední tranše podpory podle čl. 1 odst. 2 rozhodnutí z roku 1998 podřizujícího zaplacení této tranše dodržení všech podmínek uložených tímto rozhodnutím, zejména dosažením výsledků očekávaných v restrukturalizačním plánu z roku 1998. Vzhledem k tomu, že tyto výsledky nebyly dosaženy, což žalobkyně nezpochybňuje, nebyla Komise oprávněna podle rozhodnutí z roku 1998 přijmout rozhodnutí ve prospěch zaplacení poslední tranše podpory, jak již bylo uvedeno (viz body 101 až 103 výše). Nemůže jí tedy být vytýkáno, že kladla překážky uskutečnění restrukturalizačního plánu konstatováním, že podmínky týkající se zaplacení této poslední tranše nebyly splněny.

487 Pokud jde o argumenty žalobkyně týkající se namítaného porušení čl. 87 odst. 3 písm. c) ES při přezkumu provádění restrukturalizačního plánu, zejména výtek týkajících se namítaného nezohlednění privatizačního řízení OA a přijetí napade-

ného rozhodnutí před uplynutím restrukturalizačního plánu z roku 1998, nejsou opodstatněné, jak již bylo rozhodnuto (viz body 131 až 133, 155 až 157 a 174 výše).

488 Krom toho nesrovnalost napadeného rozhodnutí konstatovaná Soudem, co se týče namítané nové podpory týkající se DPH z pohonných hmot a náhradních dílů (viz výše body 349 a 365), nemůže sama o sobě být nepřímým důkazem zneužití pravomoci. Stejně tak, co se týče dotčených ostatních nových podpor, nedostatečné odůvodnění, porušení Komisí jejích povinností v oblasti důkazního břemene a porušení práva na obhajobu, uvedená žalobkyní rovněž pro prokázání existence zneužití pravomoci nejsou v tomto ohledu v případě neexistence jakéhokoliv nepřímého důkazu umožňujícího předpokládat, že napadené rozhodnutí bylo přijato za jiným než dovolávaným účelem, relevantní. Tyto žalobní důvody byly nadto každopádně zamítnuty jako neopodstatněné.

489 Pokud jde o tiskovou zprávu Komise uvádějící přesnou částku, co se týče nových podpor, které mají být navráceny vnitrostátními orgány podle napadeného rozhodnutí, nemá žádnou právní hodnotu. Uvedení této částky v tiskové zprávě nemůže krom toho být nepřímým důkazem, že Komise v napadeném rozhodnutí sledovala jiný cíl než uplatnění pravidel Smlouvy v oblasti státních podpor.

490 Žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci musí tedy být zamítnut jako neopodstatněný.

491 Z toho vyplývá, že napadené rozhodnutí musí být zrušeno v rozsahu, ve kterém se týká tolerování přetrvávání neplacení letištních poplatků dlužných AIA SA a DPH z pohonných hmot a náhradních dílů. Žaloba musí být ve zbývající části zamítnuta.

K nákladům řízení

492 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Je-li neúspěšných účastníků řízení více, rozhodne Soud o rozdělení nákladů.

493 Vzhledem k tomu, že každá účastnice řízení požadovala náhradu nákladů řízení a měla ve věci částečně úspěch i neúspěch, je třeba uložit žalobkyni, že ponese vlastní náklady řízení ve výši 75 % a nahradí náklady řízení žalované ve výši 75 %, a Komisi, že ponese vlastní náklady řízení ve výši 25 % a nahradí náklady řízení žalobkyně ve výši 25 %.

Z těchto důvodů

SOUD (druhý rozšířený senát)

rozhodl takto:

1) **Články 2 a 3 rozhodnutí Komise 2003/372 ze dne 11. prosince 2002 o podpoře poskytnuté Řeckem Olympic Airways se zrušují v rozsahu, ve kterém se týkají tolerování přetrvávání neplacení jednak letištních poplatků dlužných Olympic Airways Mezinárodnímu letišti Atény, a jednak daně z přidané hodnoty dlužné Olympic Aviation z pohonných hmot a náhradních dílů.**

2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.

3) Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE ponese 75 % vlastních nákladů řízení a nahradí 75 % nákladů řízení Komise. Komise ponese 25 % vlastních nákladů řízení a nahradí 25 % nákladů řízení Olympiaki Aeroporia Ypiresies.

Pirrung Meij Forwood

Pelikánová Papasavvas

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 12. září 2007.

Vedoucí soudní kanceláře Předseda

E. Coulon J. Pirrung

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu ..... II - 2920

I – Rozhodnutí z roku 1994 ..... II - 2920

II – Rozhodnutí z roku 1998 ..... II - 2925

III – Vývoj OA po rozhodnutí z roku 1998 ..... II - 2927

IV – Rozhodnutí z roku 2000 ..... II - 2929

V – Stížnosti HACA a formální vyšetřovací řízení ..... II - 2930

VI – Napadené rozhodnutí ..... II - 2931

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení ..... II - 2935

Právní otázky ..... II - 2936

I – Úvodní poznámky ohledně důkazního břemene, procesních povinností účastnic řízení a výtek týkajících se porušení práva být vyslechnut ..... II - 2937

II – K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení práva žalobkyně být vyslechnuta ..... II - 2940

III – Co se týče podpory na restrukturalizaci (články 1, 3 a 4 napadeného rozhodnutí) ..... II - 2942

A – Co se týče účinného neprovedení restrukturalizačního plánu namítaného v napadeném rozhodnutí ..... II - 2942

1. Ohledně výtky týkající se nezohlednění úpravy restrukturalizačního plánu ..... II - 2943

a) Argumenty účastnic řízení ..... II - 2943

b) Závěry Soudu ..... II - 2950

K námitce nepřípustnosti namítané Komisí ..... II - 2950

K žalobnímu důvodu vycházejícímu z nedostatku odůvodnění .. II - 2952

K žalobním důvodům vycházejícím z nesprávného skutkového zjištění a zjevně nesprávného posouzení ..... II - 2954

— Právní rámec a otázka, která vyvstala v projednávaném případě ..... II - 2954

— Přezkum argumentů týkajících se postupu jediné a trvající restrukturalizace OA a nezbytnosti aktualizovat restrukturalizační plán z roku 1998 ..... II - 2957

— Přezkum argumentu týkajícího se nezaplacení poslední tranše podpory ..... II - 2960

— Přezkum argumentu týkajícího se rozhodnutí ze dne 4. října 2000 ..... II - 2962

— Přezkum argumentů založených na korespondenci mezi řeckými orgány a Komisí a na zprávách předaných tomuto orgánu ..... II - 2963

2. K namítanému porušení čl. 87 odst. 3 písm. c) ES a zjevně nesprávnému posouzení ..... II - 2973

a) Argumenty účastnic řízení ..... II - 2973

b) Závěry Soudu ..... II - 2978

3. K zjevně nesprávnému charakteru posouzení, podle kterého nebylo přijato žádné opatření na restrukturalizaci ..... II - 2987

a) Argumenty účastnic řízení ..... II - 2987

b) Závěry Soudu ..... II - 2988

B – K údajnému nesplnění povinnosti Řecké republiky provést operativní a dostatečný SIG uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. d) rozhodnutí z roku 1998 .. II - 2989

1. Argumenty účastnic řízení ..... II - 2989

2. Závěry Soudu ..... II - 2991

C – K údajnému nesplnění povinnosti Řecké republiky předložit zprávy .... II - 2995

1. Argumenty účastnic řízení ..... II - 2995

2. Závěry Soudu ..... II - 2997

D – K údajnému nesplnění Řeckou republikou jejích závazků uvedených v čl. 1 písm. b), c) a e) rozhodnutí z roku 1994 ..... II - 2999

1. K údajnému nesplnění Řeckou republikou jejích závazků uvedených v čl. 1 písm. b) rozhodnutí z roku 1994 ..... II - 2999

a) Argumenty účastnic řízení ..... II - 2999

b) Závěry Soudu ..... II - 3001

2. K údajnému nesplnění Řecké republiky jejích závazků uvedených v čl. 1 písm. c) rozhodnutí z roku 1994 ..... II - 3003

a) Argumenty účastnic řízení ..... II - 3003

b) Závěry Soudu ..... II - 3008

3. K namítanému nesplnění Řeckou republikou ustanovení čl. 1 písm. e) rozhodnutí z roku 1994 ..... II - 3014

a) Argumenty účastnic řízení ..... II - 3014

b) Závěry Soudu ..... II - 3016

IV – Co se týče namítaných nových podpor (články 2, 3 a 4 napadeného rozhodnutí) ..... II - 3018

A – Úvodní poznámky týkající se kritéria soukromého věřitele a rozsahu přezkumu Soudu, jakož i požadavků odůvodnění ..... II - 3018

B – K výtce týkající se neidentifikování nových podpor, které mají být navráceny, a k výkladu napadeného rozhodnutí ..... II - 3020

C – Co se týče namítaného tolerování přetrvávání neplacení letištních poplatků dlužných AIA ..... II - 3023

1. Argumenty účastnic řízení týkající se namítané přičitatelnosti sporného chování řeckému státu ..... II - 3023

2. Závěry Soudu ..... II - 3027

D – Co se týče namítané tolerance přetrvávání neplacení DPH z pohonných hmot a náhradních dílů ..... II - 3030

1. K namítané nové podpoře týkající se DPH z pohonných hmot ..... II - 3030

a) Argumenty účastnic řízení ..... II - 3030

b) Závěry Soudu ..... II - 3033

2. K namítané nové podpoře týkající se DPH z náhradních dílů ..... II - 3037

a) Argumenty účastnic řízení ..... II - 3037

b) Závěry Soudu ..... II - 3038

E – Co se týče namítané tolerance vůči přetrvávání neplacení nájemných a letištních poplatků dlužných jiným letištím než AIA ..... II - 3041

1. K důkaznímu břemenu a právu být vyslechnut ..... II - 3042

a) Argumenty účastnic řízení ..... II - 3042

b) Závěry Soudu ..... II - 3044

2. K analýze dohody o kompenzaci ze dne 24. června 1999 ..... II - 3047

a) Argumenty účastnic řízení ..... II - 3047

b) Závěry Soudu ..... II - 3048

3. Ke kritériu soukromého věřitele ..... II - 3050

a) Argumenty účastnic řízení ..... II - 3050

b) Závěry Soudu ..... II - 3053

F – K nové podpoře údajně vyplývající z tolerování přetrvávání neplacení poplatku zvaného „spatosimo“ ..... II - 3055

1. Argumenty účastnic řízení ..... II - 3055

2. Závěry Soudu ..... II - 3058

G – K nové podpoře údajně vyplývající z tolerování přetrvávání neplacení příspěvků na sociální zabezpečení IKA ..... II - 3061

1. Argumenty účastnic řízení ..... II - 3061

2. Závěry Soudu ..... II - 3066

V – K žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zneužití pravomoci ..... II - 3071

A – Argumenty účastnic řízení ..... II - 3071

B – Závěry Soudu ..... II - 3072

K nákladům řízení ..... II - 3075